Anul XIV nr. 33 (662) 17-23 august 2004
32 de pagini – 15.000 lei

ACADEMIA CAȚAVENCU

TAGMA CUM LAUDE

săptămînal de moravuri grele

Speciile din Deltă, încolțite în arca lui Bîstroe

Spionii ucraineni vor să ne sucească brațul Chilia la spate

În timp ce scrumbiile din apa canalului Bîstroe înoată liniștite, abominabili mafioți ucraineni, mult mai bogați decît cei mai bogați mafioți români, au pus la cale niște planuri odioase. Cînd zici Pinciuk, Lazarenko, Ahmetov, Martinov și Volodimir Pop, zici Kucima, și abia cînd zici Kucima, oricărui sturion i se scoală solzii de frică pe spate. Cui folosește, de fapt, canalul Bîstroe și cît cîștigă din asta, aflați în ancheta *Academiei Cațavencu* din

Pagina 3

V-AȚI CALIFICAT GREU LA CANOTAJ, AȚI PIERDUT LA TENIS, ÎNOT ȘI SCRIMĂ, DE MEDALII NICI NU POATE FI VORBA... ALTFEL BINE, SĂNĂTOȘI?
MARDALE.

Cenaclul „Fleica“

Adrian Păunescu, filé și afumătură de poveste comunistă

Până să dedice versuri la chil victimelor nevestei în capitalism, Adrian Păunescu a avut șansa, pe vremea comunismului, să dedice tone de vorbe de ocară nevinovaților care-i ieșeau în drum. Ba să-i și dijmuiască. De la înălțimea supraponderabilității sale și cu îndrăzneala pe care i-o permitea statutul de poet de curte, de pe lîngă casa omului Ceaușescu, bardul din Bîrca taxa c-o curcă, c-o juma' de porc, c-o damigeană de vin sau direct cu un portbagaj de murături pe oricine prindea la înghesuială. Și îți imaginezi că, atunci cînd te nimereai în același spațiu cu ditamai omnivorul, n-aveai cum să scapi de înghesuială. Mai multe amănunte picante, cu sos, în

Pagina 12

Anunțînd o campanie electorală negativă și candidatura la președinție a lui Adrian Năstase, PSD dă startul la

BATJOCURILE OLIMPICE

Ion Iliescu şi Adrian Năstase, doi campioni ai Certurilor Olimpice evoluînd la aruncarea cu pisica, săritura peste cal, parale inegale (în favoarea lui Năstase) şi inele pentru Dana

Ooof, ce veste minunată!

Ion Iliescu nu mai avea răbdare de mult. Luni, dis-de-dimineaţă, în comuna Mălin, nici timpul n-a mai avut răbdare; şi nici măcar Adrian Năstase, care şi-a anunţat în sfîrşit candidatura la preşedinţie. Sora lui Nicolae Labiş a fost atît de emoţionată încît i-a oferit premierului o carte a marelui scriitor. Probabil ceva cu *Moarte căprioarei,* ceva în spirit vînătoresc. La fel de gîtuit de emoţie a fost şi postul naţional de radio, care a găsit de cuviinţă să comită un breaking-news ca să ne dea vestea cea mare. Bine că i-a venit ideea asta luni, că altfel era în stare să oprească vreun atac mai periculos al lui Mutu în meciul cu Finlanda, numai de dragul unei audienţe record.

Radio gaş-ca

Aşezămîntul cultural
ACADEMIA CATAVENCU
(BULETINUL ACADEMIEI)

REDACŢIA:
Ştefan AGOPIAN
Ion BARBU
Redactor-şef adj.: **Marius BORŢEA**
Redactor-şef: **Doru BUŞCU**
Trebi juridice: **Doru COSTEA**
Răzvan CUCUI
Birou Investigaţii: **Marius DRĂGHICI**
Secretar general de redacţie: **Gabriel DROGEANU**
Consilier tehnic: **Florin IARU**
Eugen ISTODOR
Şef Birou Investigaţii: **Cornel IVANCIUC**
Augustin JULEA
Redactor artistic: **Octav MARDALE**
Redactor-şef adj.: **Liviu MIHAIU**
Şef Birou Externe: **Ioan T. MORAR**
Şef Birou Distracţii-Amuzament: **Viorel MOTOC**
Dragoş MUŞAT
Grafician: **Bogdan PETRY**
Secretar de redacţie: **Dan STANCIU**
Birou Investigaţii: **Iulian TĂNASE**
Şef Birou Social-Politic: **Mircea TOMA**
Mihai BURCEA (documentarist)
Reporteri: **Alexandru CĂUTIŞ, Alexandru DUŢU, Daniel GOACĂ, Cătălin MATEI, Alexandru VĂRZARU**
Şef Secţie Moravuri Uşoare: **Dragoş VASILE**
General Manager: **Sorin VULPE**
şi cititorii noştri, care sînt la fel de inteligenţi ca noi.

Marketing Director: **Sorin AXINTE** axu@catavencu.ro
PR&Events Manager: **Laura IVĂNCIOIU-IONIŢĂ** laura@catavencu.ro
Promotion Manager: **Roxana BODEA** roxana.bodea@catavencu.ro
Traffic: **Ioana Ingrid WEINERICH** ioana@catavencu.ro
Coordonator distribuţie: **Cristian DOMNIŢEANU** cristi@catavencu.ro

Design: **© 2002 Concept Multimedia – Vlad ARGHIR & Florin IARU**
Tehnoredactare: **Corina MIŢĂ**

Comenzi publicitare la Publimedia International
Mircea Ionescu – sales manager **021.305.32.40**
mircea.ionescu@mpg.ro
Raluca Mohora – senior sales manager
DIFUZARE prin NDC Group 2000 SRL, **Tel.: 021.205.72.00; Fax: 021.223.21.00**
Abonamente prin Rodipet S.A. Nr. de catalog 2002 sau direct la Academia Caţavencu

ADRESA REDACŢIEI:
Bulevardul Regina Elisabeta 7-9, etaj 6, Sector 3, Bucureşti
Tel.: 314.02.35; 314.02.38; 314.02.39
Fax: 314.02.58

ISSN 1221-5597
Tipărit la Tipografia România liberă

BRAT **Biroul Român de Audit al Tirajelor** a eliberat **Certificatul de Audit** pentru revista ***Academia Caţavencu*** în conformitate cu Standardele Internaţionale de Audit

Internet: http://www.catavencu.ro
E-mail: office@catavencu.ro
marius.bortea@catavencu.ro

Bârfe, şmenuri, şuşanele

Marian Oprişan, fost manechin, nu mai este în graţiile Cotroceniului, reprezentat de un bătrânel care, în afară de faptul că a purtat bască, altă extravaganţă vestimentară nu a comis. Ca să-i reintre în graţii, Oprişan a căutat să se dea bine pe lângă prietenul de aceeaşi culoare al lui Iliescu, Mădălin Voicu, şi i-a propus acestuia să candideze de pe un loc eligibil pe listele din Vrancea. Numai că Medelin avea deja un loc rezervat pe listele de la Bucale, aşa că nu a ezitat să scoată, dar să-şi şi bage armele verbale din dotare în personalitatea şi caracterul baronului vrâncean. Până la urmă însă, Cozmâncă a reuşit să aplaneze conflictul şi să-i sfătuiască pe cei doi să-şi dea mâna. O strângere de mână din care, dacă va avea loc, cel puţin unul va pierde, căci ori Mădălin va rămâne fără ghiul, ori Oprişan va rămâne fără ceas.

În 2002, Ioana Rus, nepoata lui Ioan Rus, a fost numită de Agathon şefa biroului de turism de la Londra. După ce a distrus biroul, a fost mutată la Bruxelles. Ea zice că a plecat din Anglia din cauza hărţuielilor sexuale la care a supus-o ambasadorul Dan Ghibernea. Din 15 august, Ioana va lucra în subordinea lui Lazăr Comănescu, şeful Misiunii Permanente a României pe lângă Uniunea Europeană. Ne aşteptăm ca pe la sfârşitul anului, Ioana să se plângă că Lazăr vrea să-şi mute misiunea permanentă sub fustele ei. Va fi poate pretextul prin care va încerca să-şi acopere găurile din buget, care încep să se vadă deja din România.

La 450 de miliarde de lei se ridică investiţia de la Toboc, unde Romsilva îşi face noul sediu. Asta în timp ce Direcţia silvică Giurgiu stă într-o colibă, iar cea din Ialomiţa, într-un bordei. Licitaţia de la Toboc a fost adjudecată de eterna Aedificia Carpaţi, a tovarăşului Badea. De aici se va fura pe rupte, cu fondurile deturnate se vor construi vile, iar cu ce va rămâne va fi finanţată campania PSD.

Ion Ţiriac şi-a arătat cu mândrie caii mari pe care încalecă cu prilejul vizitei lui Schroeder. Caii nărăvaşi, înghesuiţi sub capota Mercedesului Maybach, n-au mai putut fi struniţi de bunul-simţ şi s-au lăsat conduşi de aroganţă. Bolidul lui Ţiriac s-a „strecurat" între covorul roşu şi cordoanele de acces chiar pe aleea unde Năstase şi Schroeder au mers la pas un pic mai târziu. Marea onoare de a merge cu maşina pe culoarul cu covor roşu se datorează comodităţii marelui sportiv. Ţiriac a preferat să coboare sub peluză şi să urce direct scările guvernului, fără să se obosească pe jos câţiva metri.

S-a dat legea prin care se privatizează societăţile „Horticola" Bucureşti, BTT şi hotelurile „Amfiteatru", „Belvedere" şi „Neptun", de pe litoral. Fericiţii câştigători care au pus mâna pe o avere pe care au făcut-o comuniştii sunt societatea „Spring Time", tovarăşii Badea şi Popovici de la Dinamo şi SIF Transilvania.

Şulfa de Ion Dumitru, directorul Regiei Romsilva, care a omorât pădurea, a ucis fauna şi a mătrăşit zeci de miliarde de lei pe cadouri electorale, a strâns cele 1.500 de semnături necesare pentru listele electorale. Fiecare pădurar din judeţul Dâmboviţa a primit sarcina să strângă câte 15 bucăţi de semnături, pentru dom' director. Dumitru va candida din partea PSD Dâmboviţa, pe un post de sinucigaş, în Camera Deputaţilor.

Accidentul cu explozie de zilele trecute este al treilea accident de cale ferată din ultimele săptămâni. În mod normal, el trebuia să se lase cu o demisie în minister sau măcar cu o radere a lui Mitrea pe la mustaţă, eventual cu tot cu nas. Ancheta asupra cauzelor accidentului, finalizată în timp record, pomeneşte multe despre o osie ruptă la garnitură şi nimic despre starea deplorabilă a infrastructurii căilor ferate româneşti. Specialiştii susţin că osia se putea rupe la fel de bine şi după accident, idee care ar conduce la ipoteza unei deraieri şi, implicit, la ipoteza unei demisii sau măcar a unei demiteri. Dar, ca să-şi acopere nepăsarea vizavi de starea şinelor, funcţionarii de la ministeri ar fi în stare să declare că osia era beată.

Acciduzzu

Stimaţi alegători, dragi ţigani şi Miss Pirando! Bă, mînca-v-aş peleu' vostru, dacă nu ne unim toţi ţîganii din ţara asta şi ne tot bulim mamele unii la alţii, riscăm să nu mai primim nimic pe de-a moaca de la Guvern şi de la FARE. Că tare mi-e frică să nu-şi dea seama rumânii că şi pensionarii lor sînt la fel de săraci ca şi noi, rromii cocalari, cu diferenţa că fraierii ăia a muncit toată viaţa.
Deputatul Mădălin Voicu, nimerit întîmplător în politică încă dinainte de '89, de gît cu Nicu Ceauşescu, Serghei Niculescu-Mizil şi Jean Maurer, după ce şi-au băut cojoacele în cramă la Moldova

Legendă
- ? *bârfă pentru care nu băgăm mâna-n foc*
- ?? *bârfă cu parfum de credibilitate*
- ??? *bârfă-beton*

Bula demnitarului

CATEGORIA
POIANA LUI IOCAN

Romică Gheräescu (preşedinte PSD-Oţeleni, Iaşi): „Candidatul la Parlament nu ar trebui să fie medic, pentru că nu moare lumea în Parlament. Acolo nu-i spital, nu se operează, nu se fac operaţii estetice, pe creier, pe cord. Ar trebui să fie jurişti, oameni cu studii politice. Istoricul să se ocupe de istoria ţării, a lumii, medicul să îşi vadă de pacientul lui."

CATEGORIA
AFIRMAŢIA NEGAŢIEI

Nicolae Văcăroiu (preşedintele Senatului României): „Nu avem încotro, va trebui să recurgem la campania negativă. (…) N-aş folosi termenul de campanie negativă, dar vom vorbi mai bine şi mai aplicat despre aceste lucruri. Oricum, vom avea o puternică componentă de campanie pozitivă."

CATEGORIA
COEFICIENTUL DE VIGILENŢĂ

Marian Săniuţă (ministrul Administraţiei şi Internelor): „Toţi lucrătorii vor fi supuşi la teste de vigilenţă, de integritate."

CATEGORIA
ACESTE CUVINTE NE MOARE

Adrian Păunescu (senator PSD): „Nu mai am sufletul să mai candidez în Doljul meu drag. Renunţ, iubindu-vă. Orgoliul meu nu mai contează acum!"

Lia Roberts (candidată la preşedinţia României): „Eu sînt şansa poporului român."

CATEGORIA
MAMA LUI ŞTEFAN CEL MARE

Octav Cozmâncă (preşedinte executiv PSD): „Nu ştiu la această oră dacă voi candida pentru Parlament, pentru Senat sau Camera Deputaţilor, iar dacă voi candida, nu ştiu unde voi candida, rămîn la Botoşani sau merg în altă parte. Nu ştiu. Mai am şi eu nevoie de nişte răspunsuri, mă mai consult şi eu. Merg după-amiază la mama mea să o văd şi o întreb şi pe ea."

CATEGORIA
EMIL BOBU

Traian Rece (senator PSD): „Nu am nevoie să lucrez la semnătură. Toţi oamenii din judeţul meu mă iubeşte şi mă respectă."

CATEGORIA
COLABORARE CU DE-A SILA

Gheorghe Ciuhandu (primarul Timişoarei): „Dacă domnul prefect mai vrea controale în piete, să mă anunţe. Poate mergem împreună, să ne vadă lumea cît de bine colaborăm."

Întunericitul

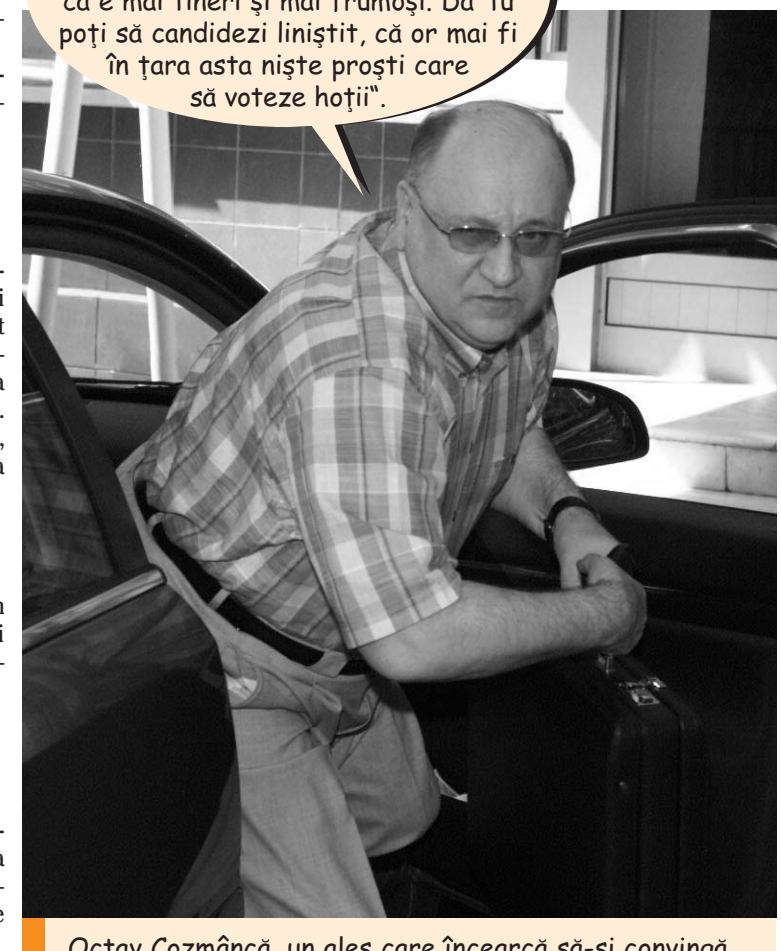
Am întrebat-o pe mama dacă să mai candidez şi mi-a zis: „Tavi, maică, io o să votez cu ai lu' Stolojan, că e mai tineri şi mai frumoşi. Da' tu poţi să candidezi liniştit, că or mai fi în ţara asta nişte proşti care să voteze hoţii".
Octav Cozmâncă, un ales care încearcă să-şi convingă mama că înainte era mai bine şi reuşeşte la perfecţie

Canalul Bîstroe este o afacere a mafiei lui Kucima şi parte a unui plan de sabotaj îndreptat împotriva României

O să vă avertizăm cu privire la riscurile

ca un capital mafiot, precum cel ucrainean, să prindă cheag pe un teritoriu fragil, precum Delta Dunării. O să vă arătăm că toate firele acestei afaceri gangsterești, pe care o reprezintă construcția canalului Bîstroe, duc la cabinetul președintelui Leonid Kucima. O să vă demonstrăm că omul direct interesat de construcția canalului este șeful găștii mafiei de stat a Ucrainei. Îl cheamă Viktor Pinciuk. Este însurat cu Olena, fiica lui Kucima. Este deputat în Rada de la Kiev. Controlează capacitățile siderurgiei ucrainene și are nevoie ca de aer de canalul Bîstroe, pentru a-și transporta fabricatele spre Europa occidentală. Plus de asta, canalul scurtează ruta de transport maritim dintre Krivoi Rog și combinatul Ispat Sidex de la Galați. România a investit peste o jumătate de miliard de dolari în combinatul de concentrate de fier de la Krivoi Rog, începând de pe vremea lui Ceaușescu, iar acum această sursă vitală pentru funcționarea siderurgiei gălățene riscă să fie controlată tot de Pinciuk. Ginerele prezidențial figurează la poziția 10 în topul celor 30 de miliardari est-europeni, cu o avere estimată la 1,3 miliarde de dolari, cu afaceri în siderurgie și mass-media. O asemenea avuție nu se poate acumula decât prin afaceri mafiote.

De altfel, Pinciuk a făcut obiectul

unei investigații americane, în septembrie trecut. Echipa avocatului Harold Rosenthal s-a deplasat la Kiev, unde a strâns date cu privire la fostul premier Pavlo Lazarenko, arestat în SUA pentru spălare de bani și asociere criminală. Inițial, Lazarenko a fost acuzat de regimul de la Kiev că ar fi ordonat două asasinate. Fuge în SUA, iar în 1999 este inculpat și pus sub arest la domiciliu, unde așteaptă să fie citat și judecat. În același timp, echipa i-a mai interogat și pe președintele Kucima, pe vicepremierul Azarov și pe ministrul Apărării, Marciuk. Prezența americanilor la Kiev lasă loc speculației că Lazarenko a primit, de la Kucima și de la acoliții săi, comanda să spele o mare cantitate de bani, produsă prin activități criminale. Ceilalți apropiați ai președintelui Kucima, direct interesați de construcția canalului, sunt: Renat Ahmetov, Olexii Martinov și Volodimir Pop. În iunie, companiile lui Viktor Pinciuk și ale lui Renat Ahmetov, patronul clubului de fotbal Șahtior Donețk, dar care controlează industria din Bazinul Donbas, au achiziționat, cu aproape un miliard de dolari, 93 de procente din pachetul de acțiuni ale societății Krivorijstal, cea mai importantă fabrică de oțel din Ucraina.

Kucima i-a aranjat ploile lui Ahmetov,

pe vremea când a fost președintele Uniunii industriașilor și întreprinzătorilor din Ucraina, înainte de a fi ales șef de stat, în 1994. Ahmetov a mai cumpărat și acțiunile combinatului siderurgic Dzerjinski și pe cele ale fabricii de feroaliaje de la Nikopol. Licitațiile au fost câștigate de Ahmetov în condiții dubioase, în detrimentul grupurilor și companiilor LNM – anglo-indiană, US Steel – americană și Severstal – rusească. Ahmetov figurează la poziția 6 din topul miliardarilor est-europeni, cu o avere cifrată la 1,7 miliarde de dolari, cu afaceri în extracția cărbunelui, metalurgie, construcții de mașini și fotbal. Olexii Martinov este administratorul societății Feral (UK) Ltd. din Marea Britanie, cu capital ucrainean, care a cumpărat societatea Feral SRL din Tulcea, singurul combinat din țară care produce feroaliaje. Este proprietarul unor combinate siderurgice din Ucraina, Bulgaria și SUA și al băncii Bank IBU din Ucraina. Societatea Feral (UK) Ltd. intenționează să achiziționeze întreaga infrastructură a societății Deltanav din Tulcea, pentru a prelua sub controlul ei activitățile portuare și transporturile maritime ce se desfășoară în județul Tulcea.

Volodimir Pop este patronul firmei

Akva, din orașul Reni, de pe frontiera cu România. Desfășoară activități comerciale în domeniul piscicol, în sectorul ucrainean al Deltei și pe brațul Chilia. A constituit, împreună cu banditul Cornel Savin, societatea comercială mixtă cu profil piscicol Masiva SRL din Tulcea, cu punct de lucru în zona Hlebea, în incinta Chilia Veche. În cadrul firmei, Pop deține capitalul majoritar, cu 85 de procente din pachetul de acțiuni. Intenția lui Pop este să populeze cu puiet de pește suprafața de 1.300 de hectare de luciu de apă, concesionată de firma Masiva. Pop a contractată întreaga cantitate de puiet produsă de institutul de specialitate din Galați. Pop mai intenționează să populeze cu puiet de sturion de apă dulce, produs în Ucraina, suprafața concesionată, pentru a încrucișa speciile de sturioni autohtoni cu cei importați. Scopul lui este acela de a promova interesele grupurilor mafiote agreate de Kucima, pentru a desface pe piața occidentală, sub marcă românească, peștele produs în Ucraina. Pentru aceste servicii, Savin este plătit de Pop cu 1.000 $ pe lună. Pop a contacat și autoritățile județului Tulcea, în intenția de a înființa un punct de trecere a frontierei între localitățile Orlovka și Isaccea. Scopul lui real este de a pune mâna pe fondurile PHARE destinate proiectului de deschidere a punctului de trecere.

Dacă aceste planuri diabolice,

promovate de Viktor Pinciuk, Renat Ahmatov, Olexii Martinov și Volodimir Pop vor reuși, peste Delta Dunării va fâlfâi drapelul Ucrainei. Sunt o mulțime de date care acreditează ipoteza că serviciile secrete ucrainene au pus la cale strategii de sabotaj împotriva României. Istoria lor a reținut eșuarea intenționată a navei „Rostock“, încărcată cu lingouri de fier, pe canalul Sulina, pentru a bloca circulația navelor maritime și a da peste cap economia românească. Alta, că o serie de explozii și incendii misterioase, produse în ultimii 15 ani pe platforma siderurgică de la Galați, puteau fi provocate de o mână criminală. Și, în fine, ultima pacoste cu care ne-am procopsit este acest canal criminal, care face parte dintr-o strategie de sabotaj pe termen lung, îndreptată împotriva României, pe câteva etape. Prima este includerea Insulei Șerpilor în sectorul ucrainean al Rezervației Biosferei „Dunărea“, printr-un decret prezidențial, emis deja de Kucima. A doua etapă este scoaterea de sub controlul românesc și occidental a transporturilor de mărfuri ucrainene, tranzitate în acest moment pe canalul Sulina, spre platformele industriale de la Reni și Ismail. După o prealabilă descărcare a mărfurilor ucrainene în instalațiile portuare de pe Insula Șerpilor, ele vor fi reîncărcate în nave de capacitate medie și transportate, pe canalul Bîstroe, spre cele două platforme și spre Occident.

Domnule Constantinescu, prin cuvîntul meu, Ucraina îşi exprimă îngrijorarea faţă de stadiul reformelor şi stabilitatea situaţiei din România. Păi, cît de serioasă poate să fie, bă, democraţia de la voi din ţară dacă în timpul mandatului meu voi aţi schimbat atîţia preşedinţi?

Dorind să egaleze performanțele lui Ceaușescu, președintele Leonid Kucima nu se mulțumește doar cu lungimea mandatului, ci vrea să inaugureze și un canal Dunăre-Marea Neagră

A treia etapă este achiziționarea

societății Deltanav din Tulcea de către Martinov. Dacă acest demers se va finaliza, valoarea manoperei de încărcare/descărcare va crește discreționar sau va întârzia operațiunile, blocând producția de la Ispat Sidex Galați și Alum SA Tulcea. Planul de sabotaj este coordonat de Serviciul de securitate a Ucrainei (SBU), condus de generalul-lt. Igor P. Smeșko, numit director în septembrie 2003. Smeșko a trecut pe la comanda Directoratului central al informațiilor militare și a fost avansat șef al Comisiei de securitate și informații a lui Kucima. Prezența agenților SBU pe teritoriul nostru, unde și-au constituit puternice rețele de informații, a devenit alarmantă. SBU cunoaște mediul de afaceri din România și slăbiciunile lui și gestionează întreaga situație politico-economică creată de criza canalului Bîstroe. În Ucraina, SBU controlează o parte din organizațiile nonguvernamentale, iar prin Pinciuk, mass-media. Conform datelor furnizate de *Reporters sans frontières*, de la câștigarea independenței, în Ucraina au fost asasinați 20 de jurnaliști. Ca președinte de stat, Kucima a ordonat asasinarea jurnalistului Grigori Gongadze, care l-a acuzat de corupție. Ofițerii SBU l-au răpit pe stradă, l-au drogat cu thiopental, l-au decapitat și i-au aruncat cadavrul într-o pădure.

Există indicii că SBU a finanțat

o organizație nonguvernamentală ucraineană, a cărei misiune este aceea de a limita impactul mediatic produs de consecințele, în plan ecologic, ale construcției canalului Bîstroe. Organizația urmează să stabilească contacte în România, să ungă osia cu bani negri și să diminueze protestele ecologiștilor. Brațul Bîstroe străbate delta secundară a brațului Chilia și traversează o zonă cu regim de protecție integral, pusă sub jurisdicția UNESCO. Delta secundară face parte din Rezervația Biosferei „Dunărea“ din Ucraina și este inclusă, ca și Delta Dunării, în Convenția RAMSAR, ca zonă umedă de importanță internațională. În zona brațului Chilia, unde se desfășoară lucrările canalului Bîstroe, se află un important habitat de chire de mare și rândunici de apă, care cuibăresc pe bancurile de nisip Pticia. Din cauza zgomotului produs de utilaje, mii de păsări și-au părăsit cuiburile, inaugurând o hecatombă ecologică. Cea mai cumplită consecință a tăierii canalului este că regimul hidrologic pe brațele Dunării va afecta biofiltrarea și va conduce, în final, la colmatarea unei serii de lacuri și brațe secundare cu debit restrâns. În ciuda tuturor protestelor naționale și internaționale, pe mafiotul Kucima l-a durut în tohăs și și-a văzut de treabă. Kucima s-a specializat în rachete și a activat timp de 22 de ani pe cosmodromul de la Baikonur, din fosta URSS. În ceea ce-l privește pe criminalul care conduce Ucraina, pentru noi nu este nici o diferență între a fi rachetist sovietic sau raket ucrainean.

Cornel IVANCIUC

fiică

La Cameră și Senat, Văcăroiu scufundat

Cunoscători ai sforăriilor politice pesediste susțin ceva destul de greu de crezut la prima vedere: că redeschiderea dosarului „Flota“ nu ar fi fost făcută pentru a-l rade pe Băsescu, ci, țineți-vă bine, pentru a-l scufunda pe Văcăroiu și, alături de el, pe Micky Șp. Toată operațiunea s-ar face la inițiativa aripii Năstase, care vrea să distrugă orice opoziție internă. Și cum Văcăroiu reprezintă o aripă destul de dură, s-a redeschis megadosarul care îl are drept vinovat pe premierul sub care s-a mătrășit, de fapt, flota. Iar Băsescu va scăpa pentru că, dacă puteau să îi agațe ceva de picior, băieții ar fi făcut-o pînă acum!

Căsuța noastră, cuibușor de mici chirii

Aterizat tocmai din Cluj-Napoca, comandantul Inspectoratului Județean de Poliție Bistrița-Năsăud, comisarul-șef Ioan Mureșan, s-a acomodat bine în mica urbe. Atît de bine încît însuși primarul Bistriței, Vasile Moldovan, s-a îngrijit să îi facă rost de o locuință în buricul târgului. Locuința e, de fapt, o casă aflată în proprietatea primăriei, pentru care polițaiul-șef al județului plătește lunar „fabuloasa“ sumă de 432.000 de lei, plus cheltuielile legate de întreținere. Din sursele noastre, comisarul-șef s-a legat atît de mult sufletește, încît tare ar vrea să cumpere de tot și pentru totdeauna căsuța. Probabil, după aprige licitații, Primăria i-o va oferi la monstruosul preț de un milion de lei, și acela în rate lunare pe 25 de ani!

Geostrategia îmbujorează România

Ioan Mircea Pașcu, pentru prietenari Nea Puiu, ministrul Apărării Naționale, a fost desemnat de conducerea centrală a partidului să supervizeze și activitatea filialei din Bihor a partidului de guvernămînt. De supervizat, nea Puiu oricum superviza Bihorul, ori de cîte ori trecea pe acolo, în drum spre Satu Mare (unde e deputat). Sau, mai bine zis, superviza o tînără și preabelă ziaristă, Teodora Ivan, căreia îi explica mai toate secretele unei așezări geostrategice reușite. Iar la rîndul ei, se înțelege, Teodora se acredita de fiecare dată la cabinetul volant al ministrului Pașcu. Se pare că exact pentru fătuța cea descurcăreață s-a cerut nea Puiu la Bihor, nu de alta, dar parcă și hotelurile sînt mai fierbinți în acea zonă a țării! Ehei, piscinele din Băile Felix știu de ce! Și mai știu și cum!

Platon și Aristotel,
doi strategi
buni de război

Aceste interviuri au fost adevărate, sînt reale şi vor fi autentice

FANTASTICK: „Nelu nu mai e verginul nostru, nu mai e la modă!“

Pe Şoseaua Olteniţei din Bucureşti, puţin mai departe de tumultul Pieţei Sudului, creează în studioul său Romeo Fantastick. El a avut curajul să lanseze pe piaţă albumul *Manele electorale.* Viaţa sa, opera sa vă vor complica viaţa în următoarele rînduri.

Fantastick, alias Bombastick, alias Regele sexului

Reporter: Cum v-a venit ideea?

Romeo Fantastick: Ideea este simplă, dar pe atît de simplă pe cît e, pe atît de problematică pare, pentru că eu am făcut-o pentru noi, pentru oameni. Eu sînt singurul solist din ţară care cînt pentru oameni… nu cînt pentru nunţi, pentru botezuri şi am cîntat pentru oamenii care nu au bani să-şi plătească întreţinerea, pentru cei care sînt şomeri, pentru cei care au ajuns în pragul de sărăcie şi am zis că, dacă politicienii rîde de noi, să rîdem şi noi, adică eu, şi prin mine, toată ţara. Practic, dacă nu putem să-i facem altfel, barem să mă răzbun eu pentru toţi.

Rep.: De ce sînteţi Fantastick?

R.F.: Că aşa au zis fanii mei. Cînd am apărut pe piaţă, mai de mult, am fost Bombastick.

Rep.: A, dumneavoastră sînteţi Bombastick?

R.F.: Da, eu! Dar sînt şi Regele sexului! Ţin optzeci de minute la pat, cel mai prost număr!

Rep.: Aveţi un tatuaj!

R.F.: Da, este un şarpe cu picioare de cal, gură de dragon. Este interiorul meu şi viaţa din trecut. Putere, răutate, bunătate. Picioarele de cal simbolizează îngerii. Dar mai simbolizează şi că-mi pasă de alţii. Mai am tatuaj sărutul morţii. Am avut în viaţă două infarcturi şi nu am murit. Am căzut de la înălţimi de alţii mureau pe loc şi nişte babe, cînd m-au văzut pe mine şi pe şefu', pe Dumnezeu, mi-au făcut sărutul ăsta. De atunci nu mi se mai întîmplă nimic.

Rep.: V-a prins careva la nevastă-sa?

R.F.: M-a luat o tîmpită, cu ochelari pe ochi, de la spectacol. Cînd am ajuns acasă, era superbombă sexy, cu jacuzzi, cu vrăjeală, m-a uns cu alifii pe acolo şi cînd, deodată, aud uşa! M-am băgat în şifonier! Noroc, frate, noroc. Frate, zic, să nu dai la faţă! Dar n-a dat! Am plecat, i-am lăsat cu spume!

De la Ceauşescu la restul

Rep.: Ceauşescu e pe coperta albumului!

R.F.: Da, e un component la piesă, că înainte se trăia mai bine fiindcă avea lumea unde munci. Acum, trăieşte bine cine are oase roade. Pur şi simplu, ideea pură a fost pentru oameni, nu pentru mine, nu poţi cînta aşa ceva la nunţi sau botezuri, iar televiziunile care aud de asta nici nu vor să audă. Singurii care mă dau pe radio sînt Huidu şi Găinuşă.

Rep.: Cum o duceaţi pe vremea lui Ceauşescu?

R.F.: Foarte bine! Munceam la o întreprindere de femei, la o textilă, şmecher... toate puştoaicele erau pe mine... cam asta. Metaforic l-am folosit pe Ceauşescu, nu că am ceva împotriva democraţiei.

Rep.: Începeţi cu un îndemn: „Lasă-ne, Nelule!“.

R.F.: Consider că nu mai e verginul nostru, nu mai e la modă, să vină unul cinstit, curat, să ne guverneze şi să facă să fie mişto acolo. A făcut şi Nelu bine, dar pînă la superbine mai este!

Rep.: „Nelule du-te şi fă-ţi treaba / Te-am pupat cu ţeava / Ia-ţi-l pe Năstase / Şi împingeţi tava!“

R.F.: Păi, pe vremea lui Năstase e ca pe vremea iobăgiei. Din punct de vedere ce a făcut Năstase, never-ever. De-abia acum se instaurează nişte chestii, servicii sociale şi altele, dar nu sînt mulţumit deloc. Dacă nu aveam harul ăsta să cînt, ce făceam?

Băsescu şi Mădălina

Rep.: În „Groapa“ ziceţi aşa: „Bucureştiul e în război / E terminat / Dacă te plimbi cu maşina / Dracu' te-a luat...“

R.F.: Da, fiindcă am avut ceva mai deosebit, un Renault Mégane, şi am căzut pe centură în groapă, m-a scos cu excavatorul.

Rep.: „Lua-ţi-ar foc şi chelia / Ne-ai distrus şi pizzeria! / Cînd se uită într-o parte / Cade chioşcurile toate!“

R.F.: Ever-never eu pizzeria. Ăsta e cîntec făcut cînd Băsescu a stricat chioşcurile, apoi cu nebunia cu euthanasia. Eu am fost întotdeauna împotriva politicienilor şi mă mir că mai trăiesc.

Rep.: Există vreo presiune împotriva dumneavoastră?

R.F.: Nu directă, ci ştiu că se spune tarabagiului să oprească maneaua dacă o pune la casetofon. De ce? Că eu rîd de toţi politicienii, bineînţeles cu respectul de rigoare pus deoparte, nu am treabă cu ei, nu au treabă cu mine. De aia am şi scris pe album că persoanele sînt imaginare, adică Năstase nu e Năstase, Băsescu nu e Băsescu, adică e o concidenţă de nume.

Rep.: „Aţi luat şi pe Mădălina / Să vă cînte la vioară / Fiindcă ninge cîte-o cioară!“

R.F.: Şi eu sînt ţigan şi făcut cioară, dar el, cît se dă mare şi tare, dar să nu uităm că şi el e implicat, mai mult sau mai puţin. Mădălin îi cheamă pe cei mai proşti şi-i pune să voteze cu Puterea. Mădălin ce a zis de noi că maneliştii sînt nişte savăvăbici, adică el a afirmat ceva comunist, ce ai tu că apare pe piaţă şi oameni ce spune cuvîntul lor? Asta e esenţa democraţiei, să faci ce vrei. Corect?! Dar ştiţi că există rasism? Ce savăvăbici e asta de politică? Am fost în Regie şi mi s-a spus: Romeo, ştim valoarea ta, dar nu poţi intra! Nu se poate aşa ceva! Sînt o persoană ca oricare... trebuie să intru unde vrea muşchiul meu, nu?

Foamea

Rep.: „Mi-e foame, sînt mort de foame! / Toată lumea ţipă tare! / N-am ban în buzunar, cu gagica ies / Iar ea strigă: Eşti mort de foame!“

R.F.: Şi eu fac foamea, fiecare face foamea... unii se face că se aruncă de la macarale. Dacă ieşim pe stradă, cîţi sînt fomişti? Nouă din zece. În cluburi se numesc şmecheri.

Rep.: „Stau întins pe burtă, / Trece o pisică cu un şobolan / Mamă, ce idee mi-a venit / Să văd şobolanul fript!“

I-auzi, moşule: *Aj da zile de la mine / Să mai stai o zi cu mine / Iliescu, eşti ca mine / Stai acasă, nu ca mine / Hai păpuşă-n pat la mine / Fetele e moarte după mine...* Hai, că dacă mai marci o sută de mii, îţi schimb şi rima!

Romeo Fantastick, un manelist de opoziţie, demonstrînd că rromii au, de cînd se ştiu ei, o atitudine anti-socială-democrată

R.F.: Există oameni care mor de foame! Există oameni care mor de foame ca dracu'!

Rep.: Ce ar trebui să se îndrepte pe lumea asta?

R.F.: Să existe democraţie. Democraţie înseamnă exact chestiile din Biblie. Nu sîntem ajutaţi, dacă mori pe stradă, lasă-l să moară, că după, te ia garda, zice că tu l-ai mierlit! Sînt defecte legislativ şi politic care te face varză. Dacă un sărac fură o găină, îl mierleşte de nu se vede, dacă un bogat fură un palat, n-are treabă. Trebuie să funcţioneze instituţiile, asta trebuie să se întîmple. România e ţara hoţilor, sîntem în western, sîntem în 1885. Ne-ar trebui pistoale şi groparii ar avea de lucru.

Rep.: Vă e frică de Sile Cămătaru sau de Năstase?

R.F.: Nu mi-e frică de Cămătaru, fiindcă ăsta mă face... mă, dacă îi dau o palmă, nu i-o dau pe a doua, că poate moare, dar ăştilalţi te omoară legal.

Rep.: De ce nu aţi plecat în lume?

R.F.: Dacă m-ar mierli savăvăbicii ăştia, pe ce am mai sfînt dacă nu aş muri fericit, dar cît voi trăi, tot prostiile lor o să le cînt. Sînt bolnavi.

Rep.: „4 ani vrăjeală am mîncat / Cînd merg la toaletă doar vrăjeală mă bipppp!“

Eugen ISTODOR

Pentru monumentul unei femei monumentale

Motto: „*Trei zile dacă mai trăiesc, da' vreau să ştiu că s-a limpezit lumea*“
Elisabeta Rizea

Cine este Elisabeta Rizea şi cui foloseşte acest monument

Născută în Domneşti-Muscel, Argeş, strașnica femeie care-şi făcea cruce cu limba în cerul gurii în timpul anchetei a fost arestată prima dată în 1949 şi anchetată de Securitate pentru că a sprijinit activ „banda teroristă Arsenescu-Arnăuţoiu“. Grupul de partizani, de fapt eroi ai rezistenţei anticomuniste, supranumit „Haiducii Muscelului“, ajutaţi de Elisabeta Rizea, soţul ei Gheorghe şi fiica sa, cât şi de către majoritatea sătenilor din Nucşoara (familiile Arnăuţoiu, Jubleanu şi Chirca au fost familii care s-au sacrificat aproape în întregime), a fost fondat de un fost colonel al Armatei Regale, Gheorghe Arsenescu, împreună cu locotenentul Toma Arnăuţoiu, şi a activat între anii 1949-1958 pe versantul sudic al Munţilor Făgăraş, Iezer şi Leaota. Toţi luptătorii, inclusiv comandanţii acestora, au fost uciși în lupte, s-au sinucis sau au fost executaţi de Securitate, ultimii în anul 1962. Elisabeta Rizea şi soţul ei au fost arestaţi prima dată în 1949, anchetaţi şi bătuţi de Securitate. Eliberată în 1956, a continuat să-i ajute pe partizani. După doi ani a fost din nou arestată şi condamnată la moarte, pedeapsă comutată la 25 de ani de muncă silnică. A fost eliberată în 1964 şi a murit în 2003, după ce a fost vizitată de către Regele Mihai I şi preşedintele Constantinescu. Urmăriţi de vorbele sale: „Trei zile dacă mai trăiesc, da' vreau să ştiu că s-a limpezit lumea“, încercăm să-i onorăm această ultimă dorinţă, dar şi pe acele femei care au luptat umăr la umăr cu bărbaţii lor, uneori cu arma-n mână, murind în închisoare sau în munţi: Arnăuţoiu Laurenţia, Plop Maria, Chirca Elena, Maria Jubleanu, Tomeci Elisabeta.

Monumentul propus să ia locul statuii lui Lenin în Piaţa Presei Libere este nu numai o simplă statuie a unei femei-simbol al luptei populare împotriva comunismului sau un exemplu de verticalitate pentru toţi ziariştii care trec pe lângă el, ci şi o satisfacţie profund umană că, cel puţin o dată într-o sută de ani, se face un pic de dreptate.

Liviu MIHAIU

Dare de seamă asupra chetei naţionale

Dragi cititori, dragi finanţatori, după atâta amar de vreme în care s-au făcut liste de susţinători intelectuali şi politici, reportaje şi emisiuni la TVR 1, tocşouri la Antena 1, ştiri la PRO TV, apeluri în presa de provincie şi centrală, discuţii cu administraţia locală şi centrală, ba chiar mitinguri oficiale cu primarul genearal al Capitalei şi cu prim-ministrul, în contul Aşezământului Cultural s-a aciuat pentru construcţia monumentului Elisabeta Rizea suma de 366 de milioane de lei (11.000 $). Asta în timp ce pentru sărbătorirea morţii domnitorului „degrabă vărsătoriu de sânge nevinovat“, Ştefan Cel Mare, statul nostru a cheltuit peste 100 de miliarde de lei. Din aceşti bani strânşi din batistele donatorilor noştri s-au „deturnat“ 150 de milioane de lei pentru renovarea monumentului „Haiducii Muscelului“ („banda“ anticomunistă din Munţii Făgăraş, Iezer, Leoata pe care Elisabeta Rizea a ajutat-o), bani pe care Aşezământul i-a donat spre cuvioasă folosinţă Asociaţiei Foştilor Deţinuţi Politici din Câmpulung Muscel prin OP 102/11.05.2004. Vă informez că nu ne vom lăsa, chiar dacă va trebui să aşteptăm schimbarea regimului. Mulţumim tuturor celor care cred că, cel puţin o dată la o sută de ani, se face un pic de dreptate.

ROL 4220102299012
USD 4220102299013
EUR 4220102299014 deschise la B.C. ION ŢIRIAC – sucursala Izvor; titular cont:
AŞEZĂMÂNTUL CULTURAL „ACADEMIA CAŢAVENCU“.

Cuvîntul care

SPP și care Băsescu

Săptămîna trecută, pe cînd se deplasa prin toată presa centrală cu Trabantul către litoral, domnul Șerban Pretor a fost depășit în viteză miercuri dimineața de meciul Dinamo-Manchester. Spre deosebire de membrul CNA, englezii nu s-au lăsat luați la bătaie așa ușor și le-au tras-o ei subofițerilor de la Ministerul de Interne cu 2-1. După care au dat dovadă de politețe și s-au dat la o parte în ziarele de joi, lăsînd să treacă în față subiecte mai în vîrstă, cum ar fi dosarul „Flota“, ajuns acum la venerabila vîrstă de 13 ani.

În paralel cu aceste evenimente principale, Cornel Nistorescu își continuă războiul cam de unul singur cu premierul Adrian Năstase pe tema „documentului“ cu aprobarea bugetelor de publicitate. „Au sărit ziarele, asociațiile profesionale și cei specializați în apărarea independenței presei? Nici vorbă!“, se plînge directorul ***Evenimentului zilei*** în editorialul de miercuri. Păi, n-au sărit, domnule Nistorescu, cum să sară? Mai rezistă și matale puțin de glezna lui Năstase pînă li se termină contractele de publicitate cu instituțiile de stat și după aceea mai strigă o dată.

Jurnalul Național. Mă surprind din ce în ce mai des citind *J.N.* Nici nu știu ce mă atrage mai mult: pagina de IT (băieți, pe unde ați mai ajuns în *Doom 3?)* sau rubrica medicală a lui Florin Condurățeanu. Ia, puțină liniște: „Durerea de șale este una dintre cele mai întîlnite neplăceri ce-l sîcîie pe om. Cînd un om are dureri lombare mai întîi să-și pună întrebarea: Cine sînt eu de fapt?“. „Dacă există Dumnezeu“ și „unde sînt extratereștrii“ se pare că sînt întrebări recomandate numai în cazul durerilor de dinți. A, iată și cunoștințe mai vechi: „Scriitorul de la pagina 3“, o rubrică îngrijită de Tudor Octavian. De remarcat că domnul Tudor Octavian, fostul nostru coleg la *Academia Cațavencu*, este *full upgraded* în ceea ce privește tehnologia. Dînsul are acum, pe lîngă poza frumos prelucrată în Adobe Photoshop, și o adresă de e-mail, cu coada de maimuță aferentă.

Am lăsat la sfîrșit ***Național*** și ***Libertatea***, acești „Ziarul de la ora 5“, respectiv „Ciao, Darwin!“ ai presei centrale. „Viața sexuală se poate planifica“, „Lînșat de nevastă și de amantul ei“, „Un oltean vrea să-și vîndă penisul“. Chiar dacă pare una și aceeași știre, înșiruirea citită mai sus reprezintă trei titluri extrase în zile diferite de pe prima pagină din *Național*. Dacă vrea să citească și ceva mai serios, personalul din autobaze poate cumpăra *Libertatea,* care titrează tot pe prima pagină: „Un invitat a fost fript și mîncat la nuntă“, „Icoana vie de la Craiova“ sau „Sexologie clinică, Impotență, Ejaculare rapidă – sunați acum la 021.260.15.81“... Pardon, ăsta era un articol cu „P“.

Evenimentul zilei. Traian Ungureanu – tipul în pulover de lînă care vorbește tot timpul la telefon în pagina 4, la rubrica „Foișorul de foc“ – are un editorial (deși „advertorial“ ar fi fost un cuvînd mai potrivit), despre revenirea PNȚCD la viața politică după infuzia cu Ciuhandu de la Congresul Extraordinar. „PNȚCD e un partid nou. (...) Duminica trecută, în carcasa prăpădită a PNȚCD s-a așezat ceva promițător: viitorul. (...) PNȚCD e acum condus de oameni care seamănă bine cu ieșirea din prezent. (...) PNȚCD s-a schimbat. Deocamdată ideile, nu mijloacele sînt forța PNȚCD. Mijloacele sînt în mîna alegătorilor. Și ei s-au schimbat“. „Votați epava!“, ar mai fi lipsit, dacă Traian Ungureanu nu ar fi pus chiar acest titlu.

Magazinul ***Psihologia azi*** a ajuns la numărul 4. Depășim cu zîmbetul pe buze un interviu cu Mona Muscă: „Diferența dintre sexe n-are ce căuta în politică, ci doar în pat“ și trecem mustăcind a neîncredere pe lîngă un articol de șase pagini intitulat „Atenție, părinți! Copiii dependenți de calculator!“. Pe noi ne interesează mai degrabă „Profile de personalitate politică“, adică un diagnostic fixat de psihiatrul Florin Tudose împreună cu cîte o radiografie desenată de artistul Devis Grebu pentru pacienții Stolojan, Băsescu, Vadim, Năstase, Voiculescu, Iliescu și Becali. Ca să știe și alegătorul ce medicamentație să le prescrie în noiembrie, la urne.

Daniel GOACE

canalul mass-midia năvodari

● Achiziție de marcă în luma presei bihorene: ziarista Liliana Sime de la saptămînalul *Bihoreanul,* surprinsă în flagrant cu 2.000 de euro șpagă într-o geantă, va juca în returul alegerilor generale ca redactor de investigații în echipa ziarului *Informația de Vest,* patronată de Adrian Tărău, cel arestat de procurorul Alexandru Lele pentru contrabandă cu petrol. Ce ți-e și cu viața asta de ziarist mercenar, uneori trebuie să scuipi unde ai mîncat și, pe de altă parte, să mănînci de unde ai scuipat. Săraca de Lili, unde pînă mai an scria în contra „Prințișorului”, acum probabil că va trebui să îi pregătească întoarcerea triumfătoare în țară!

● Oana Niculescu-Mizil, urmașa nomenclaturistului Paul Niculescu-Mizil, va scoate și dînsa o revistă. Ne-am fi așteptat să fie una de laude, dar să vezi că tocmai asta va fi. Revista se va numi *Monden* și cică are un concept de origine libiană, provenit așadar dintr-o zonă în care și pe vremea tatălui Oanei se făceau, între noi și ei, schimburi la fel de bilaterale și fructuoase. Pentru curioșii nerăbdători să știe ce n-ai ce citi în viitoarea revistă, anunțăm că aceasta va conține aproape exclusiv poze de la petrecerile mondene. Sperăm că se va da cu un set de carioci pentru colorat.

Zețarul Ivan

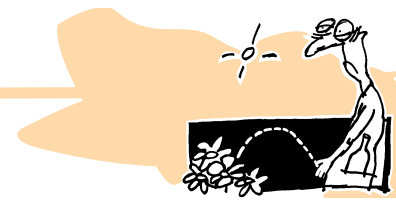

MAMA NATURĂ
TATÀL ALCOOLIC

România.
Mici fragmente de neant.

Sinistrata și Arogantul

După ce am rîs la televizor de un taximetrist care, după inundațiile de miercuri din București, își scotea apa din mașină cu găletușa, cînd m-am întors și eu după trei zile în cartier și m-am suit la volan, am constatat foarte trist, cu gîndul la mama Primăriei sectorului 3: ploaia mi-a inundat și mie mașina! Astfel că întreb: de ce nu vine premierul și la noi, sinistrații din cartier, să ne dea ajutoare celor cărora ne-a plouat în rable? Îl rog pe domnul premier să mă contacteze urgent la nr. de pager 2918. Vă mulțumesc.

Ciulinii bădăranului

Unele escrocherii mi se par de geniu. În piața din Găești, acum cîteva luni, a venit un tip și a vîndut masiv sămînță de vinete americane. Toată lumea din zonă a cumpărat. Apoi, oamenii au băgat chestia în pămînt și au așteptat vara să răsară vînăta. La timpul potrivit, au apărut însă niște ciulini românești de toată frumusețea. Ca să vezi ce prostii mănîncă americanii!

Dinamoviștii și MU-iștii

Vine Manchester United (MU) la tine acasă, să joace pe trifoiul de 'j de mii de parai al oprișanilor și al PSD-ului, și, normal, îl aștepți cu pîine și sare. Stăteau unii în tribună cu programul în mînă, ca să nu greșească cumva numele ălora, și strigau ca la Inter, în '89 (Hotelul Intercontinental, adică, nu Inter Sibiu): „Muie Giggs!", „Muie Keane!", „Muie Djemba-Djemba!"... Ei, și cînd a ieșit și antrenorul lor de la vestiare, ce strigară băieții? „Muie, Sir Alex Ferguson!!!!" Vedeți, bă, nea Piți, băi, Magiun, bre, nea Puiule, ce înseamnă să mai iei și un titlu din cînd în cînd?

Ethos, Porthos
şi Aramis

Precizare

În urma unei regretabile erori, în reportajul meu „De ce plîng secretarele? Le-au rănit alegerile" din numărul trecut, s-a strecurat o inadvertență. Astfel, doamna Cornelia Gireadă, directoarea Serviciului Urbanism la Consiliul Județean Bacău, nu a fost niciodată secretara lui Dumitru Sechelariu, care a avut pe acest post o altă persoană cu numele Gireadă. Pentru prejudiciul creat, îmi cer scuze și îmi asum întreaga răspundere.

Alexandru
VĂRZARU

Reportaj cu țara de gît

Cine mai are un moș european, să-l pună pe drumuri

Departe, departe, într-un *no man's land* de Botoșani – Icușeni – spune legenda că în 2004 trăia un unchieș cool de 68 years old, care a făcut un drum în satul lui numai într-o iarnă și o primăvară. Guy-ul acesta a citit în *Monitorul de Botoșani* că sînt some money de la UE pentru așa ceva. A scris ce-a scris și i-au venit banii. A tras cu glasul și cu mușchiul și și-a scos sătenii la muncă. Greu, ce interes are old-man-ul ăsta, ce vrea de la noi, lazy people we are, dar au ieșit unii și și-au făcut în dreptul lor, au ieșit alții, au lucrat în dreptul lor și a mers treaba. The best man of Icușeni stătea cu gura pe ei. Mihai Livadaru se pricepea: „Eu am fost ofițer la pompieri, cu specialitate pe construcții civile, dar trebuie să te pricepi la autoritatea asupra oamenilor. Aia e cea mai grea. Am luat casă cu casă, i-am bătut la cap la biserică, la școală... era vorba de muncă voluntară, or la asta nu cred că poți convinge ușor pe cineva. Dar le-am spus ceva: trebuie să iubești aici, unde trăiești. Ce vreți, sînt puțin naționalist, dar cum se poate altfel?". Acum, cîteva forțe și-au pierdut locurile de muncă: gureșa găină a lui Gelu machitorul din Icușeni nu mai are unde scormoni, iar madam Chihlimbar, purceaua lui Titi tractoristul, nu mai are unde-și toci inelul din bot. Adevărul este că e greu să scrii de bine despre Mihai Livadaru, după ce înjuri la adrieni, stolojani, băsești toată ziua. Dar el trebuie să se obișnuiască. Fiindcă povestea noastră se termină astfel: departe, departe, într-un *no man's land,* an old man a ajuns consilier la Icușeni din partea PRM.

Eugen ISTODOR

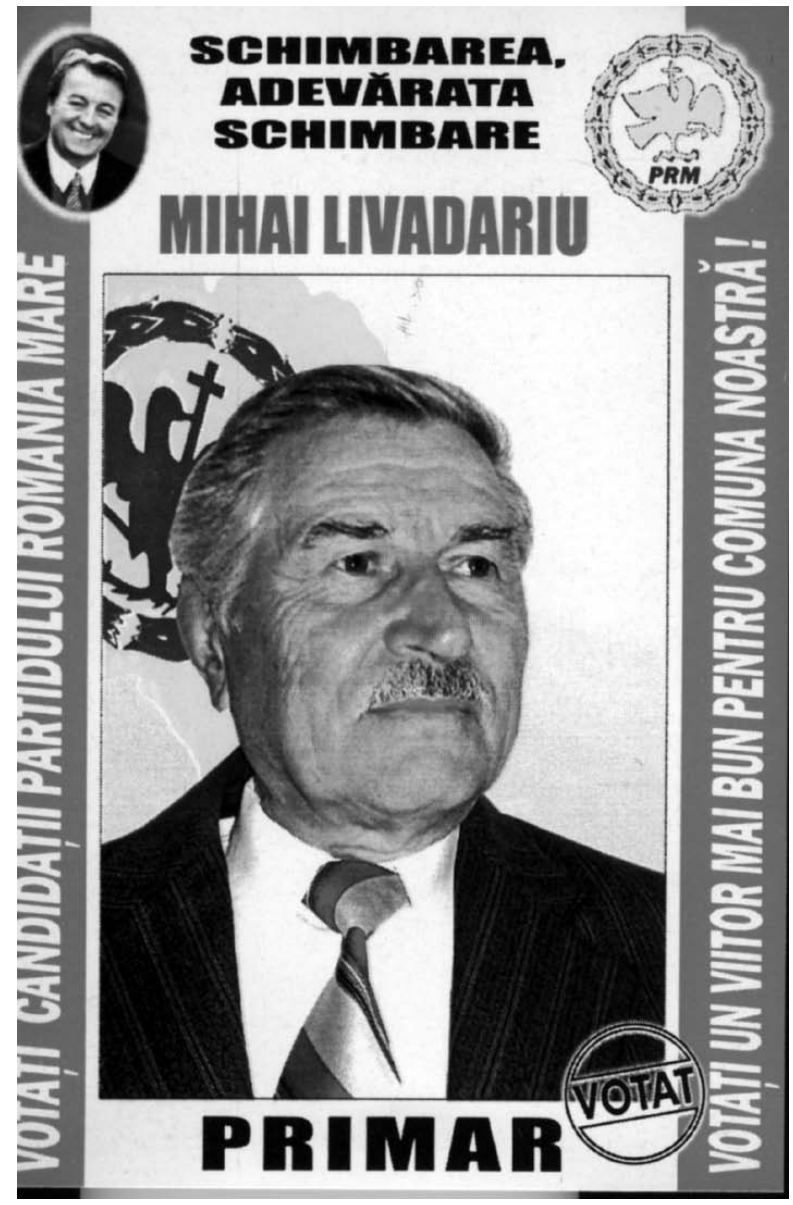

Tănăsescu, primarul-minune

La Mogoșoaia din Ilfov, aritmetica a fost revoluționată: cinci minute de stat primarul în primărie, plus zece ore de stat secretara la birou, gata cu răspunsuri gen „primarul nu e", rezultă cinci case nou-noute, trei la primar și două la secretară. Acești matematicieni revoluționari sînt Dan Claudiu Tănăsescu *(1),* primarul PRM din localitate, și Mariana Marinescu *(2),* funcționara sa. Admirați aceste descoperiri nemaiîntîlnite în pozele de mai jos! Nu trebuie să ne surprindă nici adunarea, nici rezultatul ei, atîta timp cît Vadim Tudor ține mult la modestia mintală a supușilor săi și recomandă operațiuni periculoase în acte și în fapte.

Reporterre-à-terre

1

2

bursa şpăgilor

Focul ce le-aprinde inimioara şi portofelele

Am scris în numărul trecut că, dacă vrei să te faci pompier şi să te lupţi cu flăcările patriei, trebuie să te lupţi înainte cu portofelele fierbinţi ale celor de care îţi depinde cariera. Începînd cu admiterea la şcoala de ofiţeri şi terminînd cu angajarea pe post, din buzunar îţi sar, în total, 3.000-3.500 de euro. Şi asta pentru un salariu de 9 milioane de lei pe lună şi pentru privilegiul de a lua tulumba în mînă şi la bine şi la rău, adică şi cînd e de muncă, şi cînd – Doamne-ajută! – nu-i. Pentru cititorii care au deschis mai tîrziu focul, venim cu cîteva noi precizări: moda angajărilor pompieristice pe bază de plic a apărut în urma demilitarizării instituţiei pompierului. Ăsta este fenomenul care a creat breşa în buzunarele factorilor de decizie care dirijează tulumbele patriei de prin birouri. Mai nou, angajaţii civili sînt puşi pe liber cu lopata, grăbindu-se planul anual la demilitarizare şi ajungîndu-se chiar la concedieri record pe hectarul de pîrjol. Bineînţeles, ca să se poată angaja în schimb militari de carieră, pe sistemul descris săptămîna trecută. Se pare că setea de plic e atît de mare, că nici jeturile reunite ale pompierilor n-ar putea s-o stingă.

Foişaurul de foc

Carnetul de conducere cu bandă roşie

Nu înţelegem cum de se mai spune în înaltele cercuri europene că în România persoanele cu handicap sînt discriminate. Păi, să vedem noi în care ţări din UE primesc cu uşurinţa de la noi dreptul de a fi şoferi orbii, surzii, ciungii, nebunii. La noi nu contează dacă şi de ce defect impropriu şoferiei suferi. Ai un handicap, dar pe de altă parte ai buzunare la pantaloni, ai un portofel, ai bani în el, la fel ca toţi ceilalţi oameni fără handicap? Înseamnă că eşti apt să fii şofer. Portofelul ne face pe toţi egali, dacă ştii cum să-l foloseşti. Orice handicap ai avea, mergi la Centrul de Diagnostic şi Tratament Dorobanţi din Bucureşti, de unde îţi poţi scoate un certificat care să ateste că eşti bun de şoferie. Cu 500.000-1.000.000 de lei, aranjezi la ghişeul de programări să primeşti avizul medicilor, fără ca aceştia să te mai consulte. Mai departe este treaba ta pe cine, ca şofer, striveşti cu maşina. În caz de accident, dai vina pe handicap. Un mare noroc e să fii în acelaşi timp bolnav psihic şi şofer, că nu faci deloc pîrnaie, indiferent de vină.

Michael Şmecher

O chetă cu razie scurtă de acţiune

Acum ceva vreme stăteam în staţia de troleibuz de la Universitate şi aşteptam ceva, poate chiar un troleibuz, nu mai ştiu sigur. Cert e că, în timp ce eu aşteptam un troleibuz, vînzătorii neautorizaţi de covrigi, vederi, discuri, brelocuri şi cărţi vechi, de pe trotuar, de lîngă staţie, aşteptau şi ei ceva. Aşteptau o razie. În timp ce aşteptau razia, se căutau de bani: „Băi, eu n-am decît treizeci de mii, atîta dau azi!"; „Douăzeci, că se învaţă!". În timp ce se căutau de bani, i-a căutat în viteză un mesager de peste drum, de la alte tarabe: „Hai, daţi şi voi banii, că au venit ăştia!". „Ăştia" erau doi poliţai care îşi parcaseră maşina într-un loc mai ferit, lîngă staţia de troleibuz de vizavi, şi, ca toată lumea din jur, aşteptau.

Carte de parte

O vamă de neuitat

La Mangalia, vameşii combat contrabanda staţionînd

Pozele alăturate au fost făcute acum cîteva zile în Mangalia, într-o parcare de la ieşirea către 2 Mai. Cei doi indivizi, despre care nu are sens să facem vreun comentariu din punct de vedere cromatic, sînt plasatori de ţigări fără timbru – adică de marfă de contrabandă, adică de produse care trec vama pe ascuns. Lîngă cei doi a staţionat timp de 4 minute, după cum vedeţi, maşina vămii. Cu ce treabă a staţionat chiar acolo nu am reuşit să înţelegem. Singurul adevăr valabil este că nici vînzătorii de mărfuri de contrabandă şi nici vameşii n-au părut deranjaţi unii de prezenţa celorlalţi. Poate ar trebui să presupunem că vameşii i-au confundat pe infractori cu nişte autostopişti, au oprit şi, după ce s-au convins că cei doi nu vor să urce, au plecat mai departe, spre locul de muncă de la vamă. Nu-i nimic, poate i-or fi luat la autostop a doua zi de dimineaţă, direct din vamă, să nu care oamenii ditamai genţile cu ţigări de contrabandă pe jos pînă în Mangalia.

Haidamacii lui Şaptecai

Delfinii noştri, mai inteligenţi decît ai lor (II)

– senzaţionalele voturi ale *Academiei Caţavencu* –

S-a făcut anul ăsta delfinu' pe litoralul românesc, că nu se mai vede maimuţa călare pe fotograf. Dacă săptămîna trecută stăteam în redacţie şi, la umbra aparatului de aer condiţionat şi-a berilor de la congelator ale colegului Moţoc, ne îngrijoram de apropierea delfinilor de ţărmul nostru, iată că săptămîna asta aflăm un lucru şi mai straniu: cică, faţă de săptămîna trecută, delfinii s-au apropiat şi mai mult de ţărm. Ce e mult nu-i întotdeauna şi bine, deşi uneori poate fi, lucru care pe noi, oameni coerenţi şi cu simţ democratic, ne-a tulburat atît de tare încît, aproape fără să vrem, ne-am trezit votînd: e bine sau nu e bine că delfinii s-au apropiat şi mai mult de ţărm?

E BINE

Ştefan AGOPIAN

Da, e foarte bine. Încă din Antichitate s-a descoperit că delfinii sînt la fel de curioşi ca pisicile. Fiind ei curioşi, s-au apropiat de ţărmul românesc ca să afle care mai e situaţia politică în ţară. Nevenindu-le să-şi creadă ochilor că tot Iliescu şi ai lui sînt la putere, s-au apropiat şi mai mult ca să se convingă. Şi s-au convins! De-asta ziceam că e bine. Fiindcă atunci cînd vor învăţa să vorbească vor scanda lozinci anti-PSD şi anti-Iliescu. Ceea ce va duce la o revigorare a turismului pe litoralul românesc.

Dan STANCIU

Zoologul aţipit în mine mi-a spus cîndva că delfinii sînt de mai multe soiuri: delfinul cu aripioare laterale care se fixează pe slip, delfinul lui Ştefan cel Mare, delfinul-prosop, delfinul Biedermeier, delfinul de Oaş, delfinul instalator, delfinul cu coviltir, delfinul de 220 V, delfinul-bască, delfinul fără alcool, delfinul ikebana, delfinul interzis minorilor, delfinul ex-sovietic de contrabandă, delfinul *haute couture,* delfinul eminescian cu influenţe blagiene, delfinul 007, delfinul de la pagina 5, delfinul care data viitoare te sărută, delfinul de la Păltiniş, delfinul Rubik, Delfinul cu Şobolani, delfinul relativităţii etc. N-am idee din ce categorie fac parte delfinii despre care vorbim aici, dar e un lucru cît se poate de bun că ei s-au apropiat şi mai mult de ţara aceasta cunoscută sub numele (poate prea simplu) de România.

Marius DRĂGHICI

Mă bucur că delfinii s-au apropiat şi mai tare de litoral. Vor putea să admire peisajul electoral, să contemple mânăriile miniştrilor, prostia oamenilor, flăcările de la Gugeşti, bădărănia, nesimţirea şi, mai ales, aroganţa şi vilele. Mi-e teamă însă că îi păcălesc rechinii noştri cu nişte afişe cu sirene şi două-trei găleţi de peşte şi îi bagă pe listele suplimentare de vot, aşa cum vorbesc nisetrii că se va întâmpla.

Alexandru VARZARU

Eu cred că delfinii ăştia care vin tot mai aproape de ţărmurile pline de pipi la Mamaia sînt delfini manelişti. Dacă se duc din proprie iniţiativă acolo, nu au decît, îşi merită soarta. Nu sînt de acord cu venirea delfinilor, dar, la o adică, eu simpatizez cu delfinii metalişti, punkeri, trasheri şi deatheri, care se duc la festivalul de la Sziget, în Ungaria. Delfini care au pe piept tatuaje cu cap de delfin mort, delfini din ăia care sfîşie pisici vii pe scenă.

Marius BORŢEA

Nu poate fi decît bine că delfinii s-au apropiat şi mai mult de ţărm. Creşte în felul ăsta speranţa că pînă-n toamnă vor pătrunde şi pe uscat. Şi că pînă-n primăvară vom avea şi aici, la Bucureşti, delfini maidanezi sau comunitari. Poate în scurt timp va apărea şi delfinul ciobănesc mioritic. Singura mea temere e că şi pe ăsta tot ungurii îl vor omologa, susţinînd că a ieşit de la ei din Balaton.

Iulian TĂNASE

Eu mă bucur de fiecare dată cînd un delfin se apropie de ţărm. Faptul că delfinii de săptămîna trecută – care, oricum, se apropiaseră de ţărm destul de mult – s-au apropiat, acum, şi mai mult de ţărm, pe mine mă face să sper că, într-o zi, delfinii se vor apropia atît de mult de ţărm, încît vor fi una cu ţărmul şi românii îşi vor întinde cearşafurile nu pe nisip, ci direct pe spatele delfinilor. E posibil chiar ca, în viitorul apropiat, familiile mixte – delfini şi românce, români şi delfine – să fie ceva normal pe plajele româneşti.

Cătălin MATEI

Am realizat abia acum: ceva de genul ăsta s-a mai întîmplat pe Terra. Delfinii vin spre plajă ca să le crească picioare şi ca să devină oameni ca noi. Vă imaginaţi că acum milioane de ani nişte dinozauri stăteau la calculatoarele astea din redacţie şi făceau mişto de noi cum ne zvîrcoleam pe nisip? Dar noi i-am ignorat, ne-am suit în copaci şi în cîteva milioane de ani am devenit maimuţe şi, ulterior, oameni. Fiindcă n-am avut pe cineva care să ne sfătuiască. Dar, acum, ei ne au pe noi. Sînt verişoarele şi fraţiorii noştri. Să luăm fiecare cîte unul, să-i urcăm în basculante şi hopa sus, în corcoduşi cu ei, pînă nu vin inundaţiile.

NU E BINE

Dragoş MUŞAT

Părerea mea e că delfinii ăştia care o ştiu eu de la un văr de-al meu care avea un delfin de jucărie care l-a spart. Deci: „Iiik-iiiik-iiiiiiiik-ik-ik-iiiiiiiiiiiiiiik. Iiik? Iiiik!!! Iiiiiiiiik-iiik... 12 iik?!! Iiiik 0726.910.283! Iiiik penis!“

Alexandru DUŢU

Cu delfinii ăştia am păţit ca şi cu Emil şi Convenţia lui: i-am votat o dată de bine săptămîna trecută, iar ei au întins coarda şi m-au dezamăgit. În săptămîna scursă de cînd i-am votat nu s-a schimbat nimic în bine în viaţa mea, ba dimpotrivă. Aşa că azi votez cu năduf împotriva lor. Deşi, ca iubitor al naturii, parcă n-aş vrea să dispară precum PNŢCD-ul.

Gabriel DROGEANU

Deja încep să mă enerveze. Data trecută le-am sugerat să se care, le-am explicat calm că e mai bine pentru ei, dar văd că nu m-au băgat în seamă. Dacă îi prind şi săptămîna viitoare pe listele de vot, candidînd la al treilea mandat constituţional, încep să intru la bănuieli. Ar fi clar că sînt trimişi de sovietici.

NU MAI ŞTIU

Viorel MOŢOC

Îi credeam inteligenţi. Ziceam că, la mintea lor, n-au ce căuta pe litoralul turistic românesc. Simpla apropiere de un ţărm infestat de mitocani şi decibeli mi se părea, pentru ei, ucigătoare. Constat, însă, că se încăpăţînează. Tot nu pleacă. Vor, poate, să dea un exemplu. Sau să se sinucidă, ca balenele. Bine, dacă aşa doresc, e treaba lor. Îmi fac totuşi datoria să le spun pentru ultima oară, ca unor fraţi mai vulnerabili decît noi, oamenii: Fugiţi, băăă!

ŞI MAI NEHOTĂRÎŢI

Ioan T. MORAR

Dacă data trecută figuram cu votul meu decis la nehotărîţi, ei bine, acum ar trebui să se inventeze rubrica *Şi mai nehotărîţi.* La auzul veştilor că delfinii nu se opresc acolo, aproape de mal, ci vin şi mai aproape, sentimentele mele s-au radicalizat şi au luat-o razna. La ele se adaugă şi un început de revoltă: în fond, unde vor să ajungă delfinii? De ce se apropie de mal atît de mult? Vor să ne ia în stăpînire casele de vacanţă, porturile cu iahturi, conturile din bănci? Cine îi pune să ne facă aşa ceva? Oare nu cumva cercurile financiare ale lumii, Guvernul mondial vor să ne distragă atenţia? Aşa că, puţin revoltat, puţin afectat sufleteşte, spun, cu toată nehotărîrea mea: da, nu e bine!

N-AU ŞTIUT SĂ RĂSPUNDĂ

Eugen ISTODOR

Dragi delfini, cu ocazia apropierii şi mai aproape de malul de la Marea Neagră, vă informez că veţi fi şi mai aproape de un papagal ca voi care şi anul acesta îşi face concediul în România: eu. Haideţi să ne întîlnim în fiecare zi ca pe Coasta de Azur şi să ne îmbătăm ca la Nisipurile de Aur bulgăreşti. Promit nudul gol ca la voi.

32-10, 32-10, probă de telefon!

Linia telefonică gratuită a Guvernului merge din plin, duduie de mesaje de la cetăţeni. Un secretar de stat a explicat că apelurile neserioase sînt şterse, în timp ce acelea serioase, cu probleme, ajung dimineaţa direct pe masa premierului. Să urmărim o serie de astfel de apeluri. Apeluri neserioase: „Alo, Guvernu'? Murim de foame!“. Neinteresant pentru Guvern – se şterge. „Aloo, aş vrea să anunţ public, cu mărturii, faptul că am dat un milion de dolari şpagă la Guvern lui domnul... piu-piu-piu-piu.“ Neserios – de aia a şi fost decuplat la timp – se şterge şi el. Şi acum, un grupaj de mesaje serioase, cu probleme sociale care trebuie rezolvate chiar de la prima oră de prim-ministru: „Alo, Guvernul României? Vă sunăm din satul Pătîrlagele şi avem şi noi o problemă: E BINE, DOMNULE!“. Sau să luăm, de exemplu, un alt telefon cu probleme speciale: „Alo, linia gratuită Guvernu' României? Aş vrea să vă mulţumesc!“. Sau: „Alo, României, Guvernu'? Domnule, aş vrea să vă spun că cetăţeanul care am sunat mai devreme cu două telefoane minte: E FOARTE BINE! Vă mulţumesc!“.

Alo Baba
şi cei 40 de hoţi

Scrisoare deschisă către Adrian Năstase

Domnule premier,

În timp ce dvs. umblaţi creanga prin ţară şi gratulaţi prostimea cu mititei, muştar şi zîmbete prefăcute, evenimente deosebit de grave au loc la sediul PSD-ului din zona Universităţii, mai exact în parcarea *Academiei Caţavencu.* În două zile de luni consecutive, respectiv pe 2 şi pe 9 august a.c., gloate organizate de muncitori energeticieni, pe care partidul dvs. i-a adus într-un admirabil hal de isterie, au manifestat zgomotos, cu fluiere, trompete, zbierete, huiduieli şi cu multe bădărănii verbale spre ferestrele sediului PSD. Ore întregi, aceşti zurbagii proveniţi din sînul clasei muncitoare, proletari specializaţi în munca la stat, care v-au votat cu spor şi pe care dvs., drept răsplată, i-aţi făcut să urle pe stradă, ei bine, ore întregi aceşti derbedei sindicalizaţi ne-au ocupat parcarea. Cu concursul forţelor de ordine, hoardele au tropăit, au înjurat guvernul şi pe dvs. personal direct din parcarea *Academiei Caţavencu,* perturbînd buna desfăşurare a lucrărilor la ziar şi, mai ales, enervînd la culme redactorii însărcinaţi cu articolele despre dvs. Adăugaţi acestor redactori enervaţi pe jurnaliştii scoşi din fire că nu şi-au putut parca maşinile din cauza cetelor dezlănţuite, pe cei cărora le-au fost zgîriate maşinile deja parcate şi întreg serviciul de contabilitate al ziarului, care a semnalat conducerii plata zadarnică a parcării.

Domnule premier, ne-aţi provocat pagube şi nervi. Ba mai mult, prin scandalul recidivist din parcarea noastră, ne-aţi provocat şi pe noi. Un timp, cînd ne gîndeam ce pedeapsă să vă aplicăm, cochetam cu ideea de a nu vă mai sparge faţa în *Academia Caţavencu.* Apoi ne-am dat seama că e o pedeapsă prea grea, pe care n-am aplicat-o încă nimănui din PSD. Aşa că, de data asta, aţi scăpat. O să vă futem (v-o tragem) în continuare.

Cu drag, *A.C.*

Umbra lui BNS contra PSD. La BCR

Hopa-Mitingă, cade „Jos!“ şi nu se strigă

Joi, în jurul orelor prînzului, am fost vizitaţi în parcarea redacţiei de către un grup de muncitori afiliaţi BNS care au demonstrat în faţa sediului PSD din Piaţa Universităţii, care sediu, v-aţi prins, este peste drum de parcare. Timp de două ore, sindicaliştii au scandat „Hoţii!“, „Ne-aţi mînţit!“, „Huuuo!“, respectiv „Vrem să muncim!“, care s-a transformat foarte uşor într-un „Vrem să mîncăm!“, în momentul în care am trecut prin faţa lor spre redacţie cu un meniu McChicken XXL la pachet (cu cartofi prăjiţi mare, cola mare şi ketchup) cumpărat din pasaj de la McDonald's. Evident că n-a coborît să vorbească cu dînşii nimeni de la PSD. Păi, de unde era să ştie pesediştii la cine huiduie sindicaliştii din faţa clădirii: la PNL, aflat un etaj mai jos, la BCR de vizavi sau, de ce nu, la casa de schimb valutar de la parter sau la terasa lui George Mihăiţă aflată imediat după colţ (parcă s-a scandat şi un „Jos pălăria!“).

Scandalai Lama

Internaţionala lenevistă, ramura Nemişcarea pentru România

Recent a avut loc la Chamoluc, în Italia, Congresul naţional al leneşilor. Simbolul manifestării a fost hamacul. Bravo, tată! Şi hamacul cine ni-l montează? Noi, Mişcarea Leneşilor din Romania *(mişcare* sună mai dinamic decît partid), ţinem lunar astfel de congrese. La ultima ediţie s-a acordat Premiul pentru întreaga inactivitate fondatorului Mişcării şi a fost inaugurat patul memorial al acestuia. Noi însă, din lene, nu venim la aceste congrese. Faptul că aceşti italieni neserioşi s-au obosit atît să se deplaseze ni se pare un semn de slăbire a vitalităţii Forţei Leneşe pe plan european. Îi rog pe cei care, din lene, nu au citit acest articol să ni se alăture grabnic. Aşa nu se mai poate. Trebuie făcut ceva !

Vladimir Ilici Lene

Dihonia românismului s-a strecurat şi-n cuibul secuimii

Faptele pe care vi le relatăm aici ar suna absolut banal dacă ar fi vorba despre Vrancea, Constanța sau, până mai ieri, Bacău. Șmecheria este că se petrec la Gheorgheni. Dar să începem cu sfârșitul. O doamnă cu o plasă stă posacă în soare, în fața unui bilding cu fițe din apropierea Parlamentului. În clădire își are sediul megafirma de cablu RCS. În plasa doamnei zumzăie nerăbdătoare 4.000 de semnături ale unor secui din Gheorgheni. Toți vor același lucru – să poată vedea la televizor emisiunile postului din localitate, Obiectiv. Post pe care nu-l pot urmări pentru că a fost cocoțat de firma de cablu din localitate undeva la cucurigul frecvenței, acolo unde nu ajung bătrânele televizoare din dotarea cetățenilor din localitate.

Cum a ajuns postul Obiectiv la cucurigu

Istoria televiziunii din Gheorgheni a început din 1992, când firma de cablu din localitate a început să producă emisiuni din studioul propriu pentru cei 20.000 de locuitori. În anul 2000, rețeaua de cablu a fost achiziționată de TVS Holding Brașov. Modificarea proprietății nu a avut efecte asupra activității editoriale a micului studio. Ceea ce nu se mai poate spune după ce studioul propriu-zis (SYN TV) a fost halit, în iunie 2003, de omul de afaceri Hodgyai Geza.

Hodgyai Geza – Secui-network

Dl Hodgyai are un vis pe care nici un român nu l-a visat: să construiască o rețea de media secuiască. În prezent, visul lui a prins trup și câteva picioare: posedă deja două posturi de radio din localitate (Extra Radio, Mix Fm), postul de radio din Miercurea Ciuc, ziarul *Uj Kelet;* la portofoliu se mai adaugă licențe pentru transmisie prin eter pentru posturi TV din Miercurea, Gheorgheni, Odorhei și Tg. Mureș. Cum proiectele sunt uneori mai lungi decât plapuma, în zilele astea, dl Hodgyai a lansat o replică secuiască la campania „un leu pentru Ateneu": „dați un euro pentru televiziunea secuiască". Noi nu ne împotrivim, motiv pentru care, iată, i-am și publicat apelul moca *(for free,* pt. vorbitorii de maghiară).

Decolarea de pe planeta SYN

Dacă transformarea lui Hodgyai în voce a secuimii din mai multe județe nu ar fi un fenomen nociv în sine, transformarea lui în baron media este. Concret, la o săptămână după ce dl Hodgyai a preluat studioul de televiziune SYN – în iunie 2003 – 10 dintre cei 11 ziariști ai studioului și-au luat tălpășița: ei declară că nu s-au putut împăca cu cenzura impusă de noul proprietar. Din exemplele de cenzură produse de redactorul-șef Csata Orsolya (referiri la singurul ziar care este în opoziție față de domnia-sa – *Gyergyoi Kisujsag* – nu aveau ce căuta în programele postului) ar reieși că victimele cenzurii sunt vocile disidente față de UDMR. Aici se cuvine să facem o precizare: dl Hodgyai deține o funcție de conducere (vicepreședintе), la nivel teritorial, a UDMR. Se cuvine să precizăm că dl Hodgyai neagă că ar fi impus vreo cenzură.

Și secuii, dacă iau un șut în fund, fac un pas înainte

Grupul de ziariști care și-au dat demisia de onoare a decis să înființeze un nou post de televiziune. Au reușit într-un an de zile să obțină licență pentru noul post – Obiectiv TV – și să își doteze un studio. Au încheiat chiar și un contract pentru 3 ani cu firma de cablu TVS Holding și de pe 14 aprilie teletextul postului putea fi recepționat de pe orice televizor, pe frecvența 167,5 MHz. Minunea a durat 3 zile. Într-a patra, au primit al doilea șut: au fost azvârliți pe 399,25 MHz, unde numai 30% din populație poate să-i recepționeze. Au reacționat prompt: plângere la CNA (erau încălcate 2 articole ale legii audiovizualului). Împotrivirea acerbă a singurului ungur de culoare UDMR (Gasparik Attila) din CNA a blocat o decizie obligatorie a Consiliului: ar fi trebuit să fie sesizat Consiliul Concurenței. Perseverenți, și-au continuat protestul împotriva cenzurării postului la comisia de abuzuri a Parlamentului. Aici au fost audiați, alături de un reprezentant al firmei RCS (probabil în calitate de coacționar al firmei din Brașov), de ungurul Gasparik, care susținea că nu e nevoie de două posturi de limbă maghiară, și de românul Răsvan Popescu (CNA), care apăra dreptul ungurilor la mai multe voci în media. Reprezentantul RCS a atins culmea cinismului: să facă dovada că au audiență dacă vor să fie accesibili! Culmea, după o lună, Csata Orsolya se înființează la sediul firmei RCS cu 4.000 de semnături de susținere (culese dintr-o populație de 20.000 de locuitori). Aici, dl Zamfirescu îi confirmă că o așteaptă la firmă cât să-i tragă cea mai firească țeapă românească și să dispară cu telefonul închis; a rămas un alt director, dl Bendei, care, în afară că mustea de ură ca un rinocer, nu a fost în stare decât să consolideze imaginea de mitocănie mafiotă a firmei RCS. (Ne-am permis aceste epitete pentru că am fost de față la ceremonia ratării depunerii semnăturilor.) În numărul viitor, vă vom povesti cum trage RCS cablu prin orificiile oculte ale UDMR și Adrian Năstase.

Mircea TOMA

Anacronica TV

Călin, filme de poveste

Vineri seară, pe Antena 1, *Dușmanul dușmanului meu,* acțiune, SUA, 1999, cu Peter Weller, Daryl Hannah, Adrian Pintea, Alexandru Bindea. Bun. Ia să vedem cum stăm cu distribuția. Ce e americanul Peter Weller? Păi, super-spion antrenat de Pentagon și înarmat cu tehnică de ultimă oră, iar în timpul liber rămas între două dezamorsări de focos nuclear – mare playboy printre colegele super-spioance. Ce poate fi Adrian Pintea? Terorist sîrb, antrenat în Bosnia, înarmat pînă în gît cu un Kalașnikov rusesc și care normal că moare la sfîrșit, ucis de agentul american. Ce e Daryl Hannah? O blondă, bucatos, cu picioare pînă în gît, spioancă dublă, triplă, care și-o trage din toate pozițiile cu americanul, evident. Ce e Bindea? Bindea e chelner la ambasada SUA din București. Îl taie o cufureală și e nevoit să facă pe el, deoarece WC-ul era ocupat de Pintea. Tot week-end-ul m-am gîndit: singura chestie care i-ar mai fi putut răzbuna pe români ar fi fost să apară Marcel Iureș în costum de Omul Păianjen.

SupărMan

„Ce-ai“-ul de la ora 20

Antena 1, promo la filmul *Cădere liberă:* „Ce-ai face dacă ai intra într-o gașcă de parașutiști suspectați de trafic cu droguri?“. Asta e maniera personală prin care televiziunea urmărește implicarea telespectatorului: punerea lui în fața faptului împlinit, în pielea personajului pozitiv. Mie nu îmi convine. Aș vrea să fiu, măcar o dată, un personaj negativ. Așadar, mi-am făcut trei promouri „negative“. „Ce-ai face dacă ai fi un fel de microb și ai intra în corpurile unor fraieri de pe o navă spațială și în primele 10 minute de film te-ai transforma în extraterestru și le-ai zbura căpățînile? Nu-i așa că ar fi supermișto?“, „Ce-ai face dacă ai fi mort?“ și „Ce-ai face dacă hobbit-ul Frodo ți-ar fura inelul și ar vrea să îl distrugă? Te-ai enerva? Zi, te-ai enerva? Ești pregătit să-l dai pe mîna orcilor? Nu zice așa, doar că te-am întrebat eu, vrăjitorul din Mordor! Trebuie să fii 100% sigur. Hai, pe el, de la ora 20,00, numai la Antena 1.“

Cătălin MATEI

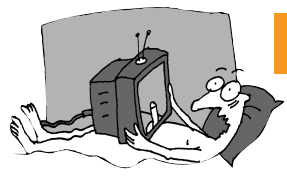

Trampa și ecranul

★ Miercurea trecută, la *Știrile PRO TV,* Andreea Esca a fost cuprinsă de milă pentru bieții automobiliști care parcurg distanța dintre București și litoral în șase ore, din cauza ambuteiajelor. Și pentru că Oana Maiuga, aflată la fața locului, pe o șosea, știa mai multe amănunte, i-a dat ei legătura. Întîmplător sau nu, la fața locului tocmai plouase, iar Oana Maiuga n-a rezistat tentației de a ne prezenta, înaintea amănuntelor promise, un superb curcubeu care se întindea pe cer. Va urma, probabil (cînd se va întoarce din luna de miere), Cătălin Radu Tănase, care ne va relata, de la alte fețe ale locului la fel de pitorești, un dezastru de mari proporții pe fundalul unui apus de soare splendid sau un viol bestial comis pe omătul imaculat al unei ierni ca-n basme.

★ Pe Național TV, o reclamă la berea „Bürger“, cu Dan Helciug și Spitalul de Urgență. „Bürger“, o știe oricine, se pronunță *Biurgăr.* Numai că Dan Helciug zice *Burgăr* și cred că știu de ce: o fi observat el, privindu-se în oglindă înainte de filmare, că atunci cînd spui „iu“ ți se țuguiază buzele și arăți ca un copilaș care vrea lăptic. Ceea ce nu-i prea *cool* dacă pe urmă strigi în gura mare „Trăiască berea!“.

★ Mă uitam la Radu Anton Roman cum vorbea minute în șir despre virtuțile nu știu cărui soi de vin, iar Busu mînca cu amîndouă mîinile. Din cînd în cînd, Radu îl mai întreba pe Busu despre vin: „Nu-i așa?“, iar Busu, care nici nu gustase, dădea din cap cu gura plină și exclama „Mîhî, mîhî!“. La ce bucătar e Roman, nu poate să-i facă lu' ăla micu' două servișuri înainte de emisiune, ca să fie mai deschis la dialog?

★ Am observat că telefoanele astea erotice de la OTV au și interior. Pe bune, trebuie să suni la nu știu ce număr, interior 314. Cred că ar fi frustrant să ating un anumit punct în conversația erotică cu secretara, după care să îmi facă legătura și să o iau de la capăt cu managerul „Anita“, „Laura“ sau „Carmen“.

★ Discovery: albinele europene luptă haotic, ineficient, cu viespea uriașă, un mutant de zece ori mai mare, care distruge astfel fără drept de apel stupi întregi. Rasa albinelor japoneze, deși mai mici, învinge. Secretul: o strategie net superioară, bazată pe disciplină, sincronizare perfectă și spirit de sacrificiu. Japonezi, măi frate! Mă mir totuși că la ei viespea uriașă a fost mărită, și nu miniaturizată.

★ În timpul unei descinderi surpriză a mascaților într-un bordel, operatorul de la Prima TV care-i însoțea reușește să surprindă explicit o partidă de sex oral. Ca niște adevărați gentelmeni, ei au acoperit totuși, din regie, porțiunea cea mai hard a scenei. Or fi vrut să protejeze identitatea prostituatei căreia nu i se vedea astfel fața aplecată între picioarele clientului, sau n-au vrut să-l facă de rîs pe bărbat, care o fi avut penisul prea mic?

★ Pe Discovery, o grămadă de ingineri ne explică de ce au căzut turnurile gemene: cică muncitorii au cam ars gazu' și n-au ignifugat bine grinzile metalice care, la rîndul lor, au ars cherosenul și s-au prăbușit. Asta miroase a campanie electorală pentru Bush. Ziceți, mă, că ăia de la CIA au plimbat microfilmul toată ziua prin uzină și au jucat șotron pe balconul garsonierei din Romană. Poate la o țigară; și, oricum, de pe balcon țara se vede mai bine decît din sufragerie de la prezentatoare. Partea bună este că atît reporterul, cît și prezentatoarea pot fi filmați cu aceeași cameră (doar mișcată puțin) și nu mai apar probleme gen „Alo, Adelin sau Cătălin, ne auzi?“. Se-ntinde fata puțin peste birou și vorbește direct cu el. Doar să nu treacă vreun autobuz chiar atunci.

★ Vineri seară, la OTV, în exclusivitate, caseta alibi a lui Nuțu Cămătaru, filmată la o nuntă. Invitații la nuntă erau cam stingheri. Acum, judecînd după fețele din jur, nici eu nu m-aș fi repezit pe ringul de dans, să nu supăr pe cineva; nu sînt un dansator prea bun și la o mișcare greșită îmi zbura sigur căpățîna. Probabil că toată lumea știa că se trage caseta care mai tîrziu urma să fie alibiul lui Nuțu și-au zis să stea cuminți, să iasă un alibi ca-n povești, ce dracu', ne facem de rîs.

★ La mare, pe plajă, s-a organizat „Cupa *VIP*“ la fotbal sau cam așa ceva. L-am prins pe Aurelian Temișan zicînd la *Focus:* „Poate îmi bat propria performanță de a lua cît mai puține goluri. Am probleme cu picioarele, sînt cam subțiri și destul de largi“. N-am priceput care era propria performanță a lui Aurel și nici cum arată picioarele sale destul de largi. Dar mă bucur că are problema asta doar la picioare, nu și la minte, unde în cazul lui nu putem vorbi de lucruri largi, ci mai degrabă înguste.

★ Brunetica Magda Vasiliu ne-a atenționat în cadrul aceluiași jurnal de știri mai sus amintit cam așa: „Ce altă întrebuințare pot avea broaștele, vă spunem după publicitate“. Am așteptat cu sufletul la gură isprăvirea calupului de publicitate, sperînd că vom afla despre broaște că pot fi întrebuințate pentru șters praful, curățat grăsimea de pe farfurii, vopsit pereții cu alb german sau altceva. Speranțele s-au spulberat cînd am urmărit materialul în care ni s-a arătat că unii americani fac cu broaștele concursuri de sărituri în lungime. Mare chestie, avem și noi, în România, ceva asemănător. Doar că nu cu broaște, ci cu pisici, și nu în lungime, ci în înălțime. Și nu pe asfalt, ci pe balcon, și nu ziua, ci spre dimineață, cînd e somnul cetățenilor mai adînc.

★ De la *Focus 07* am aflat că deschiderea primei plaje de nudiști din China a fost amînată, pe motiv de populație scandalizată. Fiind vorba de China, fostă a lui Mao, am stat și ne-am întrebat: cum adică, nudism? Nudism-nudism, dar împins cît de departe? Va fi o plajă unde se vor aduna mulți chinezi descheiați la trei nasturi și fără șapcă sau nu se va ajunge chiar la un asemenea dezmăț colectiv încît să se și descalțe?

★ Viorel Matei, simpaticul corespondent dobrogean al postului Prima TV, ne-a povestit despre tabăra internațională din Eforie Sud, care de o mare participare s-a bucurat ea. Cu acest prilej am fost informați că în tabără sînt cazați „200 de adolescenți tineri“. Iată ce înseamnă să prezinți o știre într-un mod exhaustiv, pînă în cele mai mici amănunte: dacă nu ne-ar fi explicat Viorel, noi am fi rămas cu impresia greșită că în tabăra din Eforie se află adolescenți între două vîrste sau poate chiar niște adolescenți veniți cu nepoțeii la mare.

★ Că tot veni vorba de 200: la același jurnal ni s-a mai spus că polițiștii români de frontieră au descoperit 200 de cartușe de vînătoare în mașina unor turiști greci. N-am înțeles de ce în paralel, pe micul ecran, ni s-au arătat cîteva tone de muniție de război; cu siguranță, imaginile ar fi fost mult mai convingătoare dacă ni s-ar fi prezentat și două-trei tancuri, o baterie antiaeriană sau, ca să fie și puțin senzațional în știrea asta, chiar o ciupercă atomică!

Alo!
Da, iubito, poți vorbi liniștită cîteva minute pentru că eu nu-s în cadru. Abia a aruncat șefu' carnea pe foc... Ei, mă lasă lihnit! Fii liniștită, am stipulat chestia asta în contract cu Radu. Dacă mă sare de la haleală, dispar fără nici o explicație din decor. Să-l văd eu cum se descurcă cînd i-o crește audiența fără mine...

Florin Busuioc, scenaristul principal al serialului *Vremea* și actor consacrat în opera *Înghițitorul de orice* al PRO TV-ului

Tupeu 2004

Bont. Barabont.

Dom'le, noi, politicienii, sîntem în slujba alegătorului. De exemplu, cel care m-a ales pe mine şi m-a pus prefect este alegătorul Năstase A. din sectorul 1. Şi eu sînt în slujba lui pînă la loc comanda!
DACIA

Dan Darabont, un candidat care a ratat admiterea la Primărie, dar a fost admis la Prefectură pe locurile cu plata la Adrian Năstase

Țara asta e mișto, păcat că e păzită – zice trupa de guriști pesediști care dimineața plouă torențial la PRO TV, iar seara dă ajutoare sinistraților la TVR. Dacă era posibil, și-ar fi făcut Micky Șpagă și firmă de plouat, numai ca s-apară finu-său Năstase pe sticlă, să-mpartă șepci cu Iliescu anti-inundație și fulgarine cu PSD anti-puhoi, cizme cu „Alături de oameni, împreună cu ei" antirevărsări și fesuri cu „Votăm PSD!" anti-grindină – dar, mai ales, paltoane cu „Doamne-ajută!", singurele care ar mai putea face cu adevărat ceva pentru oameni. Îi vedeți pe sinistrați cu tricouri primite de la Guvern cu „Fie ce-o fi!" pe ele? Sau cu șosete inscripționate cu „ASTA ESTE!", ori geci de ploaie „ASTA-I VIAȚA, CE SĂ-I FACI?"? Cei mai serioși sinistrați ar fi însă ăia care n-ar vrea să primească în direct la PRO TV nimic de la Guvern sub privirile plîngăcioase ale lui Tabără și care ar purta fulgarine antiploaie cu „Mai duceți-vă dracului!". Ia, care ești mai tupeist, mă:

Tupeu 2004 (3 puncte): **Partidul Social-Democrat.** După ce a picat cu brio și a umplut de sînge campania PSD-ului la locale, Dan Darabont – sau Darabonț? – a ajuns prefectul Bucureștiului. Intrat fără loc la Primărie, Darabont a fost uns cu pile la un liceu mai slab, Prefectura, cu profil mecanic, cu multe ore de atelier, la pilit de șaibe populiste, și mai puține de teorie. PSD își bate astfel joc de voința poporului. Adică dacă a fost incapabil să ia un cinci de la bucureșteni, Guvernul îi dă un trei amărît și-l trece examenul de capacitate, pe motiv că nu l-o duce prea mult mintea pe el, săracu', da' cel puțin e cuminte și face ca un papagal tot ce zice domnu' prof. dr. arog. Adrian Năstase.

Șmecherie 2004 (2 puncte)**: Ministerul Sănătății.** Ca să pară că-și face treaba, Ministerul Sănătății mai taie o dată penisul poporului și-l lipește populist cu limba: în spitale a fost introdus un regulament anti-șpagă, cică. Deci, în loc să încerce să rezolve problema din Sănătate cu salarii normale pentru medicii care înnebunesc și încep să se dea la penisurile pacienților, Ministerul dlui Ovidiu Brînzan dă populist o soluție pe placul nespălaților care vin să se spele pe dinți numai la dentist, cu sînge și pansament. În loc să taie de la rădăcină, ca să rezolve problema, Ministerul Sănătății numai o gîdilă la talpa țării pe doamna P. Cum care doamna P.? Doamna Populista!

Tîmpeu 2004 (1 punct): **PNL Timiș.** Adrian Cioroianu este contestat de PNL Timiș. Motivul: „reținerea bănățenilor de a vota cu oltenii". În acest caz, poate era mai bun Miodrag Belodedici, ca să aibă și geniile de la PNL Timiș cu cine să voteze pentru țară, că, spre deosebire de olteanul Cioroianu, Belodedici are și două Cupe ale Campionilor Europeni la fotbal la activ și ar avea ce discuta despre sistemele politice bănățene cu patru în linie la centru și zero în provincie.

Bursucul drastic

Șah-pat în Parchetul Neamț

Să nu ai încredere în Botoș nici cînd îți aduce schimbări

Nu au trecut nici trei săptămîni de cînd procurorul general al României, Ilie Botoș, dădea o listă de județe unde infractorii jucau fotbal cu căciulile oamenilor de pe stradă, că schimbările în fruntea Parchetelor au și venit. În Piatra Neamț, însă, infractorii au primit schimbarea cu un oftat de ușurare, ba chiar s-au gîndit că de acuma ar cam putea să ciupească și femeile de fund pe stradă. Și asta pentru că la conducerea Parchetului a venit, în locul mult hulitului Manea Nuțu, doamna Mihaela Arsene, femeie de viață, sufletul petrecerilor cu polițiști, regina dansului și prințesa cocktailurilor, ba, zic unii, chiar mama răniților din anchete. Mihaela e bine cunoscută, mai ales de cînd a condus Secția Anticorupție din Parchet, funcție din care a decimat numărul nașilor de pe tren, pe care îi prindea cîte 10 la hectar în flagrante spectaculoase, ca să aibă Neamțul ce raporta la Capitală. În schimb, în cazul celui mai mare evazionist dovedit din județ, unul Axinte, care a țepuit bugetul de stat cu doar vreo 100 de miliarde de lei prin două firme care derulau afaceri cu produse petroliere, doamna Arsene a condus atît de bine ancheta, că omul a făcut pînă la urmă închisoare doar un an, cel din arestul poliției. Deși tînără, de numai 34 de ani, doamna procuroare a apucat să producă cîteva legende pe holurile Parchetului. Una din ele sună cam așa: Arsene a venit de la Roman, de unde este și prim-procurorul Parchetului de pe lîngă Curtea de Apel Bacău, Vasile Alecsandri. Acesta cică ar fi intervenit pe lîngă Botoș ca Arsene să fie numită la șefia Parchetului Neamț. De ce? Se spune că Alecsandri a fost extrem de impresionat de talentul dnei procuror cîtă vreme a fost sub el și a susținut-o pentru a ocupa postul de prim-procuror. Or, corupție fără corupți Neamțul a mai văzut, cu sprijinul doamnei Arsene, dar legendă fără un sîmbure de adevăr, nu prea.

Jurassic Parchet

Atașații țării mele, harnici cititori în stele!

Într-o bună zi, consultînd astrograma familiei Geoană, cititoarea în stele, și în direct, și-n reluare, Urania a văzut că există o configurație astrală în care era posibil orice. Iar prietenia ei cu Mihaela Geoană era o dovadă că stelele știu ce scriu ele pe firmament. Și, cu harta cerului deasupra ei și cu informația vitală în sine, Urania a trecut la atac. Și s-a dovedit că acest atac a fost extrem de bine efectuat: da, a obținut ce și-a dorit. Nu mai multe ore de emisie, nu să treacă cu emisiunea la finul lui Mircea, Adrian Sârbu, nu, nimic din toate astea. Urania a obținut ceva ce mulți intelectuali de marcă sau de euro își doresc: un post de atașat cultural. Nu, nu e o glumă, nu aveți halucinații, se spune că deja sînt făcute toate demersurile pentru ca Urania să fie numită atașat cultural la Ambasada României din Lisabona. Adică să prezinte lusitanilor stelele culturii și civilizației române, să le vorbească portughezilor despre Luceafărul poeziei românești și, eventual, despre revistele de cultură *Steaua, Luceafărul* și *Astra*. De muncă, după cum vedeți, ar fi, numai să nu se găsească vreun Berbec căpos sau un Săgetător pizmaș care să se opună numirii oficiale. Oricum, dragă Neti Sandu, tu ne rămîi singura speranță și ne lăsăm plini de încredere zodiile în mîinile tale!

Steaua de Mare Cultură

Lui Nea Nelu nu-i e greu să muncească în muzeu

Mai mulți intelectuali și ceva societate civilă protestează împotriva trecerii sediului PSD din Kiseleff în proprietatea partidului, pe motiv că fostul proprietar, Toma Stelian, ar fi lăsat în testament destinația precisă a clădirii: muzeu. Stimați intelectuali, doamnă Societatea Civilă, protestul nu este în întregime întemeiat. Dacă trece la PSD, clădirea va putea fi considerată, liniștit, și muzeu. Dată fiind componența PSD și filiația acestui partid-stat, imobilul respectiv devine un mic muzeu al comunismului și neocomunismului din România!

Muzeus ex machina

Lui Vadim îi lipsesc decompensatele

Tribunul s-a prins, într-o luare de cuvînt la radio, că, de cînd e în vacanță la Bran, se simte frustrat pe motiv că, în localitate, se întrerupe apa timp de patru ore pe zi, din cauza noului primar PSD. Înainte de alegeri, fostul primar PD întrerupea curentul. Vadim se și întreabă, de altfel, ce e de preferat: să-ți lipsească apa sau curentul? Adică să renunțe la dușuri reci sau la electroșocuri?!

Calma Mater

Miliția spirituală

Marga se visa și cu sufletu-n rai, și cu limba-n curul lui Ceaușescu

Pe vremurile comuniste se găsea și specia de oportunist finuț, care pupa dosul lui Ceaușescu doar din cînd în cînd, dar cu o reală plăcere. Asta pentru ca pupătura-n cur să nu se devalorizeze, să fie profund încărcată de semnificații înalt patriotice. Acest tip de oportunist este bine ilustrat de Andrei Marga, actualmente un european prin concepție, diurne și burse. Da, același Andrei Marga pentru alegerea căruia în fruntea PNȚCD acest partid și-a călcat pe statut. Se știe că, în loc să reconstruiască partidul istoric respectiv, creștin-democratul Marga și-a pus palma-n fund și a plecat să gospodărească destine universitare clujene. Putem spune că intelectualul șovăielnic de azi a abandonat corabia țărănistă, deși pe cea peceristă a susținut-o amplu și în plen. Iată ce zicea Andrei Marga, președintele CUASC din Universitatea „Babeș-Bolyai“ de la Cluj, în martie 1973, pe cînd abia mijea cultul personalității ceaușiste: „Doresc să informez Conferința că studenții centrului nostru universitar – români, maghiari, germani și de alte naționalități – sub îndrumarea organizațiilor de partid, acționînd în lumina indicațiilor prețioase date de tovarășul Nicolae Ceaușescu, cu ocazia deschiderii actualului an universitar, s-au implicat cu deplină hotărîre și responsabilitate în perfecționarea întregului proces instructiv-educativ, în conceperea și desfășurarea propriei lor activități de educație comunistă. Măsurile inițiate de conducerea de partid în scopul unei hotărîte îmbunătățiri a muncii politico-ideologice constituie cadrul real și oferă jaloanele de inestimabilă însemnătate pentru activitatea noastră, conturînd totodată obligații politice și etice substanțial sporite pentru fiecare membru al organizației studențești revoluționare“. Foarte curajoase cuvinte pentru acea vreme, bravo, tovarășe Marga, veți ajunge mare!

Nevroza Vînturilor

Ei, l-am proslăvit şi eu pe Tovarăşul... Da' cine n-a făcut-o? Şi de-aia mi-am zis încă din '73: decît să-l bocească postum toţi neocomuniştii, pe bune, cît e-n viaţă mai bine-l laud eu ca viitor ţărănist!

Cel mai bun ministru al Educației din epoca postdecembristă care însă, în Epoca de Aur, obișnuia să sfideze regimul dictatorial cu vorbele: „'Trăiți, eu sînt Andrei Marga / Vă ling de vă iau cu targa!“

Povestea Porcului (II)

Porc cu pește, ca la Târgu Mureș

Era iarnă. Mai trăia încă sperietoarea aia din Scornicești și duduia țara de dictatură. Cenaclul „Flacăra“ se dădea în spectacol la Târgu Mureș. Păunescu stătea tolănit pe un scaun pluşat în restaurantul hotelului „Grand“ și râgâia. Tocmai îl trimisese pe Nicolae Arsenie, redactorul-șef adjunct al revistei *Flacăra*, după o pomană de pește. Arsenie era țucălarul marțafoiului din Bârca. Îi ținea lumânarea, când Păunescu umbla la prohab și se căznea să-și vâre plaivazul în călimara vreunei unguroaice de 16 anișori. Îl trimitea cu târnogul pe la întreprinderi, după tonele de pomeni, că porcul nu lua decât pe daiboj și nu la bucată, ci cu toptanul. Umbla buhul prin târg că porcului dacă nu-i dai îi bai, că te dă pe mâna autorității, care-ți prăvale controlul pe cap, care te găsește că ai umblat cu ocaua mică, care te încredințează pe mâna temnicerului, care te uită îngropat la mititica, înfipt într-o coadă de curlangiu până la adânci bătrânești. De jur-împrejurul porcului suspinau două perechi de granguri de la municipala de partid și-și frecau ghioambele de fericire că le-a ieșit protocolul, că l-au mulțumit pe porc. Când i-a fost porcului siesta mai dragă, s-a întâmplat nenorocirea: a scârțâit ușa. Prin crăpătură s-a ițit țăcălia lui Arsenie, care l-a anunțat fericit pe porc, că a adus cele două lăzi de pește de bogdaproste, de la un helești din zonă. Păunescu s-a făcut mai roșu ca steagul Uniunii Sovietice și l-a dat afară pe țuțăr, că-l face de râs de față cu tovarășii, care or să creadă despre el nu știu ce, când în definitiv era vorba despre nu știu cum. Arsenie n-a înțeles nimic. A ieșit afară cu o coadă de mârliță înfiptă între craci. L-a lăsat porcul drept pedeapsă în Târgu Mureș fără palton, în tăria gerului. I-a rămas paltonul în autobuz. Nu tu acte, nu tu bani, nu tu indicații. A bătut muhaiaua de Arsenie din poartă în poartă, pe la ciraci, să-i dea o treanță și-un zlot să se înturneze la Bucale. Àsta mi-e porcul, în lumina faptelor lui nescoase încă la iveală, și asta e încă nimica toată pe lângă ce grozăvii a semănat la tot pasul.

Cornel IVANCIUC

După accidentul lu' nevastă-mea am mai făcut o poezie genială: Cine are un gip, pe pămînt, nu în gînd / Se aude şi acum peste Dacii călcînd / Că au fost, că n-au fost, că au rude sau fraţi / Eu astăzi îi văd deja îngropaţi. Oof, că-mi vine să şi plîng...

Adrian Păunescu, eterna victimă a coliziunii dintre un poet de mare tonaj și un lingău de cursă lungă

De ce plîng Chitarurile? Le-a spart fața becaliurile

Alecu Chitaru, un demn reprezentant al evoluției darwiniene, a candidat din partea PNG-ului lui Becali la primăria unei comune ieșene. În afară de asta, Chitaru s-a mai remarcat prin aceea că a cerut unui ziarist daune de 100 de milioane de dolari (în paranteza aceasta trebuia să punem niște semne de punctuație adecvate – ne pare rău, nu am găsit încă ceva potrivit). Chitaru nu a cîștigat primăria, dar zice că a cheltuit vreo 10.000 de euroi pentru campania electorală. Bani pe care s-a dus să-i ceară lui Becali. Care i-a dat, cu mîna făcută pumn a lui Cătălin Smărăndescu (alias campion K1 și bodyguard la stînă) cît pentru 22 de zile de îngrijiri medicale.

Ucigă-l Tocaci

Poliția presei

La revista *Popcorn* se fac operații estetice în masă

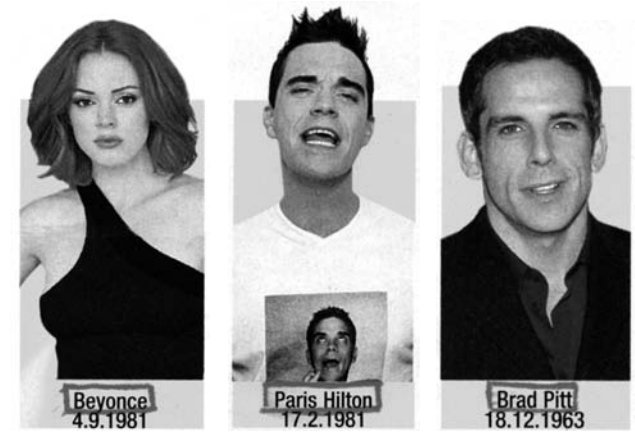

Nemulțumite de cum arată sau doar pentru a deruta paparazzi, niște vedete internaționale au decis să-și schimbe total înfățișarea, încît să nu mai semene deloc cu ele însele. Valul schimbării, însă, a adus și necazuri. Probabil chirurgii care au efectuat aceste operații estetice erau cu gîndul aiurea și rezultatul este că vedetele seamănă cu alte vedete. Așa reiese din pagina de horoscop publicată de *Popcorn:* Paris Hilton e leită Robbie Williams, Kelly Osbourne are fața lui Ronaldo, iar Brad Pitt seamănă ca două picături de cerneală cu Ben Stiller. Probabil că, văzînd în ce situație le-a pus pe sărmanele staruri, revista *Popcorn* va trece la sentimente mai bune și, în următoarele numere, le va plăti acestora operațiile estetice de revenire la înfățișările normale.

Arthur Rambo

cu mîinile curat murdare

Piloții armatei se antrenează în turla bisericii

Nici prin gînd nu ne-ar fi trecut că nu doar activitatea umană dăunează naturii, ci și activitatea călugărului. Dar ce se întîmplă zilele acestea în Ceahlău ne convinge că probabil și în rai, odată ajunși, călugării noștri precis se apucă și defrișează, sapă, fac rost de cuie, înalță niște mînăstiri și convertesc cîțiva îngeri laici. Vă spuneam săptămîna trecută că Mitropolia Bucovinei și a Moldovei s-a apucat să își întindă proprietatea pe vîrful Ceahlăului, fără nici o aprobare din partea Agenției pentru Protecția Mediului. În acest scop au fost închiriate două elicoptere de la unitatea de aviație din Bacău, care transportă zilnic materialele de jos, de la Mînăstirea Durău. Pentru săptămîna aceasta, avem niscai noutăți: pentru activități comerciale, armata își închiriază elicopterele la prețul de 1.600 de dolari ora de zbor. Ei bine, pentru că e vorba de Biserica noastră străbună, Statul Major al Armatei de la București a decis să îi lase elicopterele mai ieftin, respectiv gratis. Biroul de presă al Armatei a și argumentat această decizie: piloții trebuiau oricum să se antreneze. Cu alte cuvinte, de ce să nu facă și ceva pentru comunitate, că tot călăresc elicopterele alea? O altă noutate ar fi că a fost depistat vinovatul pentru senzația Bisericii că poate să facă ceva acolo. Vinovatul e Primăria Ceahlău, care a oferit 20.000 de metri pătrați Mitropoliei pe vîrful muntelui, cu titlu gratuit, pentru construcțiile care vor apărea. Deși instituția care administrează zona e Academia Română. Probabil că la baza deciziei primarului Constantin Șchiopu a stat ideea că, dacă oamenii rămîn fără case în vale, de la inundații, nu trebuie să ai o cameră să le oferi sus, pe vîrful muntelui, ălora care vor să se călugărească? Trebuie.

Ecologică Contra

Animale de casă și masă

E la modă restaurantul cu specific românesc. Băncuțe de lemn, farfurii cu motive naționale, ospătărițe îmbrăcate în costume populare. Meniurile au toate bulz ardelenesc. Și cu toate astea, nu-i destul. Restaurantul mai trebuie să aibă ceva: animale. De ani de zile, redacția noastră e martoră la concertul pe care îl dau păunii și curcanii de la „Terasa Doamnei“, restaurant aflat chiar în centrul Bucureștiului, lîngă Banca Națională. Glu-glu-glu-glu! Odată, anul trecut, un păun a scăpat de unde era ținut și a zburat pînă la noi în redacție. Venise să spună că e reprezentantul unui fenomen sau, pur și simplu, evadase în căutarea unei vieți mai bune? Nu am apucat să aflăm, pentru că insul a zburat mai departe.

Terasa Doamnei

Domnul Cezar, patronul, e mare iubitor de animale. De patru ani, de cînd s-a deschis restaurantul, numărul animalelor a crescut exponențial. La început a fost Fetița, maidaneza care acum se apropie de vreo 200 de kile, după ce a fost castrată recent. S-a îngrășat ca porcu' și zace toată ziua pe la piciorul vreunei mese. Acum doi ani și ceva, au apărut păunii, patru bucăți, doi albi și doi colorați. Șeful de sală, domnul Costel, mă întreabă dacă am mai avut probleme, dacă a mai venit vreunul pe la redacție. Cel care zburase acum un an s-a întors pînă la urmă în cușcă. Singur?! „Păi, ce să facă? Unde să se ducă?!“ Alte probleme nu are cu ei. Păunii stau lîngă scenă, într-o cușcă mare, împreună cu papagalii și iepurii. Pe scenă cîntă ansamblul folcloric, în fiecare seară.

La intrare e un fel de baltă amenajată, unde plutesc doi lebădoi, șase gîște, șase rațe și un număr neprecizat de broaște țestoase mici. Rațele mai ies din baltă și se mai plimbă printre picioarele clienților.

Deasupra sălii mari a restaurantului e amenajată o altă cușcă, unde stau alte păsări: fazanii, găinile, cocoșii și curcanii. Bun, dar toate astea au vreun efect asupra clienților? – poate vă întrebați. Au. Vineri seara, un cocoș s-a împerecheat minute în șir cu o găină. Găina cotcodăcea de mama focului. Erau o grămadă de turiști străini, englezi și americani, care se uitau fascinați. La sfîrșit, cînd cuplul a terminat, toți au aplaudat ca la operă.

Pasăre exotică din menajeria restaurantului „Calipso“, fericită că în meniul restaurantului nu sînt feluri exotice

În fine, ultima achiziție a domnului Cezar e un pui de mierlă indiană. Șeful de sală, domnul Costel, îmi spune că li s-a zis că această mierlă e cea mai deșteaptă pasăre. Mai deșteaptă și decît papagalii, o să învețe mult mai bine să vorbească. Ospătarii și ospătărițele se adună în jurul cuștii și o admiră. „Știe să și imite toate păsările“, zice un ospătar. „Domnu' Costel, aseară a făcut ca un păun!“ Numai ca un cîine nu știe să latre. Fetița nu latră niciodată, că nu are nevoie.

Niște gîște de protocol de la „Terasa Doamnei“, care, dacă nu-i satisfac pe clienți, riscă să îi îndestuleze

Calipso

Un alt restaurant cu animale e „Calipso“, în complexul Agronomie. Agronomie-agricultură-facultăți de zootehnie... era absolut firesc ca un restaurant deschis lîngă căminele de acolo să aibă animale. Găini, papagali, curcani și încă o pasăre ciudată, care are un fel de glugă roșie pe cap. Ce e asta? – îi întreb pe ospătari. Nu-i găină?! – se miră ei. Nu-i. „O fi vreun cangur“, zice unul dintre ei.

Reporterică Venturiano

Loc de retrocedat cu capul

Hagi, Hagi – răsună Istanbulul, răsună și Strasbourgul

În curînd, despre Hagi se va vorbi și la CEDO și va fi privit, ca de obicei, drept un simbol pentru România. De data aceasta, fără să aibă nici cea mai mică legătură cu fotbalul. Căci va fi vorba despre Hagi Ghiță, strada, nu regele mingicar. Mai exact, despre strada pe care, la numărul 45, statul român a fentat la maximum legile interne și principiile de drept europene. În primul rînd, imobilul de la respectivul număr a fost naționalizat în 1950, încălcîndu-se în mod fățiș chiar și legile comuniste care nu stipulau confiscarea locuințelor ce aparțineau medicilor, cum era cazul familiei Popescu. În 1996, proprietarii au solicitat restituirea imobilului, înștiințînd-o și pe chiriașa ce locuia în apartamentul 4, prin notificarea nr. 2287723.07.1996 despre demersurile lor. Pînă în 1998, primăria Capitalei a tergiversat restituirea apartamentului, că să vedem, să cercetăm, să dăm cu banu' să vedem al cui e, de fapt. În același an, însă, l-a vîndut fără probleme chiriașei. Ulterior, aceasta a fost declarată „de bună credință", adică s-a considerat că nu știa că imobilul e revendicat, deși fusese înștiințată în modul cel mai oficial posibil, repetăm, încă din 1996. Chiriașa ar putea spune acum că suferă de amnezie. Și mai mult, că a contactat această afecțiune chiar de la statul român, care la rîndul lui e cam amnezic, nu-și mai amintea că a luat în mod samavolnic apartamentul și că proprietarii l-au cerut înapoi.

Casa de pe Hagi Ghiță care va marca un gol de cîteva zeci de mii de dolari în bugetul României, la Strassbourg

Alexandru CĂUTIȘ
alexandrucautis@catavencu.ro

descopery

Minunata lume a unui cuvânt interzis și pietrele lui uluitoare

Există un cuvânt pe care îl folosești o viață întreagă, de când începi să gângurești și până la ultimul horcăit, dar care e de negăsit în dicționare. E cuvântul care reproduce viața, pus la index de niște mortăciuni. E unul dintre cele mai pedepsite și exilate cuvinte românești. Romanii îi ziceau *falus*. Politicianul e *falocrat*, amantele lui sunt *falofage*, România e prădată de o *falocrație*, iar doctorul Ciomu este un *falofob*, care a făcut o *falotomie*. Doctorii îi zic falusului penis, iar pacienții lui l-au botezat sulă, sculă, drugă, cocoș, puță, bosaș, știoi, știomeleag, mădular, pușcă, metehău, mătărângă, lulă, vâjgalău. Spaniolii îi zic *polla*, un cuvânt mult mai apropiat de cel neaoș românesc, care se uită, cu balele la gură, la dicționare. În Maramureș mai există obiceiuri și practici legate de știomeleag, pe care nu le mai poți întâlni decât în societățile tradiționale. *Pietrele de urât* te privesc de la lungimea lor de aproape 20 de centimetri, reproduc fidel forma, lungimea și grosimea unui vâjgalău în erecție, sunt făcute din gresie și andezit și perforate transversal, cam pe linia prepuțului. Singura colecție de mătărângi de piatră din Europa se află la Muzeul Maramureșan din Sighetul Marmației și a fost alcătuită de directorul Mihai Dăncuș, de-a lungul câtorva decenii. Până la începutul secolului al XX-lea se păstrau încă la fereastră, aninate într-un cui. O *piatră de urât* pusă la vedere transmitea mesajul că bărbatul din casă era plecat la lucru cu lunile. Dar mai era și un avertisment clar, transmis cotoilor în călduri, că femeia rămasă singură acasă este tabu. De ce, totuși, *piatră de urât?* În Maramureș, „a se urî" înseamnă „a se plictisi". Cu alte cuvinte, *piatra de urât* era o jucărie falică, menită să alunge plictiseala. Opinia etnologului Mihai Dăncuș e că pietrele erau funcționale și că pe răstimpul cât masculul era dus în lume, femela se fericea cu ele, ori de câte ori o luau dracii și făcea ca trenul.

Dura sex sed rex

Găbiță Drogeanu se simte ca la teatru citind textele de mai jos, în care găsește:

– unele dintre secretele Oficiului Registrului Național al Informațiilor Secrete de Stat;
– cum fiica nașului de cununie al lui Amarie de la PNA a ajuns notar plin umblînd cu jumătăți de măsură;
– cum jonglează Consiliul Uniunii Notarilor Poblici cu propriul statut pînă îi dă acestuia borșul pe nas – curat regulamentar, coane Fănică!

dosarele chiX

Superpoliția informațiilor face ceva pe Constituție

Organismul ăsta cu nume de pasăre preistorică, ORNISS îi zice, este exact așa cum îl arată numele: ceva cu cioc dințos, care te urmărește și în gaură de șarpe, pentru a te căra spart în fâșii subțiri la puii ei cu gura flămândă. Care va să zică, Oficiul Registrului Național al Informațiilor Secrete de Stat, adică ORNISS pe românește, a fost creat pentru a verifica demnitarii care lucrează cu informații clasificate și a le da o autorizație de acces celor care merită. E vorba în speță de membrii serviciilor de informații și de cei ai comisiilor speciale parlamentare, de Apărare, SRI și SIE. Legea organică a Oficiului este pusă în aplicare de un set de norme publicate prin Hotărâre de Guvern. Normele sunt făcute de așa manieră încât alungă Opoziția de la masa Puterii. Cum majoritatea membrilor comisiilor speciale sunt foști ofițeri, pentru un Priboi, bunăoară, n-a fost nici o problemă să completeze rubricile formularului de cerere și să-și scoată autorizația de acces la secrete. Rubricile sună ca dracu' și se defecă pe Constituție: date despre partenerul de viață: soț, soție, concubin, concubină; date despre părinți; date despre frați/surori; situația familială: confortabilă, acceptabilă, dificilă, nu pot aprecia; cumnați/cumnate; părinții partenerului de viață: naturali, vitregi sau adoptivi; călătorii în străinătate în ultimii cinci ani. Spre final, urmează o rubrică de o stupizenie înfiorătoare: ați fost vreodată implicat în acțiuni de: spionaj, terorism, tentative de subminare a ordinii democratice prin mijloace violente? Imaginați-vă că aveți în față oameni superverificați, care sunt deja parlamentari sau ofițeri de informații. Iar sfârșitul formularului este de-a dreptul orwellian: **Sunt de acord ca neacordarea avizului de securitate să nu-mi fie motivată.** Bravo, securiștilor! Adică democrația este de acord s-o ia în gură, să nu zică nimic și să scuipe pe Constituție.

Cornel IVANCIUC

Fata moșului și fina Amariei

Mama notar, tata procuror. Și fiica, draga de ea, se apucă de medicină. Mare tristețe mare, plînsete, ochi roșii. Pînă cînd, într-o zi, sătulă de atîta tristețe parentală, fiica ia decizia fericirii: se înscrie la Drept. Iar de acolo înainte basmul nu a mai continuat. Dar a început povestea unui rechizitoriu care nu se va scrie niciodată. Așadar, citiți, numai în *Academia Cațavencu:* în 1993, Daniela Bădărău, fiica procurorului Dan Bădărău, șef secție urmărire penală de la Parchetul de pe lîngă Curtea de Apel Iași, se înscrie la Drept, la o universitate particulară din Iași. Tot atunci se și angajează la niște firme obscure, pe postul de agent comercial. Pînă în 1995. În 1997 termină Dreptul, își ia licența și se aruncă în brațele mămicii, notara Stela Bădărău, ca notar stagiar. Era septembrie. În iunie 1998, deci doar zece luni mai tîrziu, se înscrie la examenul de definitivat. Pe care îl promovează și, în octombrie 1998, e numită notar definitiv prin ordinul ministrului Justiției 1854/7.10.1998. Chiar din acea clipă și-a deschis birou notarial propriu, în buricul Iașiului. De atunci a făcut zeci de mii de acte, parafate cu mînuța ei delicată și cu numele ei celebru (vă amintim că tăticu' Bădărău e nașul de cununie al lui Amarie de la PNA, iar mămica Stela este singurul notar din Iași care are un loc în Biroul Executiv al Uniunii Naționale a Notarilor Publici din România, adică în forul care taie și spînzură totul în branșa notarilor). Poate că paranteza pe care tocmai ați citit-o explică și paranormalitățile din dosarul de promovare al Danielei Bădărău. Astfel, conform legii 36/1995, articolul 16, notar definitiv poate fi numai un notar care a făcut stagiu minimum doi ani sau un fost procuror, avocat, judecător sau consilier juridic cu minimum 5 ani de vechime. În regulamentul notarial există și o altă variantă: se poate da examenul de definitivat după numai un an de stagiu, dar numai dacă stagiarul are măcar trei ani de vechime într-o funcție juridică. Or, Daniela Bădărău a lucrat între 1993 și 1995 numai ca agent comercial și nu într-o funcție de consilier juridic, cum prevede regulamentul, ca să poată da examenul de definitivat după numai un an, cum s-a întîmplat. Dar probabil că ministrul Justiției de la acea vreme, onor domnul Valeriu (S)Toica, nu știa aceste lucruri.

Oricum, pentru orice contestare a dreptului de a profesa al notarei Daniela Bădărău va trebui să vă adresați, prin lege, procurorilor de la Parchetul de pe lîngă Curtea de Apel Iași, adică procurorului Dan Bădărău, adică lui tătăsău. Hai, că la asta nimeni, în afară de tată-său, nu s-ar fi așteptat.

Gîlceava notariatelor cu legea

Ne vine un pic greu să scriem despre notari. Pînă la urmă, la ei mergem să cumpărăm/vindem ceva, iar comisioanele nu sînt deloc dintre cele care să ne facă să-i iubim. Încercați să treceți peste acest mic inconvenient și să vedeți că se poate și mai rău. Muult mai rău, pentru că notarii o pun de un puci. Mai exact, de asta se fac responsabili membrii Consiliului UNNPR (Uniunea Națională a Notarilor Publici din România), care s-au gîndit ei să transforme UNNPR în militărie și dictatură. Iată cum: statutul UNNPR a fost schimbat între congresele UNNPR (lucru interzis chiar de statut!). De aici decurg: 1) schimbarea atribuțiilor aceluiași congres (care nu mai adoptă hotărîri, ci doar le ratifică); 2) introducerea criteriului reprezentativității (adică la congres nu mai poate participa fiecare notar, ci doar cîte unul la zece notari, cotă de reprezentativitate); 3) alegerile pentru Consiliul UNNPR nu se mai fac în cadrul congresului, ci în afara lui, iar votul uninominal este înlocuit cu lista de candidați. De toate acestea, notarii din țară au aflat recent. Unii nu s-au dezmeticit nici acum. Alții au trecut la făcut memorii, cum s-a întîmplat, de exemplu, cu cei de la Iași. „Este de neconceput ca între congrese să se adopte modificări care privesc modul de constituire al acestora, iar congresul constituit după noile reguli să ratifice modificările. Este ca și cum o instituție uzurpatoare își autoratifică actul de uzurpare!", au spus notarii de la Iași, care au adăugat că această mînăreală duce instituția congresului în derizoriu, rezultînd un congres cu rol decorativ, despuiat de atribuții, adică o „«Mare Șuetă Națională» a notarilor publici". Normal, memoriul a luat drumul coșului, iar în ceea ce îi privește pe maimarii UNNPR rămîne cum am stabilit. De ce e UNNPR o vacă de muls? Păi, e al cincilea cotizant, în ordinea sumelor, la bugetul de stat. Pe de o parte. Iar pe de cealaltă, în România sînt 1.500 de notari care, fiecare, încasează anual cîteva miliarde de lei. V-ați gîndit vreodată cît poate să iasă de aici, mai ales dacă toți acești 1.500 de notari sînt ținuți de o mînă forte?

Biroul de Investigații

codrul bunelor maniere

Căsuța demnitarului de supt poala dealului

Filip Georgescu a fost inginer silvic la Direcția Silvică Pitești, director la Romsilva, a fost și este deputat, membru de nădejde în importantele grupuri parlamentare de prietenie și frecat menta cu Malaiezia și Thailanda. A luat asupra sa omorul aplicat unui urs brun, la o vînătoare ilegală, de către gașca premierului. Omor descris și în *Academia Cațavencu* pe unde a apărut, de altfel, destul de des, poate mai des ca la Parlament. Din declarația de interese aflăm că este vicepreședinte AGVPS România și președinte AJVPS Argeș și că nu are firme, nu are alte activități remunerate și nu are nici alte precizări de făcut. O declarație de interese slabă, noroc că se mai scoate cît de cît cu declarația de avere. Fostul inginer silvic și director de regie silvică deține terenuri (dobîndite în „1991/2000"), mașini noi, aproape 3 miliarde (de lei), nu deține creanțe, nu deține obligații. Aveți în imagine, ascunsă după un stîlp de înaltă tensiune, casa din Ștefănești-Argeș a deputatului. În spate era să se vadă un deal împădurit, dar așa se întîmplă uneori: nu prea se vede pădurea de casa fostului director de la Romsilva.

Biroul de Investigații

dosarele chiXXL

Nu trebuie să ne speriem de noua tehnologie IT! Țineți minte, pe vremuri, acele producții record care existau numai pe hîrtie? Ei bine, astăzi raportările mincinoase se pot face trăsnet. Tridimensional, cu milioane de culori în Photoshop, proiecții în Power Point, animație în Flash, sunet în DolbySurround. Vă zic, la sfîrșitul unei astfel de prezentări o să credem pînă și noi doi că am redevenit grînarul digital al Europei.

Ministrul Daea pregătindu-se să mintă poporul cu calculatorul

Trai, nineacă, pe banii Băncii Mondiale

În ultimii trei ani, Banca Mondială a derulat cu Ministerul Agriculturii un program de 11 milioane $. Executorul programului este Unitatea de sprijin servicii și proiecte în agricultură, din subordinea ministerului, cu sediul în strada Negustori. Directoarea unității este Simona Paranici, proaspăt divorțată și mutată într-o garsonieră. Garsoniera a fost cumpărată de secretarul de stat Valeriu Steriu, responsabil cu integrarea. Până să se integreze în Europa, Steriu s-a integrat în absolutul Simonei. A plecat de acasă și, ca să fie sigur că nu se mai întoarce, i-a dat un cap în gură neveste-sii și i-a zis să nu-l mai aștepte, că intră în Europa, prin ușa de la baie a Simonei. Banca Mondială finanțează aproape 78 de procente din valoarea efectivă a proiectului. Beneficiarii proiectului sunt tatăl lui Steriu, clanul ministrului Daea, secretarul general al ministerului, Aprodu, cu tribul lui cu tot, și îndrumătorii de doctorat ai lui Daea, Steriu și Aprodu, de la ASAS. Tătânele secretarului de stat Steriu este un moș care nu cunoaște plictiseala. Adoră mirosul de balegă, contemplă ceasuri întregi anusul vacii, studiază pe cont propriu organele genitale ale taurului, pe care le palpează tandru, și are un proiect în zootehnie, pentru care este scutit lunar de TVA. Atunci când se fac plățile de la centru către teritoriu, banii pleacă cu TVA-ul tuns. O dată ajunși la unitățile moșului Steriu, apar încărcați cu TVA-ul, unde li se mai extrage încă o dată rădăcina pătrată din taxa pe valoare adăugată. Acest sport penal este practicat de toți cumetrii funcționarilor din minister, cooptați în programul Băncii Mondiale. Până în acest moment, deturnările ilegale de TVA se ridică la peste 30 de miliarde de lei. Se pare că banii intră într-o bancă centrală, după care, în loc să se întoarcă la Trezorerie, sunt plimbați prin încă două bănci private, ca să facă pui de poropoircăriță.

De ce ni se scumpește curentul. Dezvăluiri. Unde ni s-a dus avansu'?

Am relatat în episodul anterior al acestui roman-fluviu despre cel mai gogonat caz de corupție din ultimii 15 ani că ministerul condus de Dan Ioan Popescu și, respectiv, Hidroelectrica au umflat contractul pentru reparația Porților de Fier II de la 97 de milioane de euro la 280 de milioane. Și am mai strecurat noi suspiciunea că primele plăți – botezate pompos în documente ca „avansuri" – ar fi luat calea codrului bancar din Elveția, unde s-ar fi rătăcit, sărmanele milioane, prin conturile personale ale celor care au comis umflăciunea. Suspiciunea noastră s-a regăsit confirmată de o constatare a firmei KPMG. Această instituție specializată în audit a luat la scărmănat documentele Hidroelectricii și a constatat, între alte năzdrăvănii, că nu poate să dea de urma avansurilor. Citatul sună așa: „Nu am primit nici un răspuns la cererile de confirmare trimise referitoare la avansuri către furnizori în valoare de 2.884.669 milioane lei (aprox. 72 milioane de euro)... plătiți către VA Tech Gmbh Austria și, respectiv, VA Tech Hydro Ltd.". De plecat, banii au plecat, că doar, uite, ni s-a lipit de cot o factură în valoare de 30 de milioane de euro, destinată VA Tech, pe care o sinucigașă pe nume Carmen Marin (director în Hidroelectrica) și-a pus semnătura sub propoziția simplă „bun de plată". Text care o fi apărut și pentru restul de milioane de euro deveniți, pentru contabilitate, găuri negre. Dar, stimată doamnă Carmen Marin, nu vă panicați, pentru că un control făcut de o firmă de audit cu prestigiu internațional nu are nici un efect legal în România. Iar Curtea de Conturi care a venit pe urmele KPMG la amușinat gigantica fraudă, deși a găsit aceleași găuri, nu le-a găsit loc în raport. Mai exact, cele câteva zeci de pagini din Raport în care era vorba, între alte nenorociri, despre avansurile pierdute, nu au trecut de biroul dlui Marin Sandu. Dl Sandu, director al Diviziei Fondurilor Publice Destinate Activităților Economice, a fost delegat în această funcție din poziția de asociat al unuia dintre personajele care au organizat sifonarea banilor. La asemenea sume, nu poți să riști să nu pui lupul să numere oile lipsă.

Muzeul Țărănoiului de Dinu C. Giurescu

Numele Georgeta Roșu a apărut în revista noastră cu prilejul vizitei lui Ion Iliescu la Muzeul Țăranului Român, acum trei ani. Exact la intrare, muzeul are o sală specială, amenajată ca să aducă aminte de perioada comunistă. Poartă și un nume: „Ciuma". Înainte să vină președintele, Georgeta Roșu, directoarea Direcției Muzeografie, a pus o draperie peste ușa respectivă, ca să mascheze intrarea. Iar președintele, firește, a scăpat de o situație jenantă. Cam asta e Georgeta Roșu. Acea sală, împreună cu un ansamblu de săli amenajate de fondatorul muzeului, Horia Bernea, „Ferestre" și „Timp", i-au stat Georgetei Roșu ca un ghimpe în coastă. După moartea lui Bernea, directorul MȚR-ului a ajuns Dinu C. Giurescu. Apoi a murit și Irina Nicolau, principala colaboratoare a lui Bernea. A fost ca și cum Georgeta Roșu ar fi primit cale liberă. Cine se aseamănă se adună. Cu Giurescu, Georgeta s-a simțit ca peștele în apă. Cu actuala conducere a Ministerului Culturii, Geta s-a simțit ca pasărea în aer. Protectorul ei la minister este Ioan Opriș, un culturnic ceaușist care se bate pe burtă cu Răzvan Theodorescu. Cu spatele asigurat, doamna Roșu a făcut în ultimul an cam tot ce a vrut în muzeu: săptămîna trecută, a desființat sălile lui Bernea, „Ferestre" și „Timp". Înainte a pus mîna pe Direcția de Cercetare Etnologică, în care Irina Nicolau adunase, în timp, un colectiv de tineri pasionați de cercetare. Un spirit vestșed comunist a intrat în muzeu de cînd Georgeta e mare și tare. Până și supraveghetoarele, care sînt în subordinea ei, s-au transformat, mai ales după ce au trecut printr-o perioadă cînd Georgeta le-a obligat pe toate să poarte halate albe și uniforme tip. Din anul 2001, în cărțile de impresii ale vizitatorilor au început să abunde observațiile iritate ale vizitatorilor. Georgeta le citește adeseori și chiar le rupe, cînd nu-i convin. Am salvat cîteva pentru dumneavoastră:

„23 nov. 2003. Singurele persoane cu comportament neuman sunt supraveghetorii, terorizați de faptul că cineva trebuie să plătească. Dvs. ne invitați într-un *muzeu,* nu într-o expoziție! Păcat!"

„26.09.2003. Păcat că prezența supraveghetorilor este prea permanentă. Dar ne vom aminti cu plăcere această vizită."

„6 aug. 2003. De multe ori vin aici cu prieteni străini. Vă rugăm, dacă se poate ca personalul să nu ia imediat poziția de drepți – ca și chelnerii la restaurant. Se pierde vraja vizitării muzeului – ne simțim de parcă am venit la furat."

„26.04.2002. Muzeul este interesant, însă atmosfera aduce a stat polițienesc. Individele care ar trebui să îndrume vizitatorii, să răspundă întrebărilor acestora, sînt, de fapt, paznici. De ce nu sînt puse atenționări *Nu atingeți! Interzis accesul în zona centrală* etc., la care să fie adăugată europeana expresie PLEASE?"

„19 aug. 2001. E adevărat că e un muzeu unde doresti să revii… pentru a-ți descoperi rădăcinile… căci viitorul îl trăiești cînd chipuri plăcute estetic te păzesc și te admonestează simultan: *nu atingeți!* Cred c-ar trebui să capete ceva din caracterul țărăncii române doamnele care păzesc muzeul și vizitatorii… să aibă zîmbet inteligent în explicații și nu ton de țățică."

(va urma)

Biroul de Investigații

Alexandru Vărzaru rămîne fără glas cînd vede nedreptățile din lumea asta rea:

– ministrul Agriculturii e nou, dar șmecheriile cu bani publici pare să le cunoască de mult;
– zeci și zeci de milioane de euro s-au pierdut printre degetele Dan Ioan Popescului în afacerea retehnologizării Porților de Fier II;
– iar la Muzeul Țăranului Român, comunismul birocratic a reînviat sub conducerea lui Dinu C. Giurescu.

Vă mulțumim, domnu' Năstase, că le-ați făcut și lu' alde lelea Floare locuințe de-astea ANL scumpe, mici, strîmbe și care se dărîmă la prima ploaie, că prea rîdea jurata pe sama noastră!

Adrian Năstase în campania „Stăpînește-te, Șefu', și nu vomita chiar acum cînd îi atingi, că după aia te dezinfectăm cu spirt și tragem un chef cu icre negre albe și creier de maimuță vie, vechi de o sută de ani"

Hai, bre, nea Coșea, cum să mă scoată Stolojan pe mine de pe listele PNL? Parcă era vorba că partidul are nevoie de oameni de acțiune și de oameni populari, corect? Atuncea vin și te-ntreb: de ce nu-s om de acțiune eu, care-am dat acțiuni la mii de fraieri și de ce nu-s popular eu, care mă pomenește zilnic mii de fraieri la care le-am dat acțiuni?

Viorel Cataramă, scos de pe listele PNL, dar rămas în capul listelor negre ale depunătorilor

Ar fi niște autori tineri: Noica și Eliade, dar nu avem bani și, în plus, nu știu dacă vor confirma. Așa că miliardele economisite le vom investi în cîțiva autori mai cunoscuți: Eugen Simion, Dinu Săraru, eu. Ăștia chiar sînt cunoscuți, am băut eu cu ei anul trecut, cînd le-am dat niște subvenții.

Răzvan Theodorescu, un ministru căruia, cînd aude de mitralieră, îi vine să scoată Cultura

Ce se-ntîmplă? Nu-nțeleg! Ce zice ăștia, că de ce nu ne-a luat și pe noi cu dosarul „Flota"? Păi, bă Micky, tu mă știi de-o viață întreagă de furat împreună: am avut eu vreodată treabă cu apa? Nu-i bună nici dimineața, că te ia durerea de cap... Părerea mea!

Șerban Mihăilescu-Brăila și Nicolae Văcăroiu-Drobeta (75 cl / Alc. 40% vol.) – doi demnitari care n-aveau cum să tragă vapoarele fiindcă trăgeau prea multe tunuri

România, țară de păcat

– indexul evenimentelor mondene –

Din aurolac în puț

Cornel Sorian, liderul trupei Stigma, a mărturisit că, în liceu, cînd era aproape lefter, priza aurolac. Sînt curios cu ce se ocupa în liceu Ion Ion Țiriac. Probabil că priza cocaină pură din cutii de prenadez, ca să nu-i stînjenească pe colegii lui de drogați mai săraci.

Mutu, sexterna rezervă

Adi Mutu a fost refuzat și de Oana Zăvoranu, iubita lui Pepe. Cel mai papagal din chestia asta iese totuși Pepe, pentru că Mutu n-a simțit nevoia să îl sune și să-l întrebe dacă i-o împrumută pe prietena lui la un antrenament, ca să-i arate cît de confortabilă e banca de rezerve de la Chelsea.

Muzică ușoară, fără grăsimi

La Beiuș, a apărut pizza Mirabela Dauer. Ar trebui lansate și cîteva produse de regim: supa de ștevie Angela Similea și piureul de urzici Corina Chiriac, pentru pensionarii care țin regim și nu mănîncă decît de două-trei ori pe săptămînă.

Look-ul și pupăza

Roxana Ionescu, vedetă *Playboy* și asistenta lui Dan Negru, a recunoscut: „Dacă eram o fată mai urîțică, nu aș fi reușit în domeniul acesta. Poate doar într-o emisiune pe teme politice“. Eu zic c-ar fi fost mai greu: ca să care mapa vreunui politician în studio ar fi trebuit totuși să-și facă niște operații estetice, să-și pună silicoane și să știe pe de rost toate pictorialele din *Hustler*.

4x4, 300 de porci putere

Adrian Păunescu: „Nu am încredere în femeile care conduc mașina“. Atunci poate-ar fi trebuit să-i cumpere soției sale, Carmen, un elicopter 4x4, cu care eventual să accidenteze doi-trei studenți cu niște rable de parapante, angajîndu-se în depășirea unui stol de rîndunici.

Cu oiștea în bodyguard

Andreea Antonescu a primit cadou de la iubitul ei un bodyguard care să o păzească de fanii prea tupeiști. I-ar mai trebui un șofer de doi metri, cu care să fugă de admiratorii prea entuziaști, care aruncă cu ouă stricate și roșii scofîlcite.

Immanuel Atakant

muzeul figuranților de ceară

Ginta nobilă latrină

Poate că dacă ar fi făcut efortul să-și zgîrie singur pe hîrtie kilometrii de poezii, labele din față ale lui Adrian Păunescu s-ar fi lungit și ar fi căpătat mobilitate. Pentru că și-a păstrat obiceiul să le grohăie în urechea unei secretare mai mult sau mai puțin experimentate în ale amorului cu patronul, Păunescu s-a anchilozat tot mai aprig. Mîna lui din dreapta fundului așezat pe veceu știe să rupă hîrtia, dar brațul se încăpățînează să nu fie în stare să ajungă mai în dos, acolo unde igienica ar trebui să șteargă urmele tumultuoase ale festinurilor de dinainte de digestie. Așa se explică drumurile tainice ale nevestei lui dincolo de ușile latrinelor de lux. Și tot așa, intimitatea cu șeful său de cabinet, celebrul Răducănoiu, pe care nu o dată cei din jur l-au văzut dînd buzna acolo unde doar împărații cu brațe exersate în rotări se duc singuri. Cei obezi, nesimțiți și înveliți în șoric bătrîn se duc însoțiți.

Maneaua ninge, nu-l atinge

Universuri proaspete, neexplorate, s-au deschis pentru Daniela Györfi. Fata n-a făcut nici eforturi științifice și nici nu și-a stricat manichiura urnind coperte de carte. A fost de ajuns doar să zică un „da“ emoționat colaborării muzicale maneloase cu Liviu Guță și dintr-o dată i s-au deschis noi perspective. Una dintre ele, materializată într-un pachețel de euroi, a constat într-un turneu șontîcăit pe la comunitățile românești de culegători de căpșuni din Spania. Emigranții, sastisiți de valorile Occidentului mediteranean, tînjeau să-și clătească urechile cu ceva geamparale neaoșe din țara-mumă. Și Györfi s-a bucurat să fie mesagera prostului, dar multului gust autohton. Întoarsă din aventură, blondina a povestit pe nas despre turneul său iberic pe care, la cererea distinșilor spectatori, îl va repeta cît de curînd.

Viața-i viață, baniciu-i banici

După ani de dispreț sedimentat împotriva lui Socaciu și mai ales Șeicaru, după decenii de bancuri pe seama repertoriilor lor caraghioase și a mutrelor lor tuflite, Mircea Baniciu s-a repliat pentru Festivalul Callatis la umbra chitarelor celor doi. Fără Pittiș și fără Vintilă, compozitorul lui „Andrii Popa“ simțea că un șou capcoadă e prea mult pentru glasul său în etate de mai bine de-o jumătate de veac. Și atunci a pus o mînă pe grif și alta pe portofel și, mai printre dinți, mai printre gene, a învățat conștiincios refrenul de la „Viața-i viață, banu-i ban“. Și l-a cîntat și l-a jucat cu trăire și simțire, de-i sălta tricoul cel negru peste blugi.

Cireașa de pe tont

Jinduiți după o slujbă bine plătită de PR-ist în industria muzicală românească? V-au dat părinții la facultate, iar profesorii v-au pus să învățați manuale groase de PR? Și pentru ce? Întrebăm nu ca să ne aflăm în treabă, ci pentru că luni PR-ul casei de discuri RBA a trimis presei un material despre trupa Etnic. Luați și plîngeți!

„Cum solista trupei, Betty, este absolut înnebunită după fructe și legume, sigură fiind că acestea îi mențin frumusețea tenului, n-a ezitat o clipă să oprească mașina și să coboare împreună cu dansatoarele ei, Loredana și Maria (Machu). S-au îndreptat către cireșul cu fructe negre care era mai aproape și au început să culeagă și să mănînce. «Eu nu ajungeam la cireșele negre, și de aceea am rugat-o pe Lori, care e ceva mai înaltă, să le culeagă. Au fost delicioase și le-am mîncat cu poftă, iar la sfîrșit aveam buzele negre», ne-a spus Betty.“ Ca public larg ce sîntem, așteptăm în continuare marile evenimente din viața lui Betty, Lori și Machu. Cum fac ele nani cînd au chef să doarmă, cum își spală ele fustițele cînd se murdăresc și cum mănîncă atunci cînd le e foame. Ar fi senzațional!

Veninul și cînepa

Pîn'
la urmă, ai dreptate tu, Pitico!
Un profesionist adevărat cîntă oriunde
dacă-şi ia gajul ca lumea. Deci, fato, de mîine,
toţi fanii mei mă pot căuta în Spania, unde voi
concerta pînă-n toamnă printre rîndurile de
căpşuni. Îţi spun sincer, io m-aş fi dus şi la
castraveţi, da' am un prieten nou şi e
gelos din cale-afară.

După o vară săracă în șușe, Daniela Györfi e hotărîtă să încerce o carieră internațională pe tarlalele iberice, acolo unde sala se ridică în picioare doar ca să ducă lădițele la pontator

Cum s-a stricat Televiziunea Română mai cufurău decît ne puteam imagina

Pentru TVR, Festivalul de la Callatis nu a însemnat numai transmisiuni în direct, desfășurătoare stufoase sau pagini întregi de cronici mondene în ziarele cu multe poze. Ci și multă, foarte multă hîrtie igienică. Problemele au început, fără a prevesti torentele de mai apoi, de la un pui uscat, la grătar. Treptat, meniurile s-au complicat puțin (dă-i cu ciorbă, dă-i cu ardei din cei mai iuți la ieșire), iar nori tulburi și bolborosiți au întunecat orizonturile veceului.

Abia cînd vremea s-a stricat de-a binelea și cam toată echipa TVR-ului (de la cameramani și mașiniști pînă la prezentatorii festivalului, Gabriel Cotabiță, Sorana Belciu & Cătălin Măruță) s-a cufundat într-o cufureală posomorîtă, cu precipitații și viituri diluviene, misterul s-a lămurit: de vină nu erau nici 3rei Sud Est, nici Marcel Pavel și nici măcar Andreea Bălan, despre care știm cu toții că doare. Ci meniul (fix) de la restaurantul „Laguna“ din Mangalia, unde mînca, de voie, de nevoie și mai ales pe bonuri de masă toată echipa tehnică & artistică a televiziunii. După atîtea ore petrecute pe veceu, nimeni n-a mai avut timp s-o cheme pe Rovana Plumb, să pună ciorba sub lupă, ca să identifice mîrșava bacterie responsabilă cu sinistrul eveniment. Tocmai de aceea profităm de ocazie ca să semnalăm autorităților, cu toată delicatețea de care sîntem în stare, acest episod gastric trist și dureros. Dar e ceva putred în „Laguna“ și cel puțin Cătălin Măruță (care s-a dus, marți, la nenea doctorul pentru investigații amănunțite) e decis să afle ce! Moarte puilor stricați! Jos labele murdare de pe aripioare! De unde rezultă că Televiziunea națională s-a scremut cam mult pentru Festivalul „Callatis 2004“ și nici măcar nu le-a ieșit ceva tare, demn de un tabloid.

Ani de veceu

Umor deosebit de grav, cu perversiuni

Șatra cuplului Palade și Țociu a început (nu se știe de ce) să se exhibe într-un loc incert, a continuat pe unde a apucat (tot nu se știe de ce), a trecut pe la Bingo, apoi pe diferite scene cu pretenții artistice, s-a proptit pe sticla unui post de televiziune născut din suc, apă minerală sau bere și, mai nou, și-a mutat cortul pe plaja din Neptun-Olimp, unde face reclamă unei beri. Se înțelege deci că, pe lîngă sticla televizorului, băieții se mai proptesc și la niște sticle cu băutură. Pînă seara, după ce se urcă întîi la cap, alcoolul plonjează la țurloaie și afectează grav prestațiile de pe scenele șușelor de vară unde artiștii mai fac un ban grămadă pentru ghiul și lanț. Cei doi mai uită textele, recurg la improvizații și atunci nu mai reușește decît umorul de la brîu în jos. Aruncă aluzii homosexuale, mimează masturbarea și în final își dau pantalonii jos, ca să-și numere reciproc ouăle. Poanta prinde, pentru că obiceiul e brevetat la case mai mari, dar există și o doză de risc: la foamea pe care o au turiștii, n-ar fi exclus ca unii să-și dorească o omletă proaspătă, la botul calului.

Grupul Ouă

Localul bălan

„La Jean“, cu un Jean Valjean

Cînd bate soarele, în București e ca la Stalingrad. Te arunci cu prietena într-un șanț, te scoli, fugi aplecat, te bagi sub o streașină, încerci să intri într-o firmă cu aer condiționat, vă aruncați într-o ultimă băltoacă rămasă de la ploaia din ajun sau stați într-un magazin fără să cumpărați pînă se alarmează vînzătoarele și vă dă un gardian afară. Pe scurt, e vital să găsești o terasă umbrită ca să bei ceva rece. Într-o încercare disperată de a nimeri așa ceva pe lîngă Casa Radio, am dat peste restaurantul ***La Jean,*** pe strada Berthelot, care avea și terasă. Din păcate, de afară, localul pare din categoria acelora în care vin numai cetățeni străini și, ca să intri, trebuie să-ți răspunzi rapid la dilema „banii sau viața?“. Dacă te hotărăști să-ți sacrifici banii și intri, vezi totuși că prețurile, fără a fi mici, nu-s nici mari. Pe o căldură infernală, eu am luat o tocăniță de pui, la prețul de 95 de mii de lei, ea un șnițel. Eu am luat tocănița, ea a luat un uriaș șnițel de pui la 70.000. Ei i-a plăcut șnițelul, mie, cînd am gustat de la ea, mi s-a părut ușor nesărat. În schimb, ei i-a plăcut tocănița. Oricum, eu i-am mîncat jumătate de șnițel, că așa e ea, zice la un moment dat că s-a săturat și îmi lasă totul mie. În schimb, ca peste tot, mie mi s-a părut că și tocănița mea, și șnițelul ei au fost mici, și acasă, cînd am ajuns, mi-am mai făcut trei senvișuri mari cu salam Victoria, ca să mă satur. Apoi, ea s-a răcorit cu un Höpfen la 35.000, iar eu cu un Bergenbier la 30. În cele din urmă, la desert, am transpirat amîndoi cînd, coborînd dintr-un Merț, pe terasă a apărut Fane Spoitoru, îmbrăcat sport, la brandul gol, care s-a așezat la băută cu o doamnă ce părea chiar patroana și a început să vorbească tare despre dușmanii lui. După cum vedeți, nici o terasă cu bere rece nu te scapă de căldură.

Bucătărie: ✕✕; preț: 🚗🚗🚗; WC: 🚮.

Bursucul gastric

LEGENDĂ:

✕✕✕✕✕ *ca la mama acasă;*
✕✕✕✕ *ca la tata acasă;*
✕✕✕ *ca la mine acasă;*
✕✕ *ca la mă-sa acasă.*

🚗 *ieftin ca braga;*
🚗🚗 *caută-te-n buzunar înainte de a intra;*
🚗🚗🚗 *e bine să mergi în ziua de salariu ca să nu te faci de rîs;*
🚗🚗🚗🚗 *numai dacă te invită cineva care plătește.*

🚮 *poți să și adormi;*
🚮🚮 *curățel;*
🚮🚮🚮 *ai grijă pe unde pășești;*
🚮🚮🚮🚮 *n-ai putea să mai rabzi?*

După ce a spus „La revedere, drum bun!“ PRO TV-ului și Antenei 1,

Andrei Gheorghe se întoarce în televiziuni: Prima TV, Realitatea TV și Alpha TV

Epopeea lui Andrei Gheorghe la Antenă s-a încheiat cu un organ scos din teacă la o ședință, fluturat bine în fața unei asistențe puțin jenate și apoi băgat în diferite orificii ale Antenei. Iureșul a început cînd lui Gheorghe, omul fără mari însușiri privind audiența, i s-a cerut să plătească cele patru cauciucuri pe care le-a tocit prin intermediul mașinii de serviciu. Știindu-se pe cîți bani a parcat Gheorghe în curtea lui Voiculescu, problema cauciucurilor sparte în capul său era una de principiu. Demisia (cam inerentă, oricum) a survenit rapid, c-un demaraj demn de o mașină mai bună.

După acest incident, Andrei a înțeles că „Esența mișcării“ în televiziune constă în mișcarea propriuzisă, de la un trust la altul. Și, evident, și-a făcut din nou plinul, semnînd un contract premium cu „holding“-ul patronat de Asociația Salariaților Petrom, condusă de Liviu Luca. Din care – oricît ar părea de ciudat – fac parte posturile de televiziune Prima TV, Realitatea TV și Alpha TV, posturile de radio Kiss FM, Radio Total și Radio Star, precum și sute de benzinării cu mini-market, unde vor putea fi vîndute la pachet publicațiile *Ziua* și *Telegraful de Prahova*. Funcția pe care o ocupă, începînd de luni, Andrei Gheorghe se intitulează, inofensiv, „Consilier editorial“, iar în fișa de post intră, la grămadă, cele trei televiziuni care au nevoie de consiliere editorială, plus posturile de radio aferente. Practic, funcția lui Gheorghe aduce puțin, din cîte am înțeles, cu un clasic „Director de programe“ (un fel de șef), poziția sa fiind garantată direct de patronat. Or, asta presupune, din cîte am auzit, un salariu de 15-16.000 de euroi/lună, plus o primă de instalare care ne depășește puterea de înțelegere și nervii. Dar nu implică vreo apariție pe post (fie Prima TV sau Realitatea TV), așa că audiențele pot sta liniștite, înainte, după și, mai ales, exact la 12 noaptea. Acestea fiind, răutăcios, spuse, îi urăm lui Gheorghe succes în noua carieră de consilier-șef. Și poate îl consiliază, în calitate de expert, și pe Turcescu în vederea unei măriri de salariu, care să-i permită să-și scoale și mai mult rating-ul la telespectatoarele blonde din oraș.

Șanțul slăbiciunilor

Doamnă Mona, dacă aveți amabilitatea, fiți drăguță și spuneți-mi și mie unde pula mea e cel mai mic și de căcat post de televiziune care așteaptă să-i fiu io mare vedetă?
PRO FM
102.6
ZIUA

Andrei Gheorghe, omul cu voce de televiziune și față de radio, stînd de vorbă cu Mona Muscă, o femeie cu alură de bărbat politic

VIP-u' de la cablu

bîrfe din televiziune

Călinescu se repliază pe linia de fund și silicoane

Rămas fără emisiunea de fotbal și playmate-uri, Florin Călinescu și-a făcut încălzirea lustruind banca de rezerve de la PRO TV cu gîndul la o posibilă titularizare în grila de toamnă. Chestiune devenită recent certitudine: selecționerul Adrian Sârbu a pupat niște icoane cu Bill Gates și Ted Turner, a zis ceva de genul „Doamne-ajută, pe ei, pe mama lor!“ și l-a blagoslovit pe Călinescu cu un talk-show de divertisment. Care va fi difuzat în fiecare duminică după-amiază, începînd din septembrie, în prezent executîndu-se pe brînci lucrări la decor și casting-uri pentru asistentele moderatorului. Succes, Călinescule, arată-ne ce poți, dar să fie blonde, dezbrăcate din belșug și, dacă ai cu ce, mai siliconate ca asistentele lui Dan Negru!

Inginerii științifico-fantastice la Realitatea TV

Realitatea TV se pregătește pentru campania de toamnă, înregistrînd creșteri spectaculoase la producția de audiență pe hectar de telespectator: de la 0,7% rating (medie) acum două luni la 0,9% alaltăieri. Surprizele nu se opresc aici: Robert Turcescu (deși curtat de unele televiziuni care fac 0,9% doar după douăspe noaptea, cînd încep să emită canalele porno) și-a reînnoit recent contractul cu Realitatea TV, pentru o sumă corespunzătoare. Vestea și mai bună pentru Sergiu Toader & Restul e că Andrei Bacalu – cunoscut nouă, celor mai tineri dintre voi, din emisiunile de știință, tehnică și SF de la TVR, cînd ne jucam noi cu letconu-n țărînă – va realiza, se pare, la Realitatea TV o emisiune pe teme foarte tehnice și astronomice, pentru inginerii care nu se regăsesc în emisiunile pentru coafeze de la Antena 1. Ultimul pe lista noilor achiziții (dar nu cel din urmă, băi, ăștia care-ați terminat umanul!) e tot un spirit tehnic, priceput la șurubăraie: Victor Prunaru, fost operator-șef la PRO TV, apoi la Antenă. Ceea ce va să însemne că imaginea de pe sticlă a postului se va îmbunătăți binișor după ce 80% dintre actualii operatori vor fi dați afară, ca să filmeze liniștiți înmormîntări de bulibașe și vînători de ciori pentru OTV.

Latino sau la mine?

Din bucătăria gospodinelor îndrăgostite fără speranță de Osvaldo Laport, Acasă TV tinde să devină un soi de dormitor cu gagici pe care le-a vizionat tot orașul. După achiziționarea (că altfel nu pot să-i spun) Oanei Zăvoranu, se aude că Acasă o să vină și Diana Munteanu, cu ocazia unei emisiuni despre ritmul, spiritul și mai ales telenovela muzicii latino. Noi credem că i s-ar fi potrivit mai bine o emisiune despre fotbal, bani și mai ales fotbaliști, în genul *De 3 x femeie cu un bărbat adevărat.*

Antena 3 riscă să rămînă ultima!

Dinspre televiziunile lui Voiculescu adie un vînticel care numai a schimbare nu miroase. Deocamdată, nu ne referim la alegerile din noiembrie (atunci să-l vedem pe general dacă nu cumva schimbă foaia de la locale și semnează un nou protocol cu PSD!), ci la anunțata televiziune de știri, programată să bage Realitatea pesedistă în corzi. Pentru cei mai nerăbdători dintre dumneavoastră, ideea e că Antena 3 nu se va lansa în septembrie și poate nici în octombrie, dacă avem gura aurită. Aparatura modernă necesară chestiunii (de la aia de studio la telefoanele mobile ale șoferilor) nu a fost nici pînă acum achiziționată, ceea ce, dacă vrei să emiți, ridică o serie de mici probleme. Prin urmare, dragă Mona Nicolici, ne vedem la știri în sezonul toamnă-iarnă, dacă nu cumva te răzgîndești și vrei pe listele PUR, unde, dacă Voiculescu bagă cărbuni, va fi cald și bine.

Observitor

e lung pămîntul, ba-i destrăbălat!

Callatis 2004: un festival în lung și în callat

Toată lumea bună a fost la „Callatis 2004“ (7-15 august), în timp ce noi îl ascultam pe DJ Mușat (din Brăila) cum pune muzică de dans și mîncat conservă de șprot la noi în redacție. Toți figuranții din show-biz, toți monștrii sacri ai muzicii populare, toți ziariștii care n-apucaseră să facă plajă la „Cerbul de Aur“, cred că pînă și fetele noastre obișnuite, care fac plajă vis-à-vis de redacție și ne arată din cînd în cînd tanga erau cam tot pe la Mangalia, bălăcindu-se cu nudiștii de la Vama Veche. Toți, în afară de O-Zone și Dana Năstase. Și spun asta în cunoștință de cauză, întrucît l-ați văzut săptămîna trecută pe Adrian Năstase (singur, bucălat), cum încerca să vrăjească poporul consumator de mici, pe plajă la hotel „President“ (adică mă-nțelegi). Acum, cînd s-a tras linie și starul incontestabil al festivalului, indo-europeanul Panjabi MC (Rajinder Rai, pe numele său din buletin), ne-a arătat din plin cum stă treaba cu ritmurile bhangra și cu datul din buricul cu cercel în el, de discotecă, vă propun să vedem, în cîteva imagini sugestive, ce-a însemnat pentru noi, ziariștii din redacție, festivalul de la Callatis. Și vă promitem că, la următoarea ediție, ne vom lua inima-n dinți și vom fugi la Mangalia, să facem galerie la „Miss Diaspora“ și să ne pozăm cu maimuțica și sirenele lui Neptun. Dar numai dacă o să cînte Snap, Benone Sinulescu și Nicoleta Luciu în deschidere la U2.

Tangalia

Scenă interzisă minorilor, din concertul trupei de dans și muzică latino Mandinga. În delir, publicul scandează „Pe la spate, pe la spate“, iar Adrian Minune moare de ciudă că nu s-a apucat de manele latino, unde cele șapte rînduri de fuste sînt mult mai scurte.

Așa-numita Blache, noua iubită a lui Irinel Columbeanu, arătînd (cu ocazia unei prezentări de modă și manechine de la „Transilvania Fashion“) că nu-i lipsește nimic din ce avea Anna Lesko. Cu excepția unui penel în mîna stîngă, plus un prezervativ în mîna dreaptă și un nud din cap pînă-n picioare, în maniera scandalos de expresionistă a lui Sabin Bălașa.

Miting de protest al Fan Club-ului 3rei Sud Est din Huși, care a strigat lozinci anti-Animal X și a solicitat mărirea numărului de autografe și a celui de playback-uri, pînă la nivelul mediu pe economie.

Poetul Grigore Vieru, uimit că steaua lui e la fel de mare ca a menestrelului Panjabi, dar mult, mult mai mică decît a lui Eminescu, Nichita sau a lui Michael Jackson, de pe Walk of Fame.

Indianul Panjabi MC, un star mai în vogă decît Vali Vijelie și Raj Kapoor, potrivindu-și cu mîna steaua de ciment pe Trotuarul Stelelor din Mangalia. După festival, urmează niște indience de-ale noastre, care să facă trotuarul.

Catavencu

i n t e r n e t

Back Forward Stop Refresh Home AutoFill Print Mail

Address:

MicroMoale FSN Messenger Internat Explorer AAA XXX Gogu

Favorites History Search Scrapbook Page Holder

Best Of Forward Au Gust 2004

Stimați cititori, întrucît toată săptămîna trecută m-am jucat „Doom 3“ (mersi, Mitză!) și n-am reușit să-l termin pînă la ora la care trebuia să scriu rubrica de față, fac un sincer apel la înțelegerea dumneavoastră. Pînă săptămîna viitoare, cînd o să am timp să surfez pe Internet și să-mi găsesc un subiect serios, permiteți-mi să vă servesc o colecție de attach-uri cu gust de spam, din imediata apropiere, și anume de pe lîngă casa de e-mail a omului. Astfel, în ultimele 30 de zile, după frecvența cu care au circulat pe mail, cele mai forwardate attachment-uri au fost:

Locul 1. „Sex on dă bici“ – un set de țspe fotografii care surprind un futai pe plaja din Eforie, între un el și o ea, ziua în amiaza mare

Locul 2. „Kostinel“ – scrisoarea inedit de cretină către o agenție de publicitate a unui tînăr din Dolj care se declară „ideal, harnic și super dotat fi-

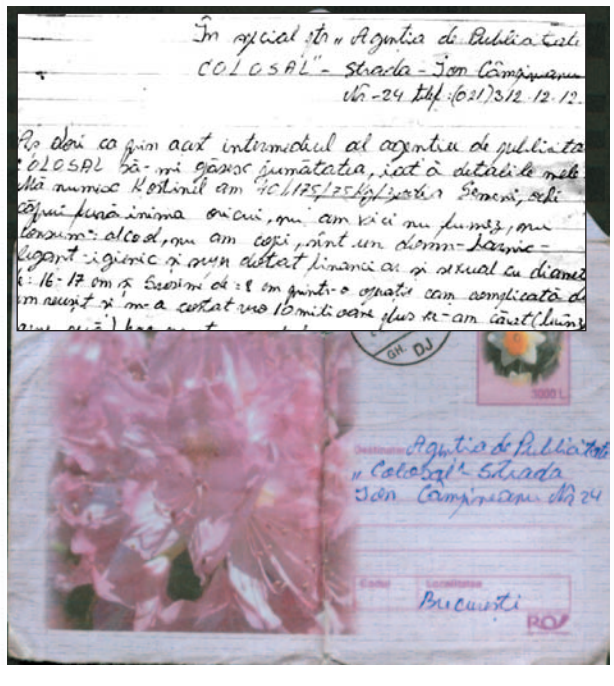

În atenția dv. „Agenția de Publicitate COLOSAL“ – Strada Ion Câmpineanu Nr. 24 tlf. (021)312.12.12

Vă doresc ca prin acest intermediul al agenției de publicitate COLOSAL să-mi găsiți jumătatea, iată și datele mele. Mă numesc Kostinel am 1,76/175/25 kg/păr Semeni, sunt băiat fără inimă oricui, nu am vicii nu fumez, nu consum alcool, nu am copii, sînt un domn-harnic-elegant-igienic și avut dotat financiar și sexual cu diamet de 16-17 cm și țesuturi de 8 cm pentru o operație cam complicată dar m-am născut și m-a costat vreo 15 milioane plus că am făcut liceu

Agenția de Publicitate „Colosal“ Strada Ion Câmpineanu Nr. 24

Bucuresti ROMÂNIA

nanciar, sexual și oral“ care ar dori să cunoască „o femeie între 20-25-30-35-40-45, inclusiv 50-55 de ani“.

Locul 3. „PI2DA“ – două fotografii din Constanța care au în prim plan o mașină cu numărul PIZDA (de fapt, număr de înmatriculare englezesc P 12 DA ușor modificat).

Locul 4. „Scrisoare scrisoare deschisă lui Ion Ion Țiriac“ – contraeditorialul colegului Dragoș Mușat, scanat de pe ultima pagină din *Academia Cațavencu*.

Locul 5. „Mărcile“ – gluma cu ziua obișnuită văzută prin prisma mărcilor pe care le folosim. Dimineață: Nokia, Colgate, Nescafe, Hochland, Orbit... Renault, Compaq, Nokia, Nokia, Epson, Coca-Cola, Nokia... Durex, eventual din nou Durex, Colgate și la culcare.

Hacker, polițist texan
danielgoace@catavencu.ro

Dacă voi nu mă WWW eu vă www

■ Cetățeni, fiți vigilenți! Pericolul este în mijlocul nostru, plimbându-se nestingherit pentru că se plimbă sub deghizare. Fiți atenți la orice mișcare suspectă! Fiți atenți la orice gest nelalocul lui, pentru că este vorba de siguranța noastră, a tuturor. Anunțați cea mai apropiată secție de poliție dacă vedeți vreun molestator de statui. Da, ați citit bine, molestatori de statui, cel mai vicios tip de turist, așa cum se poate vedea la **www.statuemolesters.com.**

■ Cât înseamnă 87 de miliarde de dolari? Iată o întrebare la care nici măcar Adrian Năstase nu poate răspunde decât după 3 mandate ca președinte și încă două ca prim-ministru. 87 de miliarde de dolari se scrie 87.000.000.000 $. 87 de miliarde de dolari înseamnă 2.871 de trilioane de lei. 87 de miliarde de dolari a cerut președintele Bush Congresului american pentru continuarea luptei împotriva terorismului. Descoperiți cum arată 87 de miliarde de dolari în bancnote de 1 dolar la **www.crunchweb.net/87billion.**

■ Ionel Daniel Costel Rozmarinescu, un vechi și împătimit cititor al rubricii mele, îmi scrie că tocmai a fost depistat cu o formă rară de optimism cronic. Maladia necruțătoare, pentru care încă nu există nume, se manifestă printr-o permanentă stare de bunădispoziție, un zâmbet larg arborat 24 de ore din 24 și o nepăsare crasă față de problemele tranziției. Ionel Daniel Costel mă roagă să recomand și un site trist, pentru a se mai putea deprima și el din când în când. De aceea, special pentru el și pentru cei ca el, iată **www.obituaries101.com,** arhiva tututror necroloagelor din SUA și Canada.

■ Bărbatul, această ființă dură, curajoasă, insensibilă, hotărâtă, nemiloasă, neînfricată, dârză, rece, impasibilă, calmă și vitează, are momente în care nu este deloc așa. Ca, de exemplu, când se confruntă cu soacra. Sau când pierde echipa lui favorită la fotbal. În astfel de clipe, tot eșafodajul sfinxității noastre se duce dracu' și plângem, pardon de expresie, ca niște copii. Așa cum se poate vede și în pozele de la **www.oldmencrying.com,** tributul cibernetic adus bărbaților care plâng.

Net plus ultra

Din nou la cassă

Ghizari nu știe pe unde merge

Săptămîna trecută, un săptămînal de moravuri rele scria că, în primii zece ani petrecuți în prim-vice-fruntea Băncii Naționale, prim-viceguvernatorul BNR, Emil Iota Ghizari, a ars gazul în străinătate vreme de 735 de zile, deplasîndu-se în interes de serviciu și, mai ales, de viciu în vreo 45 de țări, toate străine. Subsemnatul l-a sunat pe domnul Ghizari pentru a-l întreba dacă e adevărat și care sînt locurile (din aceste țări) unde se doarme și mănîncă ieftin și bine. Prim-vicele G. a fost de negăsit, în schimb, consilierul dumnealui, dl Răzvan Faier (Feier? Faer?) a fost de părere că numărul de zile (735) este cam mare, lucru cu care am fost și noi de acord. A doua zi, consilierul domnului G. ne-a spus că a vorbit cu prim-vicele care – legat de subiectul călătoriilor sale – a fost de părere că nu mai ține minte în cîte țări a fost și cîte zile, lucru cu care din nou am fost de acord, deși cu astfel de lucruri e greu să fii de acord. Personal, abia aștept ziua cînd prim-viceguvernatorul Ghizari îmi va da un telefon pentru a mă întreba dacă sînt de acord cu semnătura sa de guvernator de pe bancnotele de 500.000 de lei. Mă gîndesc că cel mai potrivit răspuns ar fi unul de genul: „Nu știu, nu îmi mai amintesc bancnotele de 500.000 de lei!".

Cinema acolo, sus, mă lovește

Se întîmplă ceva destul de straniu cu sălile de cinematograf din România! În 1999, erau în funcțiune 311 cinematografe, 279 în 2000, 259 în 2001, 230 în 2002, 191 în 2003. După cum se vede, numărul cinematografelor din România scade văzînd cu ochii și singura explicație plauzibilă – pe lîngă incompetența Regiei RomâniaFilm – ar fi aceea că, sistematic, actorii din filmele cu bătăi, împușcături și alte explozii coboară din ecran și devastează anumite săli de cinematograf din România, spre deliciul spectatorilor care au, astfel, ocazia să îi vadă în carne și oase pe de-alde Bruce Willis, Steven Seagal, Arnold Schwarzenegger, Humphrey Bogart și mulți, mulți alții.

RomâniaFilm o cam încasează

Să mai rămînem puțin în minunatul univers al cinema-ului și să spunem că principalele societăți de exploatare a cinematografelor din România sînt RADEF (Regia Autonomă a Distribuției și Exploatării Filmelor), RomâniaFilm și Hollywood Multiplex. RomâniaFilm avea, anul trecut, 186 de cinematografe și 192 de ecrane, în timp ce Hollywood Multiplex doar două cinema-uri (în București și Oradea) și un număr de 15 ecrane. În aceste condiții destul de disproporționate, încasările nete ale celor două firme au fost, în 2003, de 107,9 miliarde de lei pentru RomâniaFilm și de 108,7 miliarde pentru Hollywood Multiplex. La asta se gîndea Yasser cînd folosea, mai sus, expresia „incompetența Regiei RomâniaFilm".

Despre șlapi și delapidări

După cum se cam știe, clientul nostru Genică Boerică de la Craiova a fost trimis în judecată, pentru evaziune fiscală și afaceri ilegale cu alcool. Nu știm cît îi va folosi – pe durata procesului – prietenia sa cu Ristea Priboi, dar știm că avocatul Marian Nazat va face totul pentru clientul său, Boerică. Înainte de a intra în lumea aceea bună, din care face parte și Ion Dolănescu, Genică Boerică a fost piccolo și debarasor. După acest moment crucial al carierei, Boerică s-a apucat de afaceri – culmea! – curate, în satul său natal, Târnava (comuna Radovani, județul Dolj). Aceste afaceri curate – poate singurele pe care le-a făcut, vreodată, Boerică – constau în refolosirea pungilor de transfuzii și transformarea lor în șlapi de plastic, ieftini și foarte comozi, pe care țăranii din Târnava îi foloseau mai ales atunci cînd își băteau copiii. Așa a început totul pentru Boerică.

Yasser ArAPAPS
yassserarapaps@yahoo.com

Principiul lui Peter: să sărăcești pînă-ți faci plinul

Peter Imre, magnatul acela care ar putea să ne cumpere pe toți în aur, ba chiar în aurul de la urechile prietenelor lui, că i-ar ajunge, are o rubrică în *Ziarul Financiar*, în care face un fel de cronică de restaurant. Nu am vrea să ne punem cu dînsul în gusturi la mîncare și nici măcar în gagici, însă nu putem să nu observăm o frază comisă de Imre în cronica de vinerea trecută, unde, revoltîndu-se de prețurile unui restaurant din centru (care vinde beri expirate și se cheamă Bellini, n.n.), zice: „De abia aștept să revină vremurile bune cînd făceam plinul la Dacie cu 25 de lei sau cînd, june fiind, banii mei de buzunar ajungeau la măreața sumă de 5 lei".
Nu știm în ce măsură i-ar plăcea totuși dlui Imre să revină vremurile alea bune, cînd mergea cu Dacia și, june fiind, nu reușea să agațe mai nimic, în oarecare măsură și din cauza ambalajului în care circula. Cînd plinul la benzină îl costa doar 25 de lei, e drept, dar plinul la vedete TV nu-l costa practic nimic, fiindcă nici Sanda Țăranu și nici măcar Elisabeta Polihroniade nu s-ar fi urcat în așa ceva (poate doar dacă Dacia avea număr mic). Și unde mai pui că ar fi trebuit să fumeze Carpați fără filtru, ceea ce nu credem că ar fi dat bine la CV pentru un viitor șef de la Philip Morris.

Tutunkhamon

RADET scoate bani și din apă seacă

Cîțiva pensionari din București, care nu mai au pe ce să-și consume intelectul de cînd ploile îi gonesc de la șahul din Cișmigiu, și-au calculat singuri cît ar trebui să scrie pe facturile tăiate de RADET. Au făcut-o cu un ochi în hîrtii și cu altul la contoare. Asociația de Proprietari din Aleea Giurgeni a scos astfel două ecuații. Prima: RADET-ul fură cu nerușinare. A doua: RADET-ul recunoaște că fură cu nerușinare și plătește pe loc cît cere clientul ca să nu se facă scandal. Cum fură? Păi, pe țeava caloriferului Asociației ăsteia au intrat 90 de gigacalorii. Factura a venit cu 42 de milioane de lei mai mult, în total, echivalentul a 125 de gigacalorii. Ioan Dragnea, de la Asociație, a bătut cu o plîngere penală la ușa Parchetului, iar Mircea Pavel, director la RADET Titan, a bătut pasul înapoi și a restituit banii aproape pe loc. Doar cu condiția retragerii plîngerii. În scurt timp, a doua factură s-a răzbunat pe pensiile locatarilor, cu vreo 70 de milioane de lei mai mult. Pensionarul le-a amintit schema cu Parchetul, iar factura a fost acoperită de RADET din plățile ulterioare. Ca să-i potolească odată pe pensionarii ăștia nedisciplinați, Gabriela Gavrilă, de la RADET, le-a încărcat totuși nota de plată cu vreo 42 de milioane de lei, pentru că „mi se pare că nu funcționează bine debitmetrul". La această oră, debitmetrul funcționează direct în interesul unor buzunare în călduri. Calculați, laolaltă cu pensionarii, cîte zeci de mii de dolari se strîng pe lună, de la toate asociațiile fraierite, pe baza părerilor emise de radeți pe seama debitmetrelor. O să vedeți că la iarnă singura șansă a pensionarilor va fi să pună nu numai o haină mai groasă pe ei, ci și un buzunar mai adînc, să aibă unde băga RADET-ul mîna pîn' la cot.

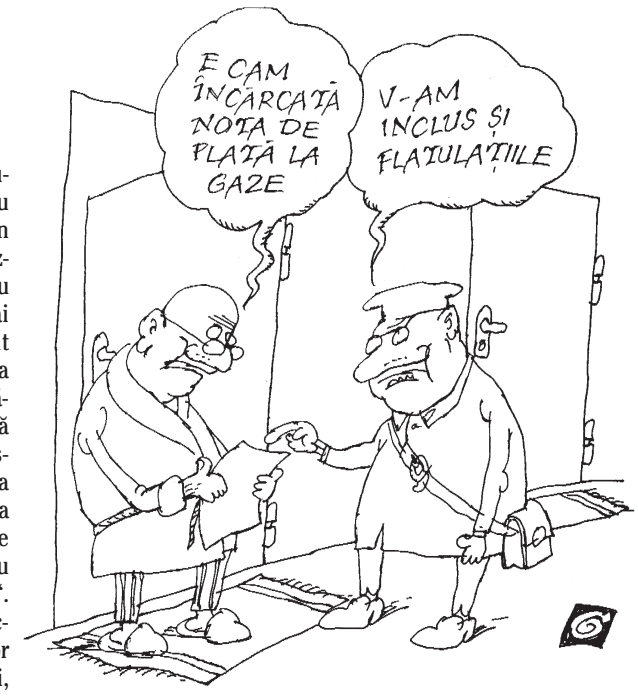

Tac'su
pe valoarea adăugată

Românul s-a născut prolet

Pînă la ultima mare diviziune socială a muncii, cînd s-a împărțit în șomer și emigrant, românul era împărțit în bărbați și femei. Și bărbații, dar și dragele noastre femei (pe care le salut și pe această cale) au pus umărul la propășirea patriei, în timpul programului, și crac-umărul la sporul de natalitate, după serviciu (sau după ce închidea la birt, de la caz la caz). În imaginea alăturată le puteți admira pe minunatele urmașe ale Evei de cetățenie română mergînd încolonate nu la Mall și nici la Chippendales. Spre strung merg ele, spre acel utilaj care, pe vremea comunismului, a ținut loc deopotrivă de cratiță, de bărbat și (atunci cînd se făceau piese care să poată folosi la așa ceva) chiar de amant.

Sfinții muncinici

Deviza doamnelor rromales cu Mercedes:

Pentru că Merț!

Aflăm cu nespusă bucurie că am aflat că în țara noastră se fabrică numeroase componente pentru o mulțime de mărci străine de mașini: volane, centuri de siguranță etc. Cu aceeași bucurie îi informăm pe cetățenii străini că tot aici se produc și celelalte componente indispensabile pentru oglinzile de BMW și ștergătoarele de Mercedes: țiganii oglinzari, romii ștergători – de parbriz, țiganii cauciucari, mercedesari și antenari.

Alfa Rromică

România, țară banieră

La un semn, un șmen de altul, legînd ban la ban, se leagă. Și în sunet de manele fug Merțanele pe stradă. Ieniceri, copii de suflet ai lui Țiri, nașparlii vin de-nfulecă paraiul la Rovine în cîmpii. Răspîndindu-se în roiuri, întind conturile mari... Numa-n zarea depărtată sună codrul de șnapari. Iată vine-un stol de coarde c-o năframă în bichini. Nicu Ghe., privind la ele, ne zice c-arată ghini: – Ce vreți voi? – Noi? 50 scurtu'! Și de n-o fi cu bănat, Domnu' pește-ar vrea 'nainte banii într-un cont privat. S-a-mbrăcat în ghiuluri lucii derbedeii de la Malta. Nuțu cu-a lui trei cordace, puse una peste alta. Fulgerele adunat-au contra fulgerului care în turbarea-i după spargeri cam făcuse p. mare.

ÎnCECarea moarte n-are

V-am spus săptămîna trecută că scaunul lui Constantin Teculescu de la CEC a fost eliberat și că, în lipsa genialului posterior al lui Tedy, acesta riscă să se răcească poate la fel de repede ca amantele fostului președinte. N-a fost cazul. Pe scaunul lui Teculescu s-a așezat aproape instantaneu Enache Jiru, cu ultimul loc de muncă la Ministerul Finanțelor Publice, unde îngrijea de funcția de secretar de stat. Ne-am uitat prin CV-ul noului președinte al CEC și am aflat că este născut în Constanța, în frumosul an 1965, este de religie creștin-ortodoxă (o religie la fel de frumoasă sau chiar mai frumoasă decît anul 1965 – și mă bucur că am întîlnit în viața asta un CV care să precizeze și acest detaliu) și că a mai lucrat la CEC, ca vicepreședinte, între anii 2000 și 2001. Sigur, salut și eu revenirea domnului Jiru la CEC și totodată aș vrea să-i amintesc că anul 2000, cînd și-a început dînsul serviciul acolo, este cel în care profitul net al instituției a început să scadă semnificativ: de la 72,4 milioane de euro (în 1999) la 65,8 milioane de euro. În 2001, cînd domnul Jiru a plecat de la CEC, profitul ajunsese la 37,4 milioane de euro. În 2002, profitul net scăzuse la 6,7 milioane de euro, dar aici dl Jiru nu mai poate fi considerat răspunzător, pentru că lucra în altă parte. Anul trecut, cînd și-a luat Tedy Teculescu amantă din instituție, profitul net a avut și el o tresărire, crescînd la 11,9 milioane de euro. Prin urmare, l-aș sfătui pe dl Jiru să nu mai facă greșeala din 2000 și să-și ia și el repede o amantă de pe holuri, că uite cît bine face lucrul ăsta la profit.

Cum și-a parcat Tănăsescu Jiru'

Tot în legătură cu Enache Jiru, aș mai vrea să spun că el a fost trimis la încălzire încă de acum două luni ca să preia postul de la CEC. Încălzirile au decurs sub atenta supraveghere a principalului de la Minister, Tănăsescu, care cînd mai comanda un sprint la Jiru, cînd mai tăia un 10% din salariul lui Teculescu. Cînd s-a produs schimbarea, Tănăsescu l-a trimis pe Teculescu direct la vestiare, cică să-l protejeze de eventualele chestii, socoteli aruncate din tribune. Mare păcat că nu l-a lăsat măcar să-și salute galeria formată din sindicaliștii de la CEC, datorită căreia a și rezistat atît de mult în postul ăla.

Vreau și eu o primă, o recunoaștere, ceva

Am aflat că știrea privind despărțirea lui Baltazar de BRD a produs multă bîrfă pe la ghișee și prin birouri, pentru că foarte puțini din lumea băncilor o știau. Am scris chestia asta doar așa, ca să mă laud cît de informat sînt eu, mulțumesc. Pentru autografe, vă rog să vă faceți programare la redacție.

Și-am mai vărsat o Lăcrămioară

Lăcrămioara Isărescu, fiica, a recidivat cu reportajele de bine și fără semnul P (de la „Păcat, Lăcrămioara, te credeam fată serioasă") prin presă. Miercurea trecută, *Național* a făcut din absolvirea Harvardului de către Lăcrămioara cea mai importantă știre a ediției. O poză uriașă pe prima pagină și un articol leșinător în interior ne-au lămurit, încă o dată, că Lăcrămioara Isărescu a terminat o universitate prestigioasă fără ajutorul lui babacu', fiindcă ei, sireaca de ea, nu-i plac nepotismele. Ceea ce mă face să cred că Lăcrămioara a plecat la Harvard cu intenția de a-și lua diplomă MBA și s-a întors de acolo cu o banală patalama de PR.

Top Ban

protecția presei

Și abia plecă baronul. Ce mai vuiet, ce mai fum în ochi!

Deșteptarea este un ziar din Bacău care, pe vremea fostului primar Sechelariu, a moțăit la sînul baronului și, în calitate de cîine de pază al societății medievale, l-a lins pe acesta sub coadă ori de cîte ori a fost nevoie. Acum, stăpînirea s-a schimbat, odată cu ea s-a schimbat și numele stadionului din localitate – însă obiceiurile par să fi rămas aceleași, și de o parte, și de cealaltă. De partea ziarului a rămas obiceiul dependenței de Sechelariu, în timp ce la primărie s-au păstrat vechile maniere și dependența de abuzuri la adresa presei. Noul primar, Romeo Stavarache, a interzis ziariștilor de la *Deșteptarea* să intre în primărie, pe motiv că publicația lor prezintă realitățile în mod denaturat. Ce nu știe Stavarache e că independența unui ziar nu poate fi amendată decît de cititori. În nici un caz în fișa de post a unui banal primar nu poate intra discriminarea ziariștilor, nici măcar cu argumentul că ar fi o discriminare pozitivă. Cel mai indicat ar fi fost să lase *Deșteptarea* să dea mai departe cu pixu-n baltă, iar el să-și vadă de problemele pentru care l-au ales oamenii. Avem oarecari bănuieli că cetățenii l-au ales ca să astupe gropile din asfalt, iar nu gurile presarilor cărora le-a umplut Sechelariu buzunarele și portbagajele. Domnule Stavarache, ocupați-vă de problemele primăriei, că de ale presei ne ocupăm noi, cititorii.

Răspunsul la fax, prieteni, e vărsare de vînt prin mințile funcționarilor

Obișnuiți mai degrabă să ia lumea la întrebări decît să dea răspunsuri, funcționarii Inspectoratului Școlar Județean Bacău n-au putut, deunăzi, să-și rupă un minut mîinile de pe cafele pentru a răspunde la un fax. Un fax trimis de *Gazeta de Bacău,* în care se cereau lămuriri despre condițiile în care un cetățean poate achiziționa un calculator subvenționat de Guvern și despre numărul cererilor înregistrate la Inspectorat pentru amintitul program. Publicația a dat în judecată ISJ Bacău pentru încălcarea legii accesului la informația publică și pentru încălcarea Constituției României, care garantează dreptul cetățenilor la libera informare. E greu de tras în cazul ăsta o linie între rea-voință și lipsă de interes. Probabil că doamnelor funcționare de la Inspectorat le-o fi fost silă să-și strice unghiile pe un fax de la presă. În timp ce șefului lor i-o fi fost lene să facă ceva cu solicitarea aia, un gest cît de mărunt – măcar să se șteagă cu ea la fund. Sau poate nu i-o fi fost lene să facă gestul – dar din dilema asta numai Justiția și serviciul vidanjă vor putea să ne scoată.

www.freeex.org

Avem un cod de-o lună

În iulie 2004 s-a născut Codul Deontologic al jurnalistului, un document pe care ne-am decis să îl publicăm în serial. Îl publicăm pentru ziariști ca să-l știe, iar pentru voi ca să știți ce să pretindeți.

CODUL DEONTOLOGIC AL JURNALISTULUI ELABORAT DE CONVENȚIA ORGANIZAȚIILOR DE MEDIA

PREAMBUL

Prezentul Cod Deontologic a fost elaborat de organizațiile membre în Convenția Organizațiilor de Media.

Prevederile prezentului Cod Deontologic sunt liber consimțite de jurnaliștii membri ai celor 33 de organizații profesionale, patronale si sindicale, semnatare ale Statutului Jurnalistului adoptat de către Convenția Organizațiilor de Media, la Sinaia, în perioada 9-11 iulie 2004.

Aplicarea prevederilor Codului Deontologic se va realiza prin grija organelor specializate ale fiecărei organizații semnatare a Statutului Jurnalistului.

În cuprinsul prezentului Cod, noțiunea de *interes public* va fi înțeleasă pornind de la următoarele premise:

– Orice chestiune care afectează viața comunității este de interes public. Acesta nu se rezumă numai la aspectele politice, ci include orice altă împrejurare care prezintă interes pentru comunitate.

– Interesul public nu privește doar ceea ce autoritățile consideră că este de interes public.

– Modul în care funcționează și acționează guvernul, autoritățile ori instituțiile publice, precum și orice altă entitate care utilizează bani publici sau care afectează interesul comunității este de interes public major.

– Toate acțiunile, omisiunile, gesturile și cuvintele demnitarilor, politicienilor și ale tuturor funcționarilor publici legate de exercitarea funcției lor sunt de interes public major. Viața privată a acestora este de interes public atunci când are relevanță pentru exercitarea funcției.

– Având în vedere contribuția autorităților la gestionarea puterii și a serviciilor publice, critica adusă acestora se bucură de un interes public major.

– Atunci când nu există un interes public evident, libertatea de exprimare nu poate fi limitată decât de interesul protejării unui alt drept fundamental.

– Orice informații privind încălcarea drepturilor omului – așa cum sunt acestea definite în documentele internaționale ratificate de România – sunt de interes public major.

Proiect finanțat de UNIUNEA EUROPEANĂ
Uniunea Europeană acordă României expertiză și sprijin financiar în vederea pregătirii pentru aderare, prin programe specifice: Phare, Ispa și Sapard.

Nea Puiu vrea să moțăie și pe banca tehnică, și în plen

Anghel Iordănescu, antrenorul echipei naționale de fotbal, omul care a deschis ceva porți la vremea lui de fotbalist, este convins că a venit vremea să deschidă acum și porțile Senatului României. Pînă la urmă, dacă nea Alex Ferguson de la Manchester este Sir, dă ce să nu fie și nea Puiu „dom' senator", adică aicea nu se poate să avem și noi baronii noștri din fotbal? În plus, sînt atîtea de rezolvat, sînt o groază de oameni care nu știe să aplice normele metodologice ale legii avantajului, măcar, ca să nu mai vorbim de problemele pe care le ridică aplicarea corectă a legii ofsaidului. Ar putea modifica și regulamentele de la Senat: grupurile parlamentare vor avea dreptul la trei schimbări pe durata unei sesiuni, transferurile traseiștilor se vor face cu acordul fraților Becali, iar la intrarea în sala de ședințe oamenii vor fi controlați la talpă. Pînă una-alta, însă, nea Puiu ar trebui să se concentreze un pic pe platforma lui program, mai ales la punctul 3 din Giulești, cu Finlanda, de miercurea asta. Nu mai vorbim de punctele cu Olanda și Cehia, pe care trebuie musai să le îndeplinească. Altfel iar ne trezim că-și dă demisia din toate funcțiile și se cară vreo două luni, pe un salariu serios, la vreun parlament de cartier din prima divizie saudită.

Senatorul meciurilor

Somnul națiunii naște mostre

Vă rugăm să nu faceți zgomot în timp ce citiți, în gînd, acest articol, fiindcă domnul Dan (în imagine) doarme și ar fi păcat să-l treziți. Dl Dan este șeful unui service pentru produse electrocasnice din Sibiu și, momentan, a adormit la serviciu. Dl Dan este absolventul unui liceu de profil. Dl Dan nu este rudă cu Oliviu Gherman. Dl Dan a lucrat mulți ani la Uzina Mecanică Mârșa și de acolo a deprins el arta ciubucărelii, pe care o practică și acum, nu neapărat în această fotografie. Dl Dan miroase a transpirație încă de la ora 9, acesta fiind și motivul pentru care niște paparazzi începători, cu nasul fin, au ajuns să-l fotografieze. Și dl Dan – ca mulți alți români care dorm la serviciu – va intra, peste puțin timp, în UE.

Opera somnia

răspunsuri la scrisori

Ileana Recean (Făgăraș): Situația cu PNA-ul sesizat în legătură cu penisul tăiat este haioasă, scrisă alert. Chiar să se implice această instituție în daravela cu tăiatul? Ce să mai zici, probabil că nici anticorupția nu știe carte!

Gheorghe Anastasiu (Suceava): Aveți umor în textele trimise, aveți și o știință a construcției textului, dar, căci există un dar, sînteți prea eseistic pentru publicația noastră. Lungimea textelor, de asemenea, nu le recomandă pentru publicare. Nu le publicăm, dar – al doilea dar! – ne bucurăm că ne-ați scris și că v-ați desfășurat indignarea atît de haios!

Bettina Pavel (Sibiu): Am găsit în fragmentele decupate și transmise un subiect pentru „Poliția Presei“. Mulțumim, te mai așteptăm.

Kolea Kureliuk (Mărițeia Mică, Suceava): Domnule Kureliuk, bine ați revenit printre corespondenții noștri! De multă vreme nu mai aveam vești de la dvs. Să știți că pentru mine sînteți un nume care trebuie să rămînă în istoria *Poștei redactiilor* din toată țara! Am notat dorința dvs. și am transmis Bursucului Gastric ideea sub formă de invitație de a trece și prin Suceava.

Iuliu (Iași): În opinia mea, de simplu amator, cred că în caricatură poți să-ți faci un drum cu o linie personalizată a desenului, evident, cînd ai poante pe care să le ilustrezi. Și tu ai poante, linia suferă.

Vasile Urzică (Izvoare, Neamț): Deși îndîrjirea și anticomunismul dvs. merită tot respectul, vă rog să rețineți că nu publicăm versuri!

Doctoru Ciumă (București): Excelentă sesizarea referitoare la schimbările la față ale personajelor din *Popcorn!*

Maria Popescu (Rîmnicu Vîlcea): Am reținut povestea abuzului care vă privește, am înaintat scrisoarea colegilor mei de la Biroul de Investigații.

Ioan T. MORAR

AVEM O CATASTROFĂ PE ȘOSEA ȘI UNA PE CALEA FERATĂ. MAI AȘTEPTĂM SĂ SE SCUFUNDE UN VAPOR ȘI SĂ PICE UN AVION, CA DL. MITREA SĂ VĂ OFERE DEMISIA SA
GUVERNUL
NĂSTASE

Trec țigani pe drum Drumu-i plin de fum... Hooooop, shut-down!

Pentru ca romii să nu să mai deplasează tot timpul la talcioc, unde știți și dumneavoastră ce lipsă dă necivilizație care este: gălăgie, manele la maximum, se-njură, se scuipă semințe pe jos, se fură, trebuie să ai grijă la gabori etc., țiganii din neamul linkurarilor și-a deschis magazin virtual pă Internet, clicka-ți-aș HTML-u' tău dă fraier! Hai, ja akana la *www.gipsyshop.rrom*... pardon, adică *.com*, și fă click cu șoarecele pă ce vrea mușchiu' tău să cumpere dăn obiectele tradiționale ale lu' cultura rromanes: fuste, fuste, pălării, baticuri, fuste, salbe de bani găuriți, cazane, săbii ninja, oglinzi de merțan, jenți din aluminiu, genți din tramvai sau din metrou, depinde de care doriți, portofelul dumneavoastră preferat, sau poate al dumneavoastră, doamnă – ce culoare era? – celulare, fier vechi din gardul nou al vecinului, buletine de identitate, ceasuri de la mînă și multe altele. În atenția hackerilor: magazinul este protejat cu sistemul firewall Grivei, legat de căruța cu coviltir de la intrare!

Peștele piranda

coasa lux

Olimpiada este un eveniment prea important ca să nu se lase și cu ceva morți. Așa că reporterii *Coasei lux* sînt cu ochii larg închiși și cu lumînarea gata aprinsă la probele cele mai spectaculoase în această privință: tir cu arcul, pistol viteză, aruncarea suliței sau terorism ștafetă. Dar niciodată nu știi de unde moare – pardon, sare – iepurele. Cu cîteva ore înaintea deschiderii, la sosirea flăcării olimpice, un cameraman chinez a reușit să înregistreze pentru dumneavoastră un eveniment cu totul deosebit. Nu! Nu a înregistrat nimic pe peliculă, ci a înregistrat el însuși un nou record: s-a emoționat atît de tare, încît a murit în timpul transmisiunii. Adică a murit *live*. China își poate adjudeca astfel o medalie la proba cea mai rapidă moarte (un fel de 100 de metri lat). Deși gurile rele spun că chinezul ar fi furat startul, ținînd cont că a murit cu puțin înaintea deschiderii oficiale. Pentru ca recordul să fie omologat, sperăm ca mortul să treacă și testul antidoping. Ar fi păcat ca un talent care promite atît să fie suspendat pe viitor din competiții. Cîndva visam și eu la gloria sportivă: să-ți țină cineva la căpătîi, în loc de lumînare, ditamai flacăra olimpică e ceva. Dar m-am luat cu fumatul, cu băutura, cu nopți nedormite și așa nu cred că voi stabili vreodată un astfel de record.

Știrile de la ora chici

Nevoia de Stufstock

Am vrut, anul trecut, să salvăm corturile, muzica și stuful din Vamă de asaltul manelelor, al termopanului și al șezlongurilor de plastic. Pentru asta am chemat rock-ul la mobilizare generală. Și am reușit atunci să înălțăm o voce de zeci de mii de rockeri. De ne-au explodat inimile de bucurie să vedem câți suntem. Ba chiar și autorităților li s-au frânt inimile: vor reveni corturile, s-a suspendat transformarea Vamei într-un bulevard cu blocuri de 4-6 etaje, s-a promis stârpirea șalupelor și ski-jet-urilor de pe rezervația marină.

Iar acum, după un an, avem corturi pe plajă, faleza dintre 2 Mai și Vamă nu a devenit un uriaș șantier și există o echipă care lucrează pentru o variantă prietenoasă de dezvoltare a arhitecturii. În schimb, au scăpat 4-5 monștri de beton care batjocoresc locul, ski-jet-urile au reapărut și – poate ăsta e necazul cel mai vizibil – a venit mult mai multă lume.

Oameni care au descoperit oaza noastră chiar din cauza noastră. Am înțeles că Vama Veche rămâne în România contemporană, că nu ajunge să ai legi sau promisiuni ale autorităților; că trebuie să lupți ca să fie respectate.

Și că e nevoie, mai mult decât anul trecut, ca nou-veniții să fie vaccinați cu muzica noastră, iar nu viceversa.

De aceea e nevoie de Stufstock. Pentru alternativa rock, blues, jazz, folk, pentru muzicile care nu sunt produse de serie. Pentru a ne apăra libertatea de a alege.

Mircea TOMA

Bă, că mișto mai e la Vamă! Maaamă, ce-aș mai salva-o!... Da' păcat că-s în concediu... Las', o salvez eu după aia... Da' după aia mă-ntorc la serviciu... Atunci mai dă-o dracu' de Vamă! S-o salveze alții, dacă le place plasticele astea oribile care mă simt eu așa bine pe ele!

Coborîtă în Epoca de Plastic, cea mai sudică stațiune litorală își descoperă un public mutant: turistul de Vamaia Nouă

Grătar 2004

Nashpa Turism prezintă noi aventuri în România pitorească:

Azi, Operațiunea „Români, distrugeți castelul Kendeffy!“

În care autorul scrie acest articol ● Acum.

Din ciclul „Nicu was here“, am mai mirosit niște șosete nespălate agățate în copacii frumuseților patriei, defeca-m-aș ca un vultur superior în vidul în care sînt ambalate tonele de grătar românesc nespălat care poluează stratul de ozon de deasupra Antarcticii. Săptămîna asta am stricat pentru dumneavoastră două locuri superbe, cu țărani prima-ntîi, din ăia pe care numai napalmul îi mai salvează. Ei au fost autorii săptămînii pentru mine. Iată ce au lăsat cu creta spre nemurire, pe pereții minunatului drum al Voinesei de la Rîmnicu-Vîlcea la Petroșani, doi cretini: „TE IUBESC, DANIELA!“. Iar la trei metri mai încolo, majestuos, uriaș, răspunsul: „ȘI EU, DORULE!“. Tot cu creta îl iubea și ea. Îmbătat de fericire, am mers mai departe și am dat peste stațiunea Vidra. Minunat, genial, pustiu. Un lac imens, un milion de brazi curați și doi țărani care frigeau manele la grătar. Am fugit repede din acest paradis pustiu unde am jurat să revin cînd vor dispărea și ultimii doi grataragii de la S.C. CRETINUL DE PĂDURE S.A. – și-am să-mi pun cortul direct în hotelurile părăsite de sindicaliștii cu igrasie în Dacie. Am continuat traseul prin munții Făgărașului, am trecut pe lîngă vînzătorii de hribi, am luat curbe periculoase pe serpentine cu 100 la oră, am tras în piept mirosul de brad și am ajuns la Petroșani. Am scuipat lîngă casa lui Miron Cozma și am respirat în sfîrșit fericit, pentru că urma să înnoptez într-un castel. La numai doi kilometri de Hațeg – Sântămărie-Orlea îi zice satului – se află fostul castel al baronului Kendeffy, transformat în hotel. O splendoare, un castel adevărat, cu turnuri mărețe, camere cît școala generală unde ați învățat voi de grofii care sugeau sîngele românilor, două terase care se bălăceau ca nesimțitele în soare, porți monumentale parcă făcute pentru Cielo-ul meu prezidențial, verdeață și mătreață. Da, mătreață. Aristocrația prost înțeleasă – așa se poate numi castelul-hotel Kendeffy astăzi. Căzi obosite, programul restaurantului care se încheie la 11 noaptea, pereții odată falnici pictați de comuniști în căcăniu și de capitaliști în căcăniu-bombon. În fine, faptul că la 700 de mii de lei am avut o cameră uriașă la dispoziție, iar a doua zi de dimineață am servit micul dejun afară, pe terasa spălată la subsuori de soare, ca un prinț tînăr și majestuos, m-a făcut să mă bucur așa cum nu m-am mai bucurat de mult. Mergeți și vizitați, nu se știe cît va mai lăsa fiul baronului Kendeffy castelul la dispoziția turiștilor și ar fi păcat să-l ia. Închei cu cuvintele magice ale pictorului naiv spre prost care a pictat țara cu mesajele lui despre pădure, în Apuseni: „În viitor cine va avea pădure va avea AER“!! Deșteptule.

Căpitanul Nema

La mare a fost ger senin

După cum au prevăzut și băieții de la www.vremea.ro, duminica asta la Constanța a fost lapoviță. Nici nu vă imaginați ce nebunie a ieșit. Mai întîi, fetele au apărut pe plajă în tăngi din mustață de focă (de-aia care gîdilă, motiv pentru care cele mai multe dintre ele erau foarte bine dispuse). Apoi, toată lumea s-a putut fotografia pe plajă cu fotografi ambulanți care umblau cu pinguinii după ei. Berea s-a servit rece, de la ghețar. Iar împătimiții sporturilor nautice s-au putut da cu ski-jet-ul pe pîrtie, folosind gondola pe post de telecabină pînă la cota 1.400 formată pe digul de la Cazinou. După lăsarea întunericului, în discoteci s-a aruncat cu bulgări de zăpadă, și nu cu linii, cum se obișnuiește.

Lapoviţa-de-vie

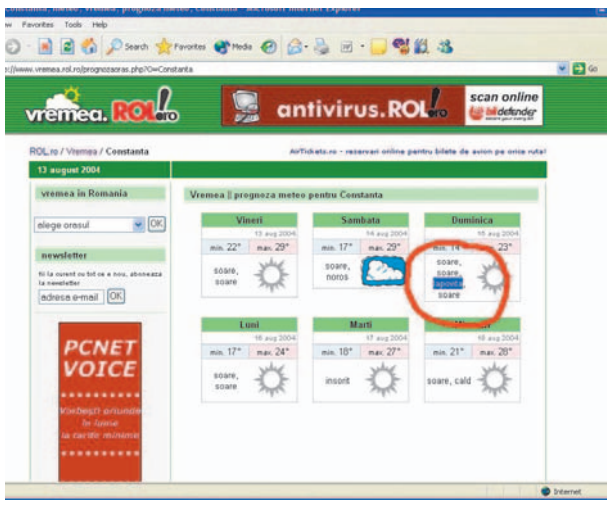

Show must go wrong

Sâmbătă seara, Dumnezeu nu a fost vamaiot! Peste turma Lui, adunată pe plajă la Club A, a vărsat Potopul. O mie de oi, una într-alta, au îndurat gălețile reci doar ca să îi asculte pe Florin Chilian și pe Ada Milea. Dumnezeu îi uda și se distra făcîndu-le poze cu blițul din Cer.

PARANTEZĂ: Doamne, iartă-mă că te întreb, de unde atâta gelozie pe doi trubaduri? Nu era de ajuns că, odată cu omul, ai creat și Mitocanii și le-ai dat putere mai mare ca a Ta? Te faci că nu știi?! Nu știi că nimeni nu poate să le dea difuzoarele mai încet după unu noaptea? Nu știi că ei fac Legea în Vamă? Sau nu știi că bagă atâta putere în difuzoare doar ca să distrugă muzica de alături, muzică ce altădată Îți plăcea? Sau nu-Ți mai plac nici Ție folk-ul, jazz-ul și blues-ul? Îți plac mai mult „Nei, na, na, na.mp3“ și „Bamba la bamba. AIFF“? Bine, atunci lasă-i să facă ce vor, dar nu e drept. Cuuum?! Zici că Te-au alungat Mitocanii și pe Tine?! Deci tu erai hippyotul jepat care punea muzică La Stuf? Ce chestie! Și noi îți ziceam Ovidiu! Făceai cafea bună... Apropo, știi că îți mai folosesc și astăzi poza în reclame? Incredibil! Te las, Bărbosule, că mai am de scris...

La adăpostul scenei, Chilian a cântat „Termopane, termopane“ făcând parcă „Paralele, paralele“ cu ce se mai construiește prin Vamă. Însă Ada a plîns. A plîns *live,* pe saxofonul lui Mihai Iordache, pentru că boxele unor Mitocani de alături i-au încurcat versurile și i-au stins vocea. La Stuf petrecerea trebuia să continue. La Club A a căzut cortina. Deocamdată.

În beznă, într-un ungher al castelului cu popice de ciment, doi Mitocani, mascul și femelă, își numărău banii chicotind. În pauze se întrebau visători cît o lua Dumnezeu șpagă ca să le concesioneze Pământul să-l facă discotecă.

Kurt Cobay

Nave în parada portului

Pe 15 august, s-a sărbătorit la Constanța tradiționala Zi a Marinei, un bun prilej pentru Adrian Năstase de a-și mai face puțină campanie electorală. Chestia e că premierul a lipsit, așa că, evident, nu și-a făcut nici un pic de campanie, am exagerat noi un pic. În lipsa lui, cel mai înalt demnitar prezent printre pământeni a fost ministrul Apărării, Ioan Mircea Pașcu. Dar cum de politicieni v-ați cam săturat, vă propunem ca în locul lor să-i privim un pic pe cei care chiar au muncit cu ocazia paradei. Începem trecerea în revistă a celor ce muncesc cu un grup de soldați (seamănă cu un pluton de delfini) care se odihnesc. Priviți-i cum trag din greu, care la odihnă, care la țigara de după manevră, precum domnul în veston albastru. Asta în timp ce, puțin mai încolo, una din vestalele zeului Neptun și-a părăsit postul pentru a se răsti la țeava unui utilaj greu din imensa dotare a armatei române. E drept că în imagine nu este vorba de o țeavă de tun, ci doar de una de eșapament. Totuși, bănuim că am asistat, fără să ne dăm seama pe moment, la un eveniment istoric, și anume nașterea unei noi bresle desprinse din cea a TIR-iștelor: bineînțeles, tanchistele.

Timona Muscă

Colacul de șalvari

Vești bune de pe litoral! Dacă la cazare și masă încă nu sîntem prea așezați, iată că în privința evacuării, cel puțin, ne-am aliniat deja normelor internaționale în domeniu. După apa mării (toaleta de o stea), boscheți (două stele) și celelalte spații ceva mai răsărite, a apărut! Stimați consumatori – sau, mai degrabă, stimați clienți –, o aveți in imagine: toaleta de 5 stele, moțul WC-urilor de pe Riviera română. Bănuim că hîrtia este imprimată cum se cuvine, cu verde-dolar, că în curînd o să se facă parcarea pentru decapotabile, debarcaderul, pista pentru elicoptere, or să apară de acum și gagicile care se plimbă seara prin față, doar-doar or da de un afacerist barosan și, mai ales, bănuim că înăuntru e curat, miroase bine, iar mușchii sînt dresați.

Ion Buda Deleanu

Drumul spre înalta societate civilă

SIMFEST – 2004. Festivalul Televiziunilor Locale şi Producătorilor Independenţi. Ediţia a II-a, 27-29 august, Simeria

SIMFEST este conceput ca o rampă de lansare pentru viitoarele „vedete" de televiziune. El se adresează în special celor care nu au (încă) un nume consacrat prin prezenţă zilnică în emisiunile televiziunilor cu acoperire naţională şi celor care nu beneficiază constant de suportul unei structuri redacţionale stabile, în care să poată evolua profesional (şi ierarhic) în mod natural (corespondenţi teritoriali, free-lanceri etc.). În al doilea rând, SIMFEST vrea să fie, de acum încolo, clopoţelul care să sune mereu pentru a aminti că ziariştii locali au o altă misiune decât aceea de a deveni, cum poate ar dori unii, simple unelte destinate manipulării ideologice a populaţiei. SIMFEST se desfăşoară pe cinci secţiuni: ŞTIRI, PUBLICISTICĂ TV (cu jurizare separată pentru fiecare gen publicistic), DIVERTISMENT TV, VIDEOCLIP (muzical, publicitar şi electoral) şi MULTIMEDIA (pagini web, CD-uri de prezentare şi evenimente multimedia). Surprizele acestei ediţii vor fi galele (hors-concours) de filme documentare ale unor prestigioşi regizori români şi ruşi, obţinute prin parteneriatul dintre SIMFEST şi Festivalul de film şi televiziune DETECTIVE-FEST din Moscova.

Informaţii suplimentare: www.simfest.com / tel. 0722-214.787.

Mămica, un prieten, io şi Baroul din Bălești

Bălești este un sătuc din Gorj. Aici trăieşte, din 2003, Baroul Constituţional Român. De fapt, aici se află Filiala Bălești-Gorj a Asociaţiei Figaro Potra Alba Iulia, ale cărei scopuri sînt: sprijinirea copiilor săraci, a orfanilor din Gorj, înfiinţarea de societăţi comerciale, de ziare, de posturi radio-TV, studiouri de înregistrări pentru tinerii talentaţi, înfiinţarea de barouri şi notariate, agroturism, baie populară, saună, cosmetică, masaj, slăbire.

Decanul Pompiliu Bota (de fapt, „decan av. drd. ing"): „PO e că mă numesc Pompiliu. TRA e Traian, un băiat din Orăştie. Deci, POTRA. Figaro? Am copilărit eu cu acest prieten şi avem nişte poveşti cu nunta lui Figaro. Alba Iulia? Fiindcă acolo a fost dată prima sentinţă în favoarea Baroului Constituţional Român. Barou înfiinţat de asociaţia mea cu mama şi un prieten. De ce mama? Mama, fiindcă are mai mult timp. Soţia e cu copiii." S-a nimerit în Bălești pentru că o avocată le-a oferit aici un sediu.

Aşadar, în vestitul sat Bălești se pot naşte, alături de cabinete de stors coşurile şi fezandat şuncile, barouri şi notariate. Dacă ne luăm după Pompiliu Bota, am crede că barourile şi notariatele se nasc pe cîmp, ca-n *Moromeţii*. Iar în fruntea lor pot fi plantaţi oameni precum Traian Chindea, liderul „Baroului Constituţional Harghita", fost comisar-şef, adjunct al comandantului Inspectoratului de Poliţie Harghita. Chindea a fost demascat de *Adevărul* şi (abia) apoi de către controlul intern al poliţiei ca fiind unul din stîlpii de nădejde ai celebrului Csibi Istvan, multiplu cercetat penal, degrabă realizator de inginerii, vărsătoriu de bîte şi emiţător de cumplite ameninţări la adresa ziariştilor (vezi cazul lui Robert Veress, de la cotidianul tocmai amintit). Marele comisar-şef a fost sancţionat şi obligat să se pensioneze după ce s-a descoperit că era un fel de agent imobiliar pentru Csibi Istvan.

Decanul Po: „Baroul clasic e plin de guvernanţi şi parlamentari, unde se primesc şpăgi de zece mii de dolari pentru a fi admis. La noi la barou se percepe, pe chitanţă, o taxă de două milioane jumătate, pentru telefoane şi xerocopii". Ca bîlciul să fie băleştean pînă la capăt, a depus la Oficiul de Mărci acte pentru înregistrarea robei de avocat şi a balanţei justiţiei ca proprietate a Baroului lui Po.

Baroul „Constituţional" al lui Po de la Bălești (BCR) suflă împotriva Uniunii Naţionale a Barourilor din România (UNBR). Să vedem cum stă Po. Păi, în primul rînd, asociaţiile nu pot avea drept activitate crearea de barouri şi notariate. Judecătorii care au pronunţat sentinţa de constituire a asociaţiei Figaro Potra au fost probabil loviţi de neglijenţă.

Legea 255/2004, care modifică Legea 51/1995 (pentru organizarea şi exercitarea profesiei de avocat), spune: „Constituirea şi funcţionarea de barouri în afara UNBR sînt interzise; actele de constituire ale acestora sînt nule de drept"; „La data intrării în vigoare a prezentei legi (26 iunie 2004), persoanele fizice sau juridice care au fost autorizate în baza altor acte normative ori au fost încuviinţate prin hotărîri judecătoreşti să desfăşoare activităţi de consultanţă, reprezentare sau asistenţă juridică, în orice domenii, îşi încetează de drept activitatea".

Pompiliu este mîndru. Studentul hunedorean cu plete şi traficantul de valută, bărbosul profesor dat afară din şcoala unde preda, lăutarul la nunţi, consilierul liberal de primărie de după '89 a pus-o de o afacere pentru care a ajuns departe, în

Da, dom'le, mi-am înfiinţat baroul meu! Care-i treaba? Adică, la cîţi bandiţi e-n ţara asta, de ce ar fi doar o singură asociaţie unică de avocaţi corupţi care să-i apere?

Pompiliu Bota din Hunedoara, un luptător prin tribunale care, pentru a-şi consfinţi victoria, va înfiinţa la sate „Monumentul Baroului Necunoscut"

puşcărie, cu 24 de capete de acuzare (printre care: evaziune fiscală, fals intelectual, fals în înscrisuri, insultă şi calomnie a unor poliţişti, ultraj). Iar din puşcărie a intrat la o Facultate de Drept privată. Acum s-a plîns la Strasbourg că nu-i dau voie să-şi facă barou. „Constituţional", ca să sune bine.

Uniunea Internaţională a Avocaţilor (UIA) şi Consiliul Consultativ al Barourilor Europene au refuzat cererile de înregistrare a BCR şi s-au mirat că o ţară ce sună la uşa UE e gata să accepte crearea unei profesii paralele. S-au înregistrat astfel de fenomene ciudate în ţări neorganizate administrativ şi social, lăsate singure acasă. În Ucraina existau la un moment dat 16 structuri paralele. Care n-ar fi de mirare să fi avut ca obiect de activitate, la un moment dat, şi vînzarea de fierbătoare sau şurubelniţe multifuncţionale în tîrgurile din statul vecin şi prieten, România.

Eugen ISTODOR

flagrant delicious

Furaţi, voi, oropsiţi ai sorţii

În această rubrică v-am prezentat pînă acum diverse reclame românești, copiate, mai mult sau mai puțin, după reclame mai vechi, făcute în diverse colțuri ale lumii. Acum avem dovada că nici măcar la copiat nu eram originali: se fură idei de publicitate și în lumea bună și, ca să vezi tupeu, acolo se mai și premiază reclamele făcute la indigo. Rușine, frați români! Am ajuns nasol de tot dacă nici măcar la furat nu mai putem fi pe primul loc.

Hoţii şi avangardiştii

Între reclama pentru Toyota, participantă în 2000 la Festivalul de la Cannes, şi cea pentru Land Rover, participantă în 2002 la acelaşi festival, este, după cum se vede, o mare diferenţă: un hipopotam în plus, de cîteva sute de kilograme

În 2003, o reclamă pentru un şampon anti-mătreaţă a luat premiul „Leul de argint" la Cannes, după ce, în 2001, o lucrare foarte asemănătoare fusese considerată de doi lei (româneşti) la acelaşi festival

condica de sugestii și reclame

Mai am un singur drog

Pînă cînd se va liberaliza și la noi consumul de droguri ușoare, românii amatori de senzații tari recurg la tot felul de subterfugii. Tinerii teribiliști se pot lăuda fără probleme că stau toată ziua și fumează la Marioana pînă le vine rău. Marioana e un bar din iudeţul Clui, unde probabil se ascultă iazz, nu prea vin iaponezi și unde poți cere orice, fără nici o ienă. Ești însă avertizat că nu poți face în bar az de necaz, nu poți să uidui, să fii uligan sau că barul nu e dotat cu ezlonguri, nu vinde erbet i nici nițele. Utilizarea de „haș" și „ș" în interiorul barului e complet interzisă.

Teoharie Cocaina Cozma

Unire-n cugemete și-n simțiri

Ei, mai întrebi?! Normal că vreau să simt ce au trăit cei de pe „Titanic"! Aș vrea să simt și ce-au simțit cei ce n-au mai trăit pe „Titanic", dacă nu vă cer prea mult. M-ar mai interesa să simt pe pielea mea ce-au căzut cei de la WTC, cînd au căzut. Credeți că se poate? Da' ce mai oferiți? Vin diseară cu prietena mea și vreau să o cer în căsătorie, așa că mi-ar trebui un context mai romantic, în care eu și ea, ca doi îndrăgostiți, să simțim ce-au simțit cei de la Hiroșima în primele clipe de la impact.

Cernobîll Clinton

aberația de libertate

Ultimul asfalt tango la Paris

Am primit de la cei care asfaltează în fața blocului meu a opta oară în vara asta o scrisoare în care mi se cerea să-mi mut mașina din parcare ca să poată ei să-și desfășoare activitatea. Era să mă enervez și să mă conformez, dar țidula lipită de parbriz a întrecut în politețe chiar și felicitarea de Paște a domnului Adrian Năstase. Pentru că ea se încheie cu „Vă urez cele mai distinse sentimente" și ștampila firmei. N-am putut rezista și am ieșit pe balcon să văd care a fost cel cu sentimentele: ăla cu pickhammer-ul sau ăla cu basculanta? Ăia cu tablele sigur nu erau, că tablele sînt un joc al minții, nu al sufletului.

Asfalt Mango

Cu stimă, vă rugăm să aveți amabilitatea, ca temporar să parcați autoturismul dumneavoastră într-un alt loc în vederea lucrărilor de reabilitare a carosabilului din zona dumneavoastră.
Vă mulțumim pentru înțelegere.
Cu cele mai distinse sentimente
CONSTRUCTOR

Propaganda există și în capitalism

Într-un număr trecut vă spuneam că agenția de publicitate Propaganda s-a dizolvat. Ei bine, nu! Am propagat o informație semi-greșită. Explicația ne-au oferit-o mai în detaliu chiar propagandiștii proaspăt întorși din concediu: „«Dizolvarea» agenției Propaganda se petrece numai în concediile de iarnă și vară. Cam atît. E drept că din trupul originar s-a desprins o altă agenție, a păstrat un timp același nume, dar l-a schimbat în Violet. Acesta ar fi motivul nefericitei erori, însă adevărata Propaganda nu moare și nu se predă, mai ales în capitalism." Așadar, tovarăși, se face Propagandă mai departe.

comunicare pe care

Iaurt, ochii umflați vor să te vadă!

Vai, dragă, ce surpriză! Deschizi o cutie de iaurt și iei o mănușă de box drept în fața aia a ta de consumator. Tii, bine că nu ai făcut toxiinfecție alimentară de la pumnul pe care l-ai luat în gură. Poți să știi dacă spală ăștia bine mănușile? Or fi pline de tot felul de microbi expirați și de proastă calitate, luați de pe boturile umflate ale altor consumatori de iaurturi obișnuite. Dar te întrebi: dacă un iaurt la cutie îți sparge fizionomia, oare unul la găletușă, adică mai bine făcut, e în stare să-ți tragă și la ficați? Sau la inghinale? Vă imaginați titlurile din ziare? *Cercetătorii ne previn: Iaurtul atacă omul! Cetățean snopit în bătaie de propriul iaurt, în pauza de masă! Iaurtul obișnuit, o metodă alternativă de luptă a brigăzilor antiteroriste! Aflăm de la Poliție: 10 trucuri ca să recunoaștem în timp util și fără traume un iaurt obișnuit! Familie din Tecuci, cu doi copii olimpici, terorizată de două găletușe și un pahar de iaurt! Șase iaurturi mici cu fructe și-au supus consumatoarea la perversiuni greu de imaginat! Iaurtul ne-ar fi stâlcit pe toți! Confesiunile unui campion: Am învățat să lovesc necruțător sub centură de la primul meu iaurt! Păcăleală de 1 aprilie – director general desfigurat după ce angajații i-au înlocuit iaurtul scump cu unul mai ieftin! Iaurtul obișnuit, clasificat ca armă albă! După iaurturi, o nouă amenințare la adresa moralității și siguranței cetățeanului: cutiile de prezervative obișnuite!* După cum reiese din ce vedem la televizor, normal ar fi să existe Iaurtul Unic. Iaurturile obișnuite să fie exterminate, la fel ca și preferințele diverse ale consumatorilor obișnuiți. Păi, ăsta nu mai e consumism, ăsta e comunism din lapte praf. E normal să-și dea produsele la gioale, dar e normal să ne umple machiajul de vânătăi, să ne dezlipească perucile și protezele cu blândețe – ca să cumpărăm? A mai apărut acum și o ninjă care se bate eroic, *In the name of the yogurth,* cu niște gogoși în pauzele știrilor cu români fioroși care-și bagă obișnuite capete în gură, în loc de alimente sănătoase. De ce dați, bă, cu mănuși în noi? Poate că unii consumatori obișnuiți de K1 adoră să ia șuturi și nu pumni în gură, mai des decât o dată la patru ani. Dați-le și șuturi, lanțuri, bâte de baseball, dați-le, în mama lor de consumatori. Și apoi să sărbătorim victoria. Căci iată ce spunea un boxer român înainte de plecarea la Atena: Deci doresc să le sparg, în primul rând, nasul, apoi ochii și abia după aceea farfuriile! OK, fetele, sunteți gata?

Răzvan EXARHU

Săptămîna străinilor

● Pe 13 august, în 13 state ale lumii, s-a sărbătorit, potrivit unei inițiative a Marii Britanii, Ziua internațională a Stîngacilor. În România nu s-a ținut sărbătoarea din cauza unei înțelegeri stîngace a lucrurilor! ● Păpușa Barbie este candidata la președinția SUA a unei formații fictive, Partidul Fetelor. Ea și-a prezentat, într-un magazin de jucării din New York, platforma politică. Evident că e vorba de o platformă roz, cu volănașe și buline! ● Guvernatorul statului New Jersey a anunțat că va demisiona din cauză că și-a înșelat soția cu un alt bărbat și că, în sinea sa, se consideră homosexual. Repetăm, pentru opinia publică românească ușor de înșelat cu aparențele: dragi compatrioți români care sînteți duși de nas, politicianul homosexual cu pricina e însurat (cu o femeie) și are și doi copii. Deci, se poate! ● Uneori e nasol să ai noroc la loterie. Probabil că deja vă este cunoscut cazul britanicului condamnat pe viață care a cîștigat șapte milioane de lire cu un bilet de loterie cumpărat pe cînd se afla într-o învoire. De ce e nasol? Fiindcă autoritățile au decis să înăsprească regimul penitenciar al cîștigătorului pentru că, acum, are șapte milioane de motive ca să evadeze! ● În Salvador există o casă prin care trece frontiera și bucătăria ei se află în Honduras. În schimb, în Honduras există o casă prin care trece frontiera și dormitorul ei e în Salvador. Familia respectivă, din casa respectivă, mănîncă într-o țară și-și face digestia în alta. Din păcate pentru această familie, sărăcia din zonă e atît de mare încît, uneori, membrii ei nici nu au după ce bea apă, așa că nu mai trec granița pînă în bucătărie, suferă de foame în exil!

AgenCIA de presă

Meteo

În sfîrșit, a venit și *Vremea* noastră!

Ne-ați văzut: vi l-am adus și pe Năstase. Nu plecăm de aici pînă nu vi-i aducem și pe Iliescu, George W. Bush, Putin, Brejnev și Gorbaciov. Cum ar suna „Alexandru Căutiș și Hitler vă prezintă vremea"? Ori „Alexandru Vărzaru și Fidel Castro vă prezintă vremea"? Sau „Cătălin Matei și asasinul misterios al lui Kennedy vă prezintă vremea: va ploua". Nu mai e mult, veți vedea. Pînă atunci, însă, puneți-vă centurile de siguranță, pentru că, domnilor și doamnelor, în această săptămînă,

CĂTĂLIN MATEI
și
VLAD CRAIOVEANU
VĂ PREZINTĂ
VREMEA

„Plouă. N-aveți zece mii? Cred c-o să punem ceva mai gras pe noi. La mulți ani! Mulțumim părinților noștri, profesorilor noștri și, nu în ultimul rînd, părinților noștri. Și, nu în ultimul rînd, la mulți ani!"

La Năvodari, unora le place gazul

Stimați cititori, vă rugăm să vă imaginați că aveți o vilă. Sau măcar un apartament într-o clădire uriașă cu – evident – apartamente de lux. Ca să nu ziceți că nu vă vrem binele, gîndiți-vă că e pe malul mării, între Mamaia și Năvodari, acolo unde mîna constructorului nu prea a pus piciorul pînă acum cîțiva ani. Motiv pentru care gazele ajung în zonă abia acum, poate chiar în timp ce răsfoiți revista noastră preferată. Și ca să vedeți că toate au un sens pe lumea asta, și conducta de gaz care va alimenta bucătăriile din imaginația dumneavoastră are un sens clar: ia de mînă conducta care s-a făcut pînă la hotelul „Caraiman" din Mamaia și o duce pînă la tabăra școlară din Năvodari. Adică atît cît era nevoie pentru ca palatele domniilor voastre (cum care?!) să beneficieze de binefacerile noii țevi. Iar firma unui consilier local din Constanța să beneficieze de fondurile de la stat destinate lucrărilor. Mai precis, firma Ros Con SRL, care aparține lui Moisoiu Anastasiu Dănuț Nicușor. Pe scurt, Dănuț Moisoiu, consilier PD care s-a făcut remarcat prin ardoarea cu care, în opoziție fiind, a ridicat mîna cot la cot și mai ales vot la vot cu colegii măzăriști.

Aragaz pe foc

Polițistul de tablă nu știe tabla înmulțirii

O idee a încolțit în mintea unor polițiști vîlceni de pe Valea Oltului: ei au instalat pe marginea drumului niște agenți de circulație din tablă, în mărime naturală, pictați foarte expresiv. Primii șoferi care au văzut aceste sperietori de conducători, acești adevărați tablagii vîlceni, au înlemnit de groază și au tras imediat pe dreapta, fiind convinși, după poziția siluetei din depărtare, că au de-a face chiar cu un polițist adevărat, care stă cu mîinile așa și nu se poate mișca fiindcă i-a intrat uniforma la apă după ultimele ploi.

Problema ar fi că regiunea e renumită pentru conlocuitorii iubitori de fier vechi, care deja au pus ochii pe agenții de circulație din tablă, cu gîndul să facă din ei fărașe sau tigăi. Prin urmare, s-ar putea ca fiecare polițist metalic să fie păzit de un altul pe bune, ceea ce n-ar fi bine, fiindcă iar vor începe unii să facă glume, cum că cică umblă cîte doi, ăla care știe să scrie și cel care știe să șteargă tabla.

Stan și Brand

Domogledul moare de mîna omului

Se numește Domogled. Se întinde de pe Munții Mehedințiului pînă la cei ai Cernei. Se numește rezervație naturală, fiindcă are pomi, pomi, pomi, arbori, de sute de ani, ce plictisează, iar pomi, și totuși și floră și faună de influență mediteraneană. Se numește Domogled, se întinde din Mehedinți pînă în Caraș și i se taie fagul prin metoda „ras, tuns și frezat". La Mușuroaie, la Topolova, la Rachela, la Grețca, la Meciriz. Încă se mai numește Domogled și acestea sînt fostele lui păduri. Amatorilor de tăiat le recomandăm drumul forestier ce pornește și se întoarce în Topleț. Se numește Domogled. Se atacă cu cîntec de manele, cu trailere, cu securi, cu drujbe. Participanților la tăieri le urăm să-i prindă cei patru urși și cei trei lupi rămași de proști după vînătorile lui Năstase.

Mars, Engels și Bounty

Prin presa săptămînii trecute s-a vehiculat știrea că Nicu Gheară ar fi „cercetat discret". Normal că discret! Nu cumva să se supere.

Ficăței Ministerului de Interne s-au ieftinit pe banii noștri

Imaginați-vă că vi se face foame! (Este că n-a fost greu?) Închipuiți-vă acum că, fiindu-vă foarte foame, ajungeți într-un restaurant din Predeal și, în timp ce consultați meniul, vă încearcă un sentiment confuz, un amestec de jenă, bucurie, uimire, foame, stupoare și așa mai departe. „Am, oare, halucinații?!", vă veți întreba, poate, în acele momente și întrebarea dumneavoastră este cît se poate de justă din moment ce prețurile din meniu sînt următoarele: 12.114 lei – o porție de pui cu roșii, 13.197 lei – o porție de ficăței, 10.212 lei – o pulpă de pui, 38.871 lei – un mușchi de vită, 5.540 lei – o salată de sfeclă, 8.524 lei – o porție de cartofi prăjiți, 13.492 lei – un Tuborg la 330 ml. Nu, nu e nici o păcăleală: acestea sînt prețurile restaurantului „Turist", care ține de Ministerul de Interne. Acum avem, în sfîrșit, dovada: Serviciul Hrănire al MI se hrănește cu subvenții grase și cartofi prăjiți.

Pulpe fiction

SERVICIUL HRĂNIRE — UNICAT

NOTĂ DE PLATĂ

Nr. ❀ 0009205

TURIST 29.07.2004

Nr. crt.	DENUMIREA PRODUSULUI	Cantitatea	Preț unitar	Val. totală
1	chifle	4	2163	8652.
2	Pui cu Rosii	2	12114	24.228
3	Ficotei	1	13197	13197
4	Pulpă grii	1	10212	10212
5	M. Vită	1	38871	38871
6	Sfeclă	3.	5540	16620.
7	C-proști	3.	8524	25572
8	Tuborg 330	2.	13492	26984
9				
10				
11				
12				
	TOTAL LEI			164336

Cd. 427 ... 2003

Semnătura ospătarului,

Jurnalul lui Tetelu

N-aveţi treabă? Altceva mai bun de făcut? Urmează alte tîmpenii de la Tetelu, cum v-aţi obişnuit. Mai bine aţi pune mîna pe o carte! La muncă!

23[20]: AM INTRODUS SEMAFORU ÎN TETELIA, SATU CARE SÎNT EU DICTATOR. DEOCAMDATĂ AM INTRODUS NUMAI CULOAREA ROŞIE. SĂPTĂMÎNA VIITOARE SAR PUTEA SĂ BAG GALBENU ŞI, LA ANU, DE ZIUA MEA, BAG ŞI VERDELE LA PRĂPĂDITUŢII ĂŞTIA. AM PROFITAT ASTFELEAŞ CA SĂ MĂ APROPIU DE OAMENIII DIN SATU MEU ŞI ASTA LAM CUNOSCUT EU PE POIETU SATULUI, UN TIP SPECIAL CARE OPERA LUI A SCRIS UN SINGUR VERS PÎNĂ ACUM ŞI CARE EL ZICE CĂ IE PERFECT ŞI NU ŞTIE DACĂ SĂL MAI COMPLECTEZE. VERSUL LUI PERFECT ESTE: „PESCUITUL ÎNTERZIS..." NU MAI AI CE SĂ COMPLECTEZI PUR ŞI SIMPLU !!!!!! EAR ALEA 3 PUNCTE-PUNCTE SÎNT GENIALE !!!!!!

23[21]: LA ZO DIN TETELIA SE ÎNTÎMPLĂ O POVESTE ÎNDUIOŞĂTOARE: DE PINGUINU LĂBAR CARE DĂDEA DE MÎNCARE PRINTRE GRATII LA ŢĂRANII VENITI SĂ SE BELEASCĂ LA ZO SA ÎNDRĂGOSTIT ÎNVĂŢĂTOAREA SATULUI, CARE VREA SĂŞI FACĂ OPERAŢIE DE MĂRIRE DE SÎNI PENTRU EL!!! CE ROMÂNTIC! CICĂ VREA SĂI FACĂ DOI TRIPLEŢI, UN COPIL ŞI UN PINGUIN!

23[22]: AM ÎNCEPUT CU HAMZETERU DISCUŢIA CĂ CARE E CEL MAI URÎT CUVÎNT DIN LINBA ROMÎNĂ, IEL SA SUPĂRAT ŞI A PLECAT TRÎNTIND UŞA, IO EAM DAT UN BIP LA HORESA LUI DE ÎTERNET, ~~HAMZETERU~~ HAMZETERU@yahoo.co.uK ŞAŞTEPT SĂMI RĂSPUNDĂ. EU ZIC CĂ „SPÎRCÎIALĂ" E CEL MAI URÎT CUVÎNT DIN LINBA ROMÎNĂ ŞI O SĂI SCRIU SĂL ÎNJUR.

23[35]: CICAT/: CRED CĂ PIERDEM ALEGERILE: NU MAI AM EREGCŢIE CU GHEORGE!!! ASTA IE SEMNUL. CTREBUE SĂ MĂ GÎNDESC LA AUR, MULT AUR, DACĂ VREAU SĂ MI SE MAI SC...LE!)

23[31]: AM O NOUĂ PREOCUPARE: AM ÎNCEPUT SĂMI ÎMPART GÎNDURILE ÎN CENTIMETRI, APOI ÎN MILIMETRI, ÎN GRAME ŞI ÎN HECTOLITRI. CICAT! AM ADUNAT TOATE GRAMELE PE CARE LEAM GĂSIT CU HECTOLITRI ~~DE~~ CARE EAM GĂSIT ŞI NU MEA DAT NICI UN CENTIMETRU DE GÎNDURI!! DOAMNE, PENTRU CE TRĂIM, PENTRU CE FURĂM?!?

24[01]: RUGĂCIUNEA. DOAMNE, AŞ VREA SĂ FIU PECHINEZU LU AMANTA LU PATRONU DE LA COCA COLA!!!!

Munca cu cartea

Comunismul văzut prin vaginul unei femei superbe

Gheorghe Crăciun (n. 1950), vechi textualist, alături de Gh. Iova şi Nedelciu, îşi declară foarte limpede motivele pentru care a scris noul roman*: „Îmbătrîneam şi într-o zi mi-am spus că n-ar trebui să-mi fie prea greu să ies o vreme din natura mea masculină, cu toate prejudecăţile ei, pentru a încerca să aflu ce înseamnă să îmbraci, scriind o carte, pielea celeilalte naturi" *(Nota auctoris,* p. 230). Neputînd ieşi total din pielea lui, autorul inventează un personaj, Leontina, care-l cuprinde şi pe „Leon-cuvîntul (care) e în realitate Leon-băiatul-din-pielea-ei" (p. 37). Ideea nu e prea nouă, dacă ne gîndim la androginul lui Platon sau măcar, mai aproape de noi, la *Orlando,* romanul Virginiei Woolf. Oricum, tema dublului în aceeaşi piele este abandonată pe parcurs, fiind înlocuită cu tema personajului care începe să bănuiască vag că este scris. Procedeul a fost folosit încă din 1979 de Radu Petrescu (Gh. Crăciun se consideră un urmaş al acestui mare prozator) în romanul *Ce se vede.* De altfel, în finalul romanului, Crăciun îşi omoară eroina, reducînd-o la „cele 143.900 de cuvinte ale cărţii". Am trecut în revistă cele două procedee pentru a sublinia că originalitatea acestui roman este în altă parte: în noua sa carte, Gheorghe Crăciun înlocuieşte celebra oglindă stendhaliană în care se reflectă realitatea cu sexul Leontinei. Lumea comunistă privită prin acest triunghi aflat între picioarele eroinei, care nu se sfieşte să-l folosească cu un randament maxim, rămîne la fel de atroce ca în romanele lui Buzura, de exemplu, dar măcar mai interesantă. Punîndu-şi eroina „să se culce cu comunismul" fără nici un fel de fasoane, Crăciun nu îmbunătăţeşte imaginea despre comunism, dar schimbă fundamental imaginea pe care prozatorul român (în special cel tînăr) o are despre rolul sexului în proză. Era nevoie în acest moment de talentul şi experienţa unui prozator matur, care să scoată romanul erotic din primitivismul în care se zbate. Eu personal aş avea să-i reproşez multe acestui roman, de exemplu, rolul pe care Securitatea bună (v. pasajul cu sanatoriul de la Brădet, p. 344) îl joacă în răsturnarea comunismului, dar reuşita acestei cărţi este mult prea importantă pentru noul roman românesc ca să mă mai împiedic, cîrcotaş, de micile lui scăderi.

Ştefan AGOPIAN

*** Gheorghe Crăciun, *Pupa russa,* Editura Humanitas, 2004.**

Jap-jap, două palme, dar numai în intenţie

Mă pregătisem să mă răstesc, un pic, chiar în mod paşnic, la un tînăr scriitor „fracturist" care a debutat cam cu aceeaşi carte ca şi colegii săi, un pic de şoc la nivelul expresiei, nişte poveşti de prin căminele studenţeşti, năzuinţe şi experienţe sexuale povestite, puţină marginalizare socială, cam aceeaşi reţetă. Am constatat, însă, că argumentele mele ar putea servi altora, unor scriitori „instituţionalizaţi" care nu au mai scris mare lucru după '89 şi care, în schimb, nutresc invidii faţă de succesul tinerilor. Cum mă lipsesc de catalogări şi de înregimentări, m-am gîndit că, în fond, ori mă bag în discuţie, ori nu, lucrurile vor rămîne la fel. Cel mult aş păţi ca un timişorean care, la un meci România-Ungaria, aflat fiind între galerii, a strigat tare „Hai România!", numai că în limba maghiară. Românii l-au înjurat pentru cum spunea, ungurii pentru ce spunea! Aştept cartea a doua a tînărului scriitor şi, dacă va fi una de literatură, nu doar de texte pornografoide, vom discuta altfel. Bun, dar cum la şedinţa de sumar m-am înscris cu o cronică de carte, ce să fac, mă refugiez la clasici. La clasicele lecturi de vacanţă şi la unul din maeştrii unor astfel de cărţi, Georges Simenon, unul care nu ne mai poate face surprize în evoluţia sa deoarece ea s-a cam încheiat de o vreme. Cartea se numeşte *Maigret şi mortul** şi face parte din seria iniţiată, acum, de Polirom, serie avîndu-l drept personaj pe comisarul Maigret, un descîlcitor de afaceri criminale care şi-a obţinut un loc în faţă în galeria detectivilor. Cu cărţile de acest gen mergeţi la sigur, vinovatul este prins, binele triumfă şi toată lumea e mulţumită. Inclusiv tînărul scriitor la care intenţionam să mă răstesc puţin!

Ioan T. MORAR

*** Georges Simenon, *Maigret şi mortul,* seria Maigret, traducere de Nicolae Constantinescu, Editura Polirom, 2004.**

Schelălăitul Eutherpei

Moldova, o planetă tristă, plină de umor

Tare îmi place cum sună „căpuşneacul"! Şi despre „zguşioncă" am o părere foarte bună, deşi nu ştiu exact dacă merge cu salată de curechi sau cu Fatboy Slim. Cît despre „seliodkă"*, recunosc: îmi face poftă de Vladimir Vîsoţki, vodcă şi pătlăjele de trezeală. La cuvîntul „pizdos"** (cu variantele „pizdit" şi „pizdeţ") am o tresărire familiară, proustiană, care-mi trezeşte solidarităţi semantice nebănuite cu fraţii mei de peste Prut. În primul rînd, se pare că ascultăm, în general, aceeaşi muzică electronică. Massive Attack, Portishead, Tricky şi o porţie zdravănă de Chemical Brothers şi Prodigy, ca la mama acasă. Din genul ăsta de ritmuri zdupăite îşi trage seva şi sosul muzica de pe Planeta Moldova (mai puţin „Alimentara", „Invidia" şi „Ni-i rău"), la care adăugăm, după gust, olecuţă de trance şi drum'n'bass din bucătăria europeană. Rezultă un album pizdos, delicios, (auto)ironic, sarcastic, în sînge, împănat cu introuri vesele, în stilul scenetelor demente de pe www.planetamoldova.net, cu 14 bucăţi bine prăjite la hard-disk plus două remix-uri de club şi pileală. Fraţilor, îmi place cum sună! Mă refer la versuri, nu la muzica în sine, care e o chestiune cu totul secundară. O să vă las să le descifraţi singuri, trebuşoară nu tocmai simplă, dată fiind păsărească în care cîntă moldovenii atunci cînd se duc să cumpere şaşlîc (pentru cazuri extreme, există un dicţionar la botul calului, în cărticica CD-ului). În rest, albumul *Planeta Moldova* are, normal, di tăti: cîntece de sîneală (beţie crîncenă), cîntece de dragoste cu Valera, un cîntec horror, de leagăn („Nani, na! Dormi, animală mică, eu te-am făcut, eu te-nrop!") şi mult topos moldovenesc***. Are şi poezie, şi SF: *„E tîrziu, tre' să mergem la culcare, că mîini dimineaţă, cum o cînta cocoşul, tre' să scoatim racheta şeea din garaj, la cosmodrom cu dînsa, o-ncărcăm, provizii, încărcăm bacurile cu spirt şi-i dăm bătaie: poati găsim ferişirea pi undeva, şine ştie…"*

Dragoş VASILE

*** „Şi pivă, şi tarankă, şi icre negre, must, seliodka şi ouă"**
**** „Tractoru' trage plugu' în jos / Şi gospodar eşti tu de pizdos?"**
***** „Ni-i rău, ni-i rău, am băut şi ni-i rău / Am fost la o nuntă în Bucovăţ"**

show biz da' culţi

Calendar căutat la dinţi

● Găsesc în volumul de convorbiri ale lui Radu Dorin Micu cu Dan Ciachir, *Pentru o ortodoxie realistă* (Editura Anastasia, 2004), un foarte interesant portret pe care Dan Ciachir i-l face lui Constantin Noica. Cum Noica a fost tratat nu numai în ultimele săptămîni şi ca legionar (în tinereţe), şi ca un criptonaţional-comunist (la bătrîneţe), de către tabăra aşa-zişilor democraţi, portretul pe care un specialist în ortodoxie i-l face este cu atît mai surprinzător. Zice Dan Ciachir: „Noica este un amestec de Kierkegaard şi Daniil Sihastrul, un seducător, dar pe model răsăritean şi pe şcoala învăţată de la Nae Ionescu, care, la rîndu-i, a preluat-o de la Iorga. În Răsărit, dacă nu ştii să povesteşti, dacă nu captezi, dacă nu farmeci, nu eşti prizat. Trebuie să fii povestitor, să vorbeşti faţă către faţă, să cucereşti". Nu l-am cunoscut personal pe Noica, dar ceva „farmec răsăritean" trebuie să fi avut, de vreme ce unul dintre elevii săi l-a moştenit din plin. ● *România literară* publică de mult timp un foarte util *Calendar* în care sîntem anunţaţi cînd s-a născut cutare scriitor şi, dacă e cazul, cînd a murit. Numai că respectivul calendar e defazat cu cîteva zile bune. Astfel, în numărul de săptămîna trecută, care acoperă perioada 11-17 august, *Calendarul* acoperă perioada 1-6 august. Marin Preda s-a născut pe 5 august. Dacă vrei să-i duci o floare la mormînt şi eşti cititor al *României literare*, nu poţi face asta decît începînd din 11 august, data apariţiei revistei. Şi atunci la ce bun *Calendarul?* Pînă cînd se vor îndrepta lucrurile, îi anunţ pe cititorii revistei *R.l.* că dl Nicolae Manolescu s-a născut în noiembrie, pe 27. **(Şt. A.)**

● În rîndul nedreptăţiţilor care nu au obţinut acele prime de merit acordate de statul român pentru artiştii şi scriitorii de vîrsta pensiei trebuie enumerat şi Szoby Cseh, nu doar un simplu cascador, ci un actor foarte bun (rolul Buză de Iepure e deja în istoria cinematografului autohton) şi un creator de şcoală de cascadorie, şcoală care a „exportat" specialişti în marile studiouri ale lumii. Criteriile pentru acordarea acestor compensaţii materiale erau îndeplinite cu prisosinţă de acest nume fără de care cinematografia românească ar fi mai puţin spectaculoasă, la propriu. Szoby Cseh, autor a nenumărate premiere şi recorduri în cascadorie, este, şi în prezent, un profesor foarte apreciat de Scrimă şi Mişcare scenică la UATC „I.L. Caragiale", un model de prestanţă şi de rectitudine care spune în faţă ce gîndeşte. Oare de aceea să fi fost şters de pe listă? Pentru că, după ştiinţa noastră, fusese trecut iniţial. ● Şi dacă tot sîntem la lumea filmului şi la nedreptăţi, trebuie taxată aroganţa cu care Alex. Leo Şerban îl trateaza, într-un recent număr din *Dilema veche,* pe mai tînărul critic de film Andrei Gorzo. Atitudinea de atoateştiutor a lui A.L. Şerban, omniprezentul comentator care asaltează mai toate redacţiile culturale, trădează ideea că acesta ar fi, măcar în proiecţiile sale interioare, un fel de ministru al Filmologiei fără de aprobarea căruia nu ai voie să ai opinii. Iar dacă faci greşeala să nu fii de aceeaşi părere, gata, nu eşti *cool* şi nu eşti competent! Nu ai văzut aceleaşi merite şi aceleaşi defecte la un regizor, la un actor sau la un director de imagine, nu-ţi place ce-i place lui, ai sfeclit-o, te trece ministrul Filmului pe lista neagră şi te declară neavenit. Critica de film nu începe, totuşi, cu Şerban şi, sperăm, nu se va termina odată cu el, aşa cum ar reieşi din luările sale de poziţie. Şi cred că nu trebuie să-i dăm noi lui lecţii de toleranţă! **(I. M.)**

gazeta sporturilor

Cecurile olimpice

E iar o diversiune. Se-ntîmplă o dată la patru ani, cînd pică și alegerile. Vrem, nu vrem, avem, n-avem treabă, ceac-pac, zbang și Olimpiada! Da' de data asta prea-i cusută cu ață albă și cinci cerculețe în culori diferite… Adică, se adună cin'zeci de mii de oameni să vadă Manchesteru' la București, debutează Naționala în preliminarii cu Finlanda, mai vine, în week-end, marele și eternul derby Dinamo-Steaua, iar noi ce-o să facem? O să stăm să comentăm întrecerile de tir cu arcul, volei pe plajă, mountain bike, softball și haltere feminin? Ei, aș, nu-i de noi! Băieți din spatele blocului și din curtea școlii, noi rămînem – vorba dlui Gabriel Liiceanu – încremeniți în proiectul fotbalistic. Să ne ierte sportivele și sportivii din lotul olimpic al României, performerele și performerii care, știm, bănuim, muncesc pe brînci pentru o medalie sau măcar o participare la cel mai înalt nivel: avem și noi limitele noastre. Ne place prea mult jocul cu bește rotundă. Deci:

Credem că jucătorii lu' Dinamo au pierdut meciul cu Manchester în primul rînd pentru că nu și-au imaginat că or să-l cîștige. „Nu ne-am făcut de rîs" – a fost una dintre formulele vehiculate după meci. Fals! Nu așa se ajunge în grupele Champions League. Unii care chiar și-ar fi dorit așa ceva, băi tată, ziceau din debutul partidei și pînă în minutul 90 + extra-time: „Mai bine să plîngă mă-sa, decît să nu ne facem noi de rîs!".

Mai socotim azi, luni, că meciul de miercuri cu Finlanda ne va lămuri cît de cît în privința valorii echipei României. E foarte bine că băieții tineri din lot se fac că uită cum juca „Generația de Aur". Important este să ajungă și ei la niște rezultate măcar similare, fără a-și găsi justificări pentru un eventual eșec. Că nu-s condiții, că sîntem săraci, că nu știu ce… D'alde Hagi & co. erau aproape niște neica-nimeni cînd au început să se bată, la începutul anilor '90, cu marile echipe.

Și încă mai așteptăm, după cum vă spuserăm, Marele Derby…

În ceea ce privește participarea României la Olimpiadă, zău, nu ne facem prea mari griji. Sigur ne vom întoarce cu ceva medalii, măcar de la disciplinele noastre predilecte, gimnastică și bărci. În domeniile astea ne-am învățat să fim mereu învingători, nu ca la fotbal – doar din cînd în cînd. *„La noi cea mai mare problemă este că ne-am născut aici"* – zicea Florentin Petre, după meciul cu Manchester. Ei bine, Ivan Patzaichin, un alt dinamovist, n-ar zice niciodată așa ceva. Oricîte cecuri mai babane ar avea ceilalți competitori… Na, c-am pornit de sus, am trecut pe la firul ierbii și, din fuga condeiului, ne-am trezit la apă! E cazul să ne luăm un concediu. Ne vedem după Olimpiadă. Ciau!

Viorel MOȚOC

Cît ai scos la suta de metri plat, drăguță? Nouă secunde? Multișor, să știi. Eu am scos aproape opt cînd împrăștiam manifeste contra țărăniștilor, prin '46, și m-a observat un comisar regal care gonea țiganii de pe Calea Victoriei.

Alina Dumitru (judo), tatăl lui Ion Ion Țiriac și olimpicul Ion Iliescu, cel care, pînă prin '71-'72, a fost medaliat cu Epoca de Aur

poziție de moftsaid

bîrfe din sport

● Victor Pițurcă, fostul antrenor de la Steaua, apare la Registrul Comerțului ca acționar la trei societăți comerciale. Despre Melody Bar SRL s-a tot scris și s-a tot speculat pe seama ieșirii din afacere, prin înlocuire post pe post cu un alt personaj din fotbal – nu mai insistăm. Mai departe, numele lui Piți apare printre partenerii de la Fotbal Club Steaua București SA. Am putea înțelege că Zenga este, cum ar veni, nu numai înlocuitorul lui Pițurcă, ci și angajatul său. În fine, să-i lăsăm să-și spele echipamentul în familia acționarilor. Cea de-a treia firmă la care apare un Victor Pițurcă este Casa de Amanet VIP SRL. Ciudat este că, în unele arhive, Pițurcă de la Steaua este născut în data de 8 mai, în timp ce acționarul Pițurcă din scriptele de la FC Steaua este născut pe 12 mai. Naiba știe, or fi dat cu zarurile cînd i-au scris data nașterii.

● Site-ul Federației Române de Fotbal a lui Nașu' este o continuă încîntare pentru amatorii de date aiuristice. La secția „Cluburi divizionare A" apar încă Ceahlăul Piatra Neamț și UTA, două echipe picate în cazanul Diviziei B. Asta în timp ce CFR Cluj și Poli Iași, cluburi care, în noul sezon, și-au rupt deja niște oase în fața hoaștelor bătrîne, nu au avut încă șansa de a promova și în realitatea virtuală a Diviziei A.

Eva Henţigova

Avem o ţară. Cum procedăm?

– indexul altor evenimente –

Bani albi pentru zile electorale negre

Şase milioane de pensionari vor primi în septembrie pensii mai mari cu 10%. Totodată, guvernul îi va sfătui să mai pună o haină pe ei şi chiar să-şi bage şi cîteva cărămizi în buzunare, ca să nu-i ia vîntul pe sus în drum spre secţia de votare.

Vile, cunoştinţe, relaţii

Adrian Năstase a efectuat o vizită particulară la Vîlcea şi a fost cazat la vila lui Ceauşescu de la Olăneşti. Ferească Dumnezeu să se întoarcă Ăl bătrîn, că va fi vai şi-amar de Năstase. Ca să se răzbune, sigur se va caza în vilele acestuia.

Ministerul Jafacerilor Externe

Un grup de români a fost ţinta unui jaf armat pe o autostradă aflată la graniţa dintre Austria şi Germania – iar atacatorii au fost tot români. Am impresia că românii se atacă între ei ca să nu mai dea bani pe traducător.

Hotline! – strigă hoţii

Ovidiu Brînzan, ministrul Sănătăţii, a înfiinţat o linie fierbinte pentru reclamaţii împotriva medicilor. Cică rudele externaţilor vor putea să sune la un număr gratuit şi să pună muzică de înmormîntare.

Spre secţia de votcare

Văcăroiu a declarat că PSD va face o campanie negativă la alegerile generale. Probabil că domnul nea Nicu speră ca, în urma acestei campanii negative, să fie chemat şi el la şampania pozitivă de după alegeri. Mi-e că, pînă la urmă, dat fiind rezultatul de la vot, tot spre licorile de necaz va eşua.

Apus de minte şi soare

Un pensionar a reclamat la Asociaţia pentru Protecţia Consumatorilor că îi bate soarele în casă. El speră să vină o viitură şi să-i întoarcă locuinţa cu spatele la soare.

Cronicarul
Grigore după Ureche

contraeditorial

A.N. de măreţe împliniri

Eu, încă de cînd am început s-o iau pe coajă pentru fapte pe care autorităţile familiale le considerau a fi necorespunzătoare, mi-am pus problema calităţii morale a acestei forme violente de relaţie. Am constatat că este justă: dacă eu calc o normă, ei mă calcă în picioare. Cu prilejul acestei analize, în ciuda imaturităţii mele, am avut revelaţia că ar trebui să fie valabilă şi reciproca: pentru fiecare faptă bună, ar fi fost cazul să primesc o minge, o maşinuţă, un cîrnat, ceva acolo, cît să simt că relaţia funcţionează în ambele dimensiuni. Ei bine, sanchi. Am constatat că energia de cazacioc pe fundul pantalonilor mei după un 2 la chimie nu va fi niciodată balansată de apatia generată de faptul că am schimbat ziarele de sub borcanele de gem din cămară* fără să fiu obligat. Aşa am înţeles încă de pe atunci că societatea noastră în care trăim este defectă. De atunci mă încearcă o amară compasiune faţă de persoanele care încearcă să facă nişte fapte bune, dar pe care societatea fie le ignoră, fie nu le bagă în seamă. Şi încă se poate şi mai rău: uite, să luăm cazul dlui Adrian Năstase. Echipa de care dînsul se ajută ca să guverneze ţara a produs numai săptămâna trecută câteva minunate fapte bune. Ia auzi aici: ministrul Sănătăţii, Brînzan, a cerut înfiinţarea unei linii fierbinţi pentru reclamaţii contra medicilor; Guvernul Năstase a dat 240 de miliarde organizaţiilor de minorităţi; într-o operaţiune model Al. I. Cuza, ministrul Săniuţă a vizitat Serviciul Paşapoarte şi pe cel de permise auto şi a descoperit că simplul cetăţean este foarte prost tratat de subalternii săi; 6 milioane de pensionari vor primi în septembrie pensii mai mari cu 10%. Vă vine să credeţi că toate aceste minunăţii s-au petrecut într-o singură săptămână? Cum a primit publicul aceste fapte bune? Hai, cetăţeni dumneavoastră, de ce nu recunoaşteţi că, dacă nu v-aş fi provocat eu, nici nu le-aţi fi observat? Ori, mai rău, poate că le-aţi fi luat în derâdere. Şi mă revolt, aşa cum mă revolta lipsa răsplatei pentru faptele bune pe care le-am făcut cu mâna mea în copilărie. Ce, mă, ce dacă-i Năstase? De ce să nu-i recunoşti fie chiar şi lui dreptul la recompensă atunci când merită? De ce? Doar pentru că l-aţi pictat în minţile voastre că ar fi un tupeist nenorocit? Că s-a burdusit cu averi de milioane de dolari din comisioanele primite ca să acopere afacerile murdare ale acoliţilor lui? Că n-a avut bunulsimţ să nu-şi afişeze dispreţul faţă de orice critică venită de la voi? OK, aveţi şi voi ceva dreptate să fiţi supăraţi. A fost arogant 4 ani. Dar, uite, acum e umil, e atent la cei bătrâni şi alături de oamenii simpli. A ajuns la Olăneşti, la Horezu, la Govora, la Mălin. E oare imposibil să-i apreciem umilinţa de a fi generos acum, măcar în ultimele lui 4 luni de guvernare? Haideţi, copii, un mic efort. De adio.

Mircea TOMA

* Notă: exemplu pur teoretic, n-am coborât niciodată atât de jos.

Săptămîna românilor

Iliescu la cal cu manele

S-au deschis Jocurile Olimpice. Şi am venit şi noi cu ceapa noastră, să facem o mare brînză la Olimpiadă. Şi ne-am dus cu cătel, cu purcel şi cu Ion Iliescu, să le arătăm străinilor că adică avem şi noi McDonald's în România. Şi, cînd să sară şi Iliescu în înălţime, să-l vadă şi televiziunile de pe Lună cum dă el mîna cu bîrna lui Marius Urzică şi piciorul lui Andreea Răducan – să nu cadă, cum n-a căzut el de 15 ani – bodigarzii greci i-au barat accesul. S-a chinuit nea Nelu să pară simpatic, le-a zis că le dă pămîntul înapoi badigarzilor, i-a ameninţat cu minerii, le-a promis că le măreşte pensia cu 200 de lei – dar ăia nimic, ai dracului! Săracii badigarzi, cînd le-a zis Iliescu vreo două în engleză, ăia au crezut că Iliescu vorbeşte vreo limbă moartă şi nu l-au lăsat să intre la sportivi, să nu le transmită vreo boală ciudată, ciuma comunistă, pojarul kaghebist sau scarlatina pesedistă, boli de mult eradicate în Grecia. ➠ A fost şi Ziua Marinei. Tehnica de luptă sărbătorită a fost însă de aceeaşi vîrstă cu Marina. Marina Scupra, dacă v-o mai amintiţi. ➠ Cancelarul Gerhard Schroeder a fost la Ceanu Mare, să se reculeagă la mormîntul tatălui său. S-a recules, nu s-a recules, ce a fost pozitiv a fost că nici un urmaş al soldaţilor români care i-au omorît tatăl nu i-a cerut urmaşului soldatului neamţ Schroeder ţigări sau ciocolată şi-apoi să-l împuşte pe la spate, ca să-i ia aparatul de ras şi mitraliera curată. ➠ În localitatea Gugeşti-Vrancea a mai explodat un tren. Nu se ştie ce conţinea, azotat, aracet sau tărîţe, cert este că trenul şi-a îndeplinit menirea, adică a explodat. Pompierii au răsuflat uşuraţi, că au de lucru în sfîrşit şi nu stau ca alţi pompieri pe marginea drumului, aşteptînd să explodeze ceva şi pentru ei. Vă daţi seama, dacă nu pica la ţanc tragedia asta, cum ar fi fost să iasă pompierii în stradă şi să ceară în faţa Guvernului să le dea şi lor foc şi pară, cum li s-a promis în campania electorală şi nu s-au ţinut de cuvînt? „Vrem să ne daţi foc!" – ar fi strigat pompierii, „Vrem să ne daţi foc! / Altfel nu vă mai votăm!" Şi li s-a dat foc. ➠ Ucraina nu vrea să ne dea canalul Bîstroe înapoi, îl ţine numai pentru ea. Nu avem altă soluţie decît să facem aici pipi în Dunăre, să ajungă pe firul apei în jos la ei, gata pregătită pentru canal şi robinet. ➠ Pentru încărcătura profund politică a sa, ne-a reţinut în mod deosebit atenţia declaraţia domnişoarei care a pozat în ultimul număr *Playboy,* celebrissima Mama-Natură din emisiunea *Ciao, Darwin!* După ce în prealabil a declarat că a fost prinsă de poliţie după ce o dată a trecut la semafor ***„pe portocaliu"***, domnişoara din *Playboy* loveşte la temelia sistemului politic românesc: „Dacă eram o fată mai urîţică nu aş fi reuşit în domeniul acesta (showbiz – n.tr.). **Poate doar într-o emisiune pe teme politice.** În divertisment, văd oameni dulci, care arată bine."

Cronică a lu' Ştefan a Petrei

Domnule cancelar, într-adevăr, este neplăcut pentru noi toţi că nu v-aţi cunoscut tatăl. Dacă aţi fi apucat să vorbiţi cu el, poate v-ar fi pomenit despre un ceferist de omenie, primitor şi chiar niţel ilegalist, cu care nu se poate să nu se fi întîlnit, că n-o fi fost războiul ăla chiar aşa de mare.

Gerhard Schroeder, cancelarul întregii Germanii, şi Ion Iliescu, doi oameni de stat care au un lucru în comun: pămîntul românesc în care e îngropat tatăl primului şi speranţele noastre

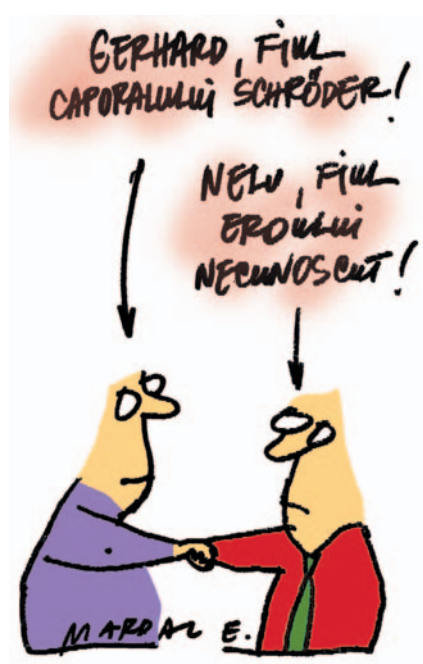

Vești bune

Bate Ferrari-ul cît e cald

➠ Aflăm că la Ribiţa, în Hunedoara, muncitorii români produc volane pentru Jaguar şi Ferrari. Ne bucurăm, deşi o formulare mai corectă din punctul de vedere al românilor ar fi fost: în Marea Britanie şi Italia se produc maşini Jaguar şi Ferrari pentru volanele de Ribiţa din Hunedoara. Apropo, ştergătoarele de parbriz şi oglinzile retrovizoare cred că se fac la noi, în cartierul Ferentari. N-aţi auzit niciodată vreun ţigănuş zicînd: „Azinoapte am produs trei ştergătoare de merţan şi două cauciucuri de gipan"?

➠ Odată cu vizita cancelarului Schroeder la mormîntul tatălui său, locuitorilor din comuna Ceanu Mare li s-a promis că vor fi branşaţi la reţeaua de apă potabilă. Aşa e la noi: a trebuit să vină un neamţ şi să moară aici în urmă cu 60 de ani ca să se rezolve problema.

➠ Derbedeii care l-au bătut pe Şerban Pretor vor fi daţi afară din SPP. Noi le-am fi dat o pedeapsă mai gravă: doi ani în slujba CNA. Să facă cafele, să-i ducă rufele la „Nufărul" lui Ralu Filip şi să schimbe uleiul la Trabantul lui Pretor.

Străbuna Vestire